ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

ဝတ္ထု ပန်းချီ မောင်ငြိမ်းချမ်း

ရိုင်းဇေဒါ

နာရဂကိုဥမင်

စိစဉ်သူ မောင်မျိုး

Aung. lin
99

လေပြည်သည် ဝေ့ကာဝေ့ကာ တိုက်ခတ်နေသဖြင့် စပါးပင်တို့သည် လှိုင်းအိအိ ထကာ တဖိမ့်ဖိမ့် ပြေးသွားနေသကဲ့သို့ရှိ၏။ စပါးပင် တချို့သည် စိမ်းနေဆဲ ဖြစ်ပြီး တချို့ကား အဝါရောင် ပြောင်းလျက် တချို့ကား စိမ်းတစ်ဝက် ဝါတစ်ခြမ်းစီး ဖြစ်နေရာ အရောင်ရောင်စုံ အကွက်များ ရောယှက်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။
၂
စပါးခင်း အစပ်၌ စိမ်းမှောင်မှောင် တောအုပ်တန်းနှင့် ရွာတန်းရှည်သည် တောင်ခြေတွင် မြူပြာပြာ အတန်းငွေ့ကို ဝေ့ဝိုက်ကာ ဖုံးလွှမ်းထားသဖြင့် သီးမြား ပေါ်လွင်နေပြီး ရွာနောက်တွင် အထပ်ထပ် သဲ့ကာ ပြာမှိုင်းသော တောင်တန်းကြီးများ ကြောင့် လှပသော ရှုခင်းကြီး သဖွယ် ဖြစ်နေ၏။
စပါးခင်း၏ အနားသတ် သပြေပင်တန်းနှင့် တာလမ်းသည် သုံး လေးပေခန့် မြင့်ပြီး ကျွဲနွားတို့၏ ခြေရာကြောင့် ကျင်းချိုင့် အပေါ်အထပ်တို့ ဖြစ်ကာ မြက်ပင်ရှည်ရှည်တို့ကြားထဲ ပုရစ်ကောင်တို့ ကစားသည့် အသံ ဆိုက်အသံ တောပေါင်းတွင် တင်နေ၏။

ဗိုလ်ပေဒါ ဒတ်ဗိဒ်ကောင်းသော
သဘေပြုပင်အောက်၌နေ၍ ရွာဆီသို့
လှမ်း၍မျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ
သဲ့သဲ့သာ ကြားရသော ခွေးဟောင်သံ
မှ အပ ရွာဆီတွင် တိတ်ဆိတ်နေကာ
တာလေယံ တံတားကျိုး၏ ထိပ်ပိုင်းတွင်
ငါးမျှားတံ တစ်ချောင်းနှင့်...
လူတစ်ယောက်ကို မြင်ရ၏။
ဗိုလ် ဒိုပါကပ်အိတ်တွင်းမှ စာရွက်ခေါက်ကို
ထုတ်ကာ ဖြန့်ကြည့်လိုက်သည်။ စာရွက်
ပေါ်တွင် ပန်းပွင့်ပုံသဏ္ဍာန် အလယ်တွင်
အဝိုင်းကြီး တစ်ခုနှင့် ယင်းအဝိုင်းနံဘေး
တွင် တွဲလျက် အဝိုင်းလေးလေး ငါးခု
ရေးဆွဲထားသည့် ပုံမျှ မပါတော့ဘဲ...
တံဆိပ်ပုံ၏ တစ်ခုကို
မင်ဖြင့်ထုတ်ချို့ ရိုက်နှိပ်
ထားသည့်ပျံ့ချိုး တွဲထင်
နေသည့် အရာ။
ကိုစံဗို ဖြတ်ခဲ့လာသည့်နှင့် ဖြတ်ပြီးသည် ကြားလိုက်
ရသဖြင့် စာရွက်ကို ကယနီကတတ်ပြန်
ခေါက်ကာ ဗိုတ်ဂါဝ်အတွင်း ဖြစ်ထည့်ရှိ
ဒသံကြားရာဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

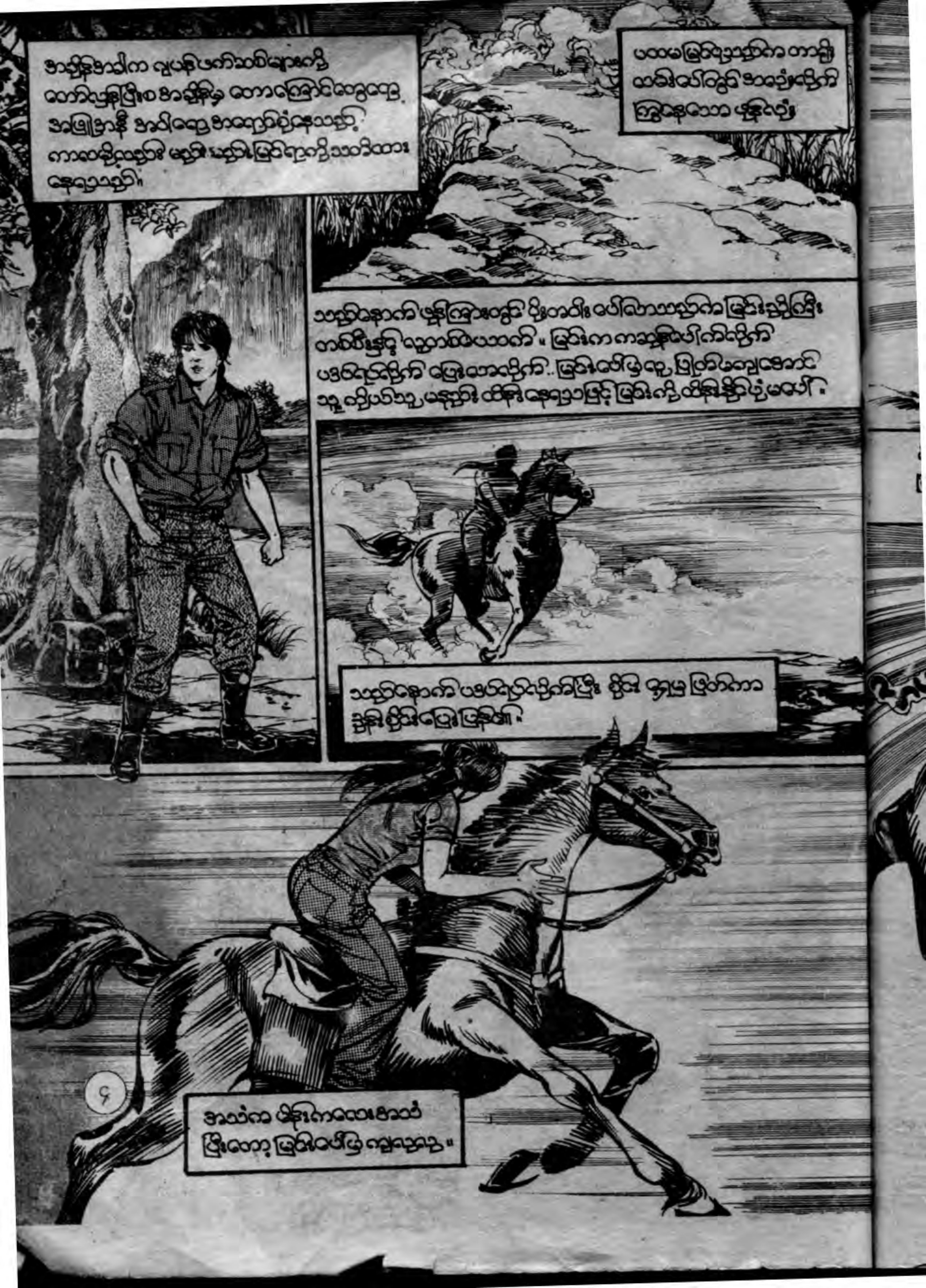
အချိန်အခါက လူပန်းပေါက်သစ်ပင်များကို
ခုတ်လှဲပြီးစ အချိန်မှ တောကြောင်တွေရေ
အဖြူအနီ အသံပေး အော်ဟစ်နေသည်
ကာလရှည်ကြာ မှေးမှိန်ခဲ့သော မြင်ကွင်းသည်
နေရာသည်။
ပထမ မြင်ရသည်က တောင်
ထိပ်ပေါ်တွင် အဝေးကြော်
ကြွနေသော မြင်းလှည်း
သည်နောက် ဖုန်ခြားတွင် ပိုးတဝါး ပေါ်လာသည်က မြင်းညိုကြီး
တစ်စီးနှင့် လူတစ်ယောက်။ မြင်းက ကျွန်ုပ်ပေါ်ကို ကြော်
ပြတ်ပြုပြော်ကြော် ပြေးလာပြီ.. မြင်းပေါ်မှ လူ ပြုတ်မကျစေအောင်
သူ ကျိုးပမ်း၍ မနည်း ထိန်း နေရသည် မြင်းကို ထိန်းနိုင်ပုံ မပေါ်။
သည်နောက် ပထမဆုံး ပြီး ဝိုင်း ရှေ့မှ ဖြတ်ကာ
ညှိ ဝိုင်း ပြေး ပြန်ပါ။
အသံက မိန်းကလေး အသံ
ပြီးတော့ မြင်းပေါ်မှ ကျလေပြီ။

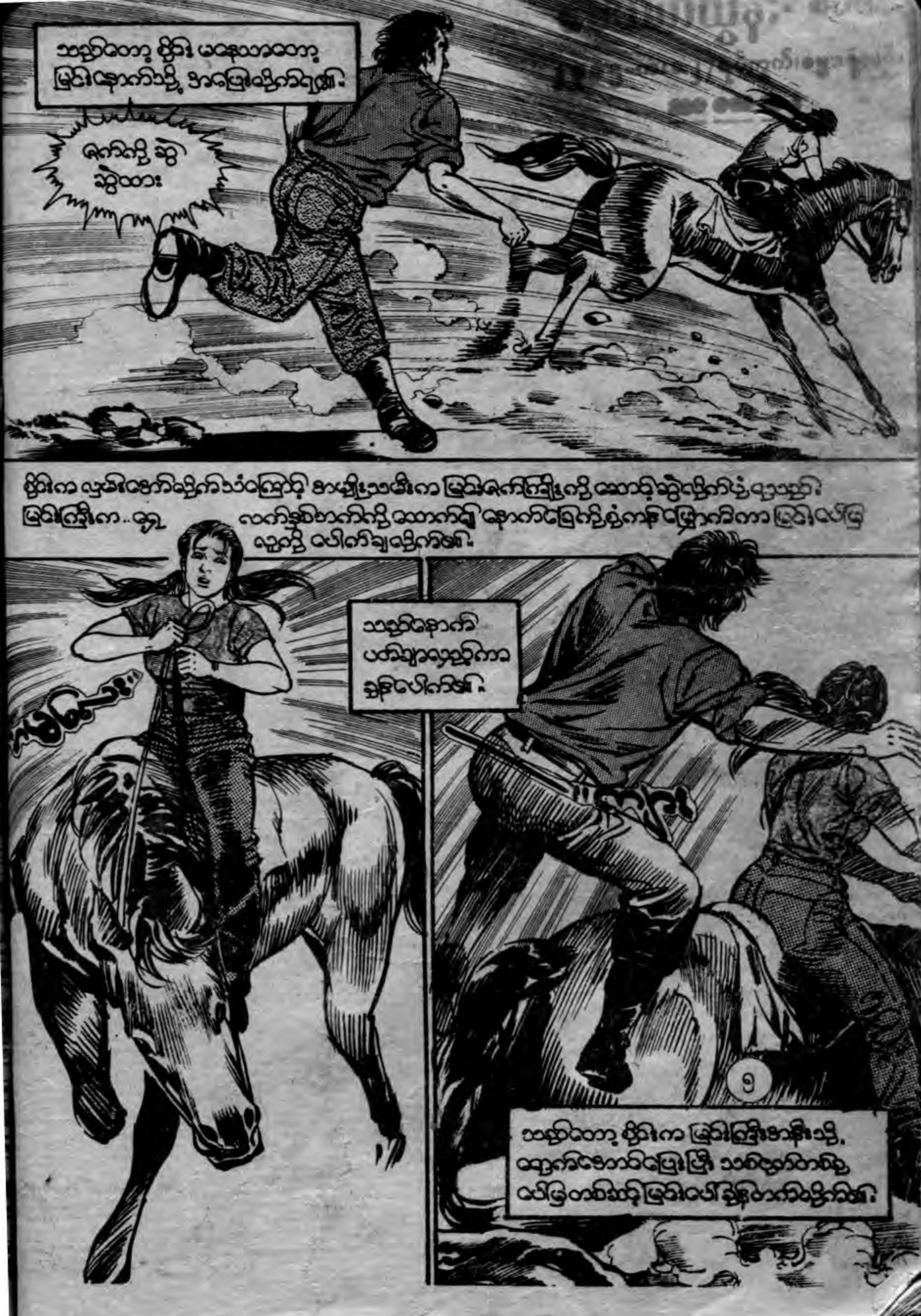

သည်အခါတော့ ဗိုလ်ကြီး မနေသာတော့ မြင်းနောက်သို့ အပြေးလိုက်ရ၏။
ဇက်ကြိုး ဆွဲ ဆွဲထား
ဗိုလ်ကြီးက လှမ်းအော်လိုက်သော်လည်း အမျိုးသမီးက မြင်းဇက်ကြိုးကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်ပုံ မှားသွား၍ မြင်းကြီးက .. ရှေ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ထောက်ချ၍ နောက်ခြေကိုစုံကန် မြှောက်လိုက်ရာ မြင်းပေါ်မှ လွင့်ပေါက်ကျ လိုက်သည်။
အမလေး
သည့်နောက် ပတ်ချာလှည့်ကာ ခုန်ပေါက်သည်။
သည်အခါတော့ ဗိုလ်ကြီးက မြင်းကြီးဘေးနားသို့ ရောက်အောင်ပြေးပြီး သခင်မလေးကို ပေါ်မှ တစ်ချက်ဆွဲ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ချလိုက်၏။

မြင်းကြီးမှာ သူ့ကျောပေါ် လူနှစ်ယောက်စီးလာသော်လည်း
ထပ်ရောက်လာသောသူဖြင့် ပိုမို လေးနေ၍ကား ခြေသို့
ကသွက်သွက်ကြီး အားကုန်ပြေးထွက်တော့၏။
ဟား..ဟား..
ကြိုးစားပြေးလွတ် သွားစမ်းကွ
ခုနက ခေါင်းမှ သူ့ကိုဖက်ထားခြင်း ပြေးလေ။ မြင်းကြီးက
လေးလုံးမှ လွှတ်သော မြှားတစ်စင်းနှယ် ခြောက်ခြောက်
မြည်အောင် ပြေးနေသည်။
ရှေ့မှ တံတားကျိုးသည့်သူတို့ မြင်းကွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း ပြေးဝင်လာနေ၏။
တံတားက ဒီဘက်ကမ်း အသင့်နှင့် သစ်လုံးကြီးတွေ စီကာ
ထားသော တံတားဖြစ်ပုံရပြီး စစ်မက်သည့်ကာ ကျိုးပဲ့သွားသည်
အလယ်ပိုင်း နှစ်ဖက်ကို ဝါးလုံး ၃...၄ လုံး လောက်သာ
ကျော်လွှားရ မည်။
သူတို့တော့ မြင်းတစ်ပါးပေါ်မြေ
ထက်ခုန်ပြီး မြင်းစီး စာချိုးသည်
ကို ရှေ့မှ လိုက်၏။ မြင်းသည်
တံတားကျိုးပေါ် ရောက်သွား
ပါတော့သည်။

ဖြောင်း ..!!
နာ... ..
နာသွားလား

အဲ..
ဘာ.. ဘာဖြစ်
သွားသေးလဲ
ရှင့်
ဘာ..
ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး
ဟုတ်ကဲ့

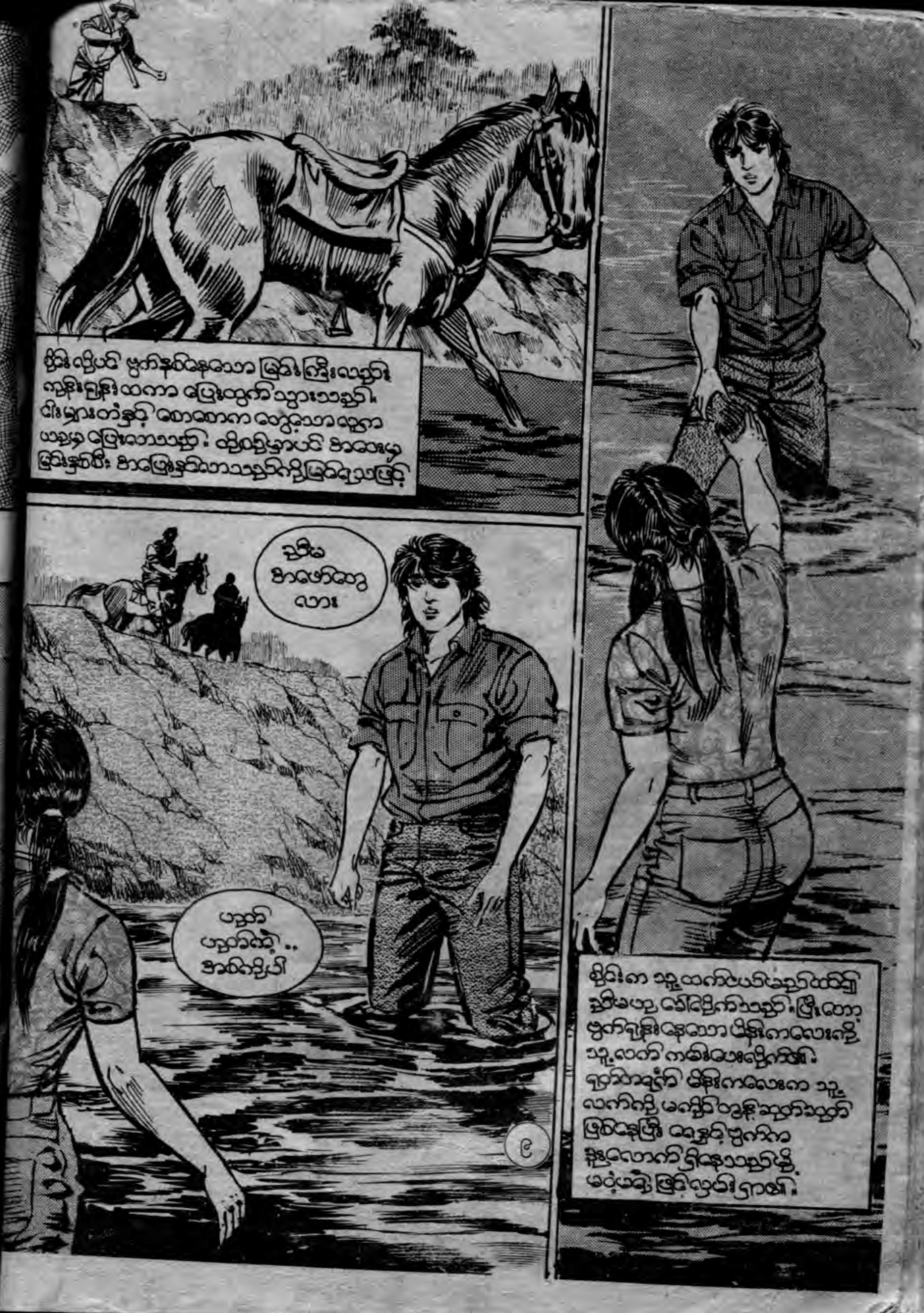
ဗြုန်းဆိုပင် ဖွတ်နစ်နေသော မြင်းကြီးလည်း
ရုန်းကန် ထကာ ပြေးထွက်သွားသည်။
ငါးများကဲ့သို့ တောတောက တွေ့ခဲ့သော လှေကား
ယာဉ်မှ ပြေးတော့သည်။ ထိုဝါ ကျွမ်းပင် စာတေးမှ
မြင်းနှင့်ပြီး စာဖြေနိုင်ခဲ့သည်ကိုမြင်ရသဖြင့်
ညီမ
စာဖော်တွေ
လား
ဟုတ်
ဟုတ်ကဲ့ ..
အစ်ကိုပါ
ရှိုင်းက သူ့ထက်ငယ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ညီမဟု ခေါ်ကြရသည်။ ဖြိုးတော
ဖွတ်ချွန်းနေသော မိန်းကလေးကို
သူ့လက် ကမ်းပေးလိုက်သည်။
ရှက်ကာရုံ့ မိန်းကလေးက သူ့
လက်ကို မကိုင်ဘဲ တွန့်ဆုတ်သွက်
ဖြစ်နေပြီး ရှေ့ဒို့ ဖွက်ကာ
ဦးဟောက်ဒြိနေသည်ကို
မင့်ယံ့ ဖြိုးလှပ်ဂ္ဂာမျ။
၉

သစ္စာတော့ မြင်းက ငိုက်တလော လောက်ကို ခပ်သာသာဆွဲပြီး ကလော်ပေါ်သို့ လှမ်းပါခဲ့ကြသည်။
ငါးမျှားတံနှင့် သူကြီးက ငါးမျှားတံ ချကာ မြင်းကြီးကို ဖမ်းနေသည်။ မြင်းစီးလာသော သူ့နောက်ပါလူကလည်း တံတားပေါ်ပါသို့ ရောက်လာပြီး မြင်းပေါ်မှ ဆင်းသည်။
ဘယ်ပါလို့ ဖြစ်တာလဲ ရှုပ်ထွေးခဲ့တယ် ဦးမြင့်က ကျွန်ုပ်ပါ ဘယ်ပါလို့ ငါ ပြောထားခဲ့သားနဲ့
ဦးမလေးလေးသည်၊ ဟီးလို့ ရှုပ်ပါပြီ လို့ပေါ့
အဖို့ပြောလို့ကတော့ သင်ခြေချော်ပြီ က ကောင်းလို့ ကျိုးပဲ မကျွန်တာ
၁၀
ဦးသိန်းက မာသည်။ သူ့ကြက်ကြိုးချိုင်ချိုင်ငြိပြီး
ခြေကျင်ဝတ်ကျိုး ပြီး၊ ဒါးရှိတဲ့ ထားသူက

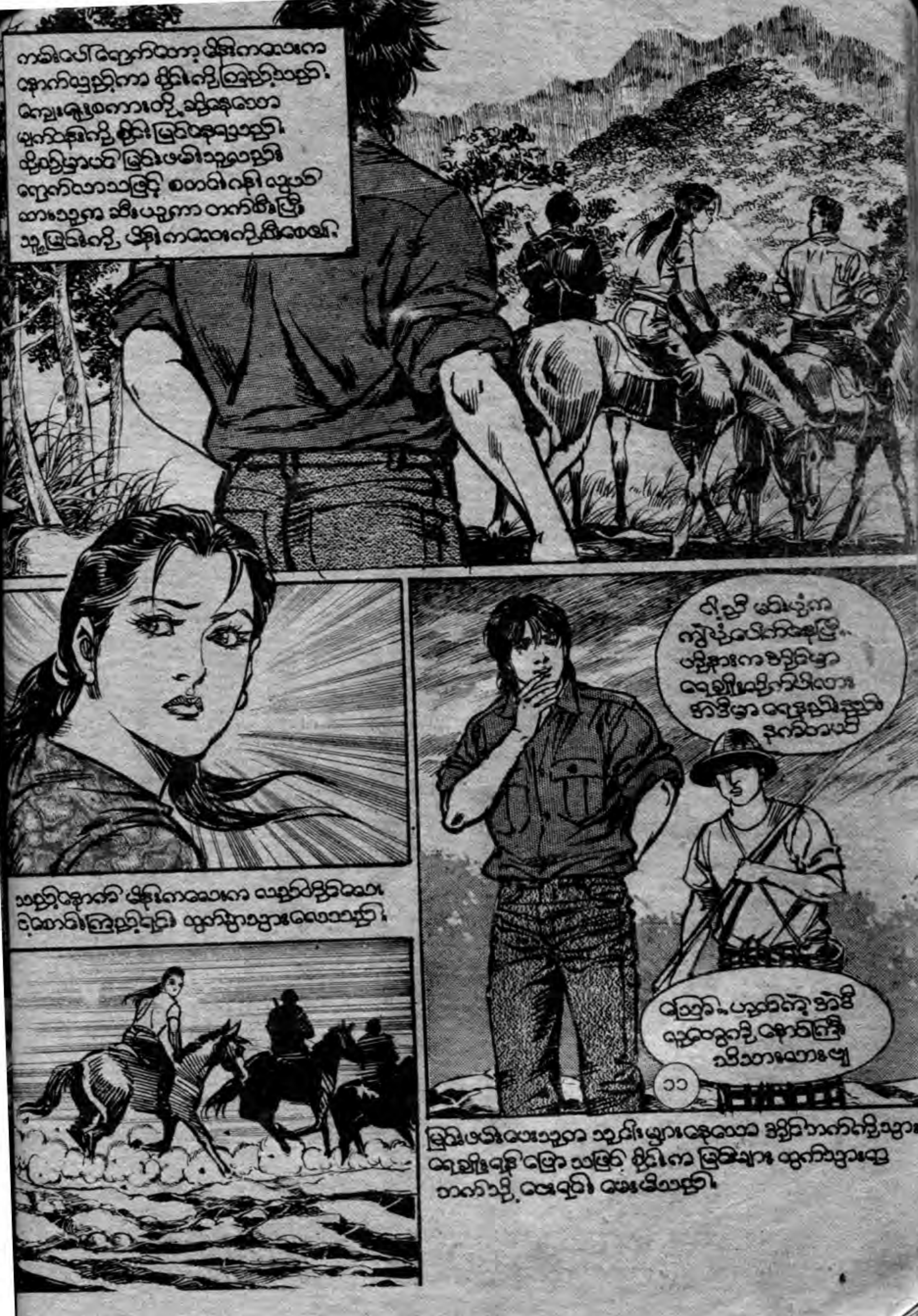

၁၁

အေးလေ
ကွာ
၁၂
ဟော ..

ဟင်
ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဦးဖေါ်နဲ့ ရန်ဖြစ်လို့
လား
အာ..
ဘယ်လိုဖြစ်ရတာ
လဲ
ဖြစ်ပါ့ဗျာ.. သူ့ဒါလို့
တချိုး မရှာ..
ဦးဖေါ်နက သူ့အိမ်မှာ
ပေါက်ချိုးတော့
ရှေ့ပါသဘောမကောက်မယ်
ဘူး
သူ့တူမ အိနုနုပါဖိသို့တာ
ဦးနုပါမှာ အခြေခံ
အသူခံ ဆုံး ကြီး ပေါက်လ
ရွှေဘုံမင်း ကြိုက် ရှေ့ကောင်း
များစိုးပေါက်
နောက်ကြီး ပြောတာနဲ့
ထမင်းဆောင်းသာလော
မြ
စော ထမင်းတော့
ကျေးမယ် သူ့အိမ်မှာတော့
သူကိုပါ လက်ခံမှာ
မဟုတ်ဘူး သူ့တူမနဲ့
ကြိုက်မှာစိုးလို့
မကြိုက်ပါဘူးဗျာ
ငါ့နဲ့တူမကြိုက်ရင်ဖြစ်နိုင်
တူမကြိုက်တဲ့ဟာကို
ဦးကြီးတဲ့ရွှေဘုံမင်းက
ကြိုက်လား

၁၅

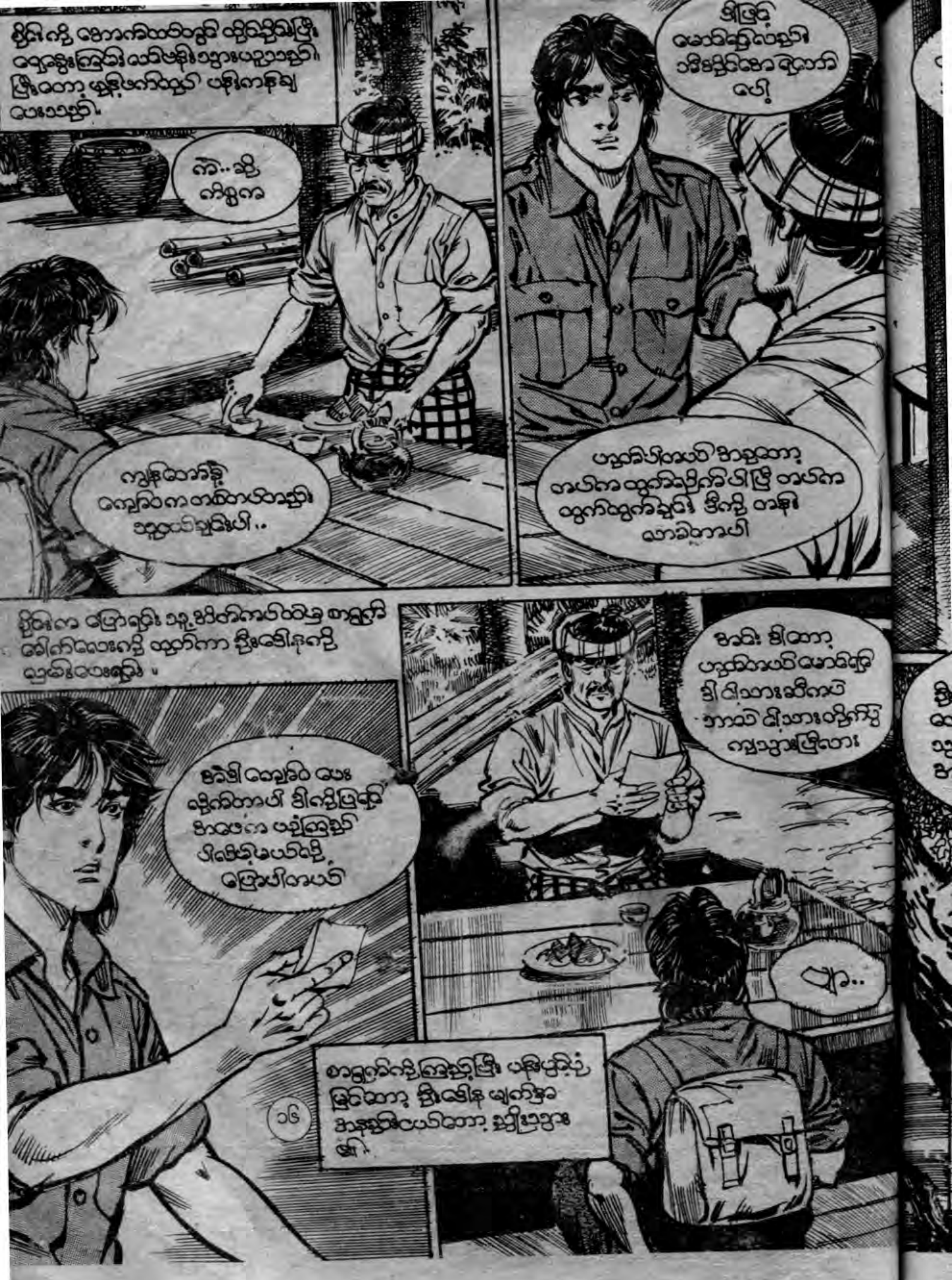

ကျွန်ုပ် သဘောကျသွားပြီ. မေးတာ ဒီကောင်ပြန်မလာတာဘဲ ဒါကို ဖော်ပြဖို့ ပေးလိုက်တော့
ကိုကို အပြောရခက်နေသော စကားကို ဦးဖေါ်နက ဖွင့်ပေးလိုက်သဖြင့် ကိုကို ခေါင်းကို ညိတ်ပြလိုက်ပါ၏
ဟုတ်ကဲ့.. ဟုတ်ပါတယ် ဦးကြီး စစ်တောင်းတိုက်ပွဲမှာ ကျွန်တော် ကျဆုံးခဲ့တာပါ အဲဒီတာလွတ်မှာ ယိုပါတာရွှေ ပေးပြီး ကျွန်တော့် သက်ပေါ်မှာ ဒီသက်တမ်းရှိခဲ့ တာပါ..
အဲဒီ ဦးကြီးကတော့ သူ့ ဘော်ဒါသူငယ်ချင်းထဲ ဝင် သွားပြီ ဆိုကတည်းက အသည်းကွဲလိုက်ထားခဲ့တာ ပါ
တည်းခိုဆောင်ကလေးပေါ်မှ ကျွန်ုပ်၏ယောက်ဖ လေးလေး ပိန်ပိန်လေးကို ကြည့်၍ ဦးဖေါ်နှ မျက်နှာညှိုးသွားပါတော့. အဖွားကို ထည့်ဝတ်ထားရှိသော် ထားခဲ့ပြီး ဆိုဖောက်လေညင်း သားတစ်ယောက် ဆိုသော သံယောဇဉ်ကလေး ရှိနေသေးသည်ပင် ဒါတောင် စိတ်ချင်းလွှနိုင်ဖို့ ရှာသော ယောက်ျားကြီးမို့.

ဗိုလ်က အဖြစ်အပျက် အသေးစုံကို ပြောပြ နေသည်။ အချိန်တွင် အိမ်ပေါ်မှ ချိ ချိ ချွတ်ချွတ် အသံတစ်ချို့ကို ကြားရသဖြင့် တစ်ယောက်ယောက် ချောင်းနားထောင် နေကြောင်း ဗိုလ် သိလိုက်လေသည်။
အဲဒါဆို ကျွန်တော် ဘယ်မှာ အိပ်ရမှာလဲ ဒီရွာမှာ အသိတစ်ယောက် မှ မရှိဘူး
ဒီမှာ...ဒီမှာ

အန္တနီးယဲ တကယ်ပဲပင်ပန်းကြီးသွား
ဟင်.. ရှင်
ရှင် ကျွန်မကို
သိတယ်
အို
ရှင်ကလည်း
၁၉

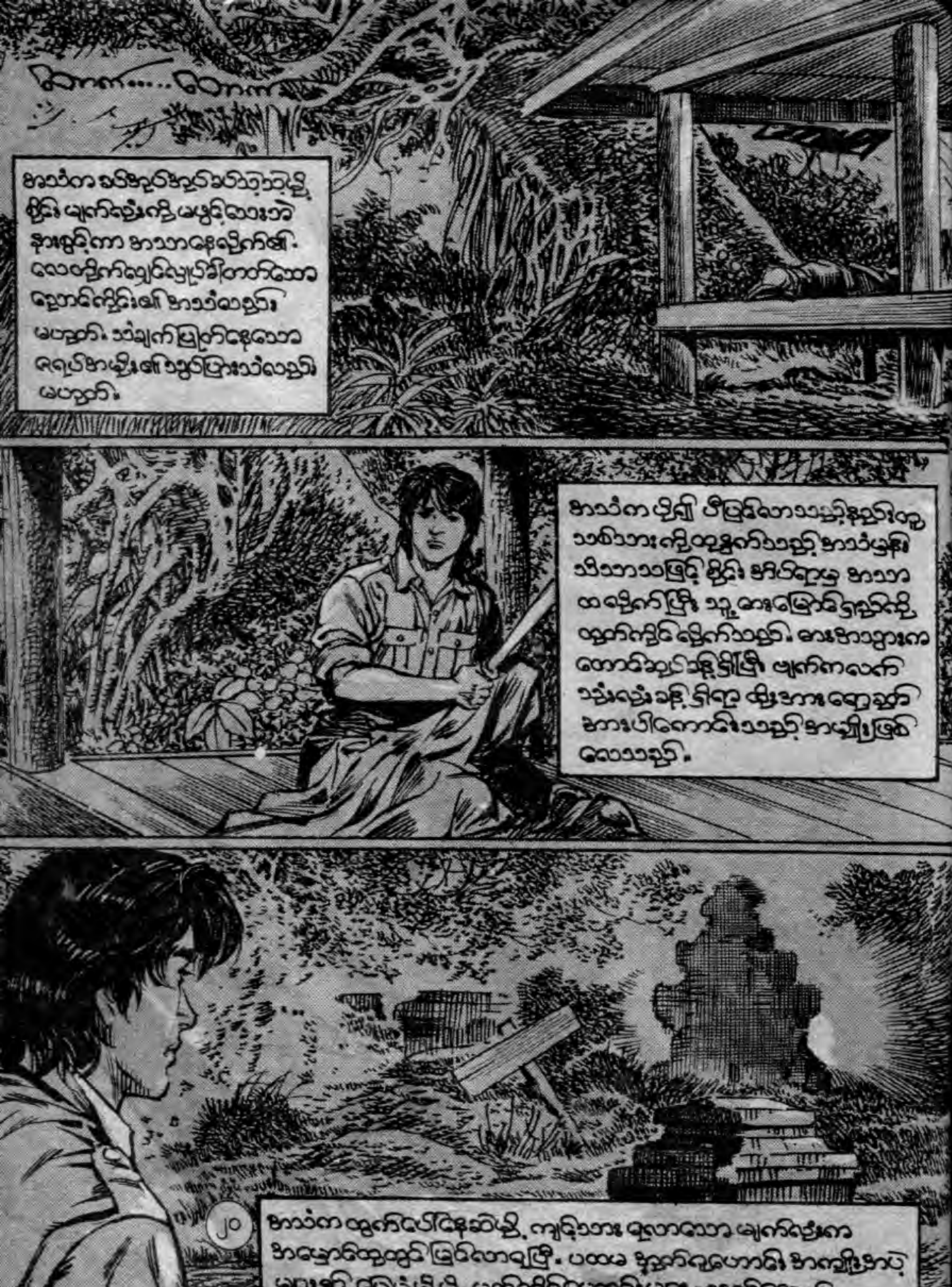
ကြာ....ကြာ
အသံက ခပ်အုပ်အုပ်ခပ်သဲ့သဲ့မျှ
ဖြင့် ပျက်စီးကျိုးမပျက်သေးဘဲ
နားစွင့်ကာ အသာနေလိုက်၏။
လေတိုက်ချင်လျှင်ပြိုကျတော့မည့်
ကျောင်းကြီးမှ အသံလော၊
မဟုတ်။ သံချက်ပြတ်နေသော
ရုပ်စာမျိုး၏ ဘုန်းပြားသံလော၊
မဟုတ်။
အသံက ပို၍ ပီပြင်လာသည့်နည်းတူ
သစ်သားကျိုးတွက်သည့် အသံမှန်း
သိသာသဖြင့် ဖိုးဒီး အလိုလို အသာ
ထ ရပ်လိုက်ပြီး သူ့ ဓားမြှောင်ကို
ဆွဲကိုင်လိုက်သည်။ ဓားအိမ်ကြားက
ခေါင်းစည်းသို့ ရောက်ပြီ
အသံက ထွက်ပေါ်နေဆဲမှို့ ကျိုးသွားပြီ
အသံက ထွက်ပေါ်နေဆဲမှို့ ကျိုးသားရွေ့လာသော ပျက်စီးကြ
အမြောင်တွေတွင် ဖြစ်လာချိ။ ပထမ ဆုံးတွေ့ရသော အကျိုးအပဲ့
များနှင့် မြေပုံ့ပို့ ပြိုကျနေသော ဘုရားများ။ သည့်နောက်
ပြာသာဒ် အမှိုက်ပုံ ဆွတ်ချုံပျက်နီးမှ ဖိုးဒီး လက်လောက်။

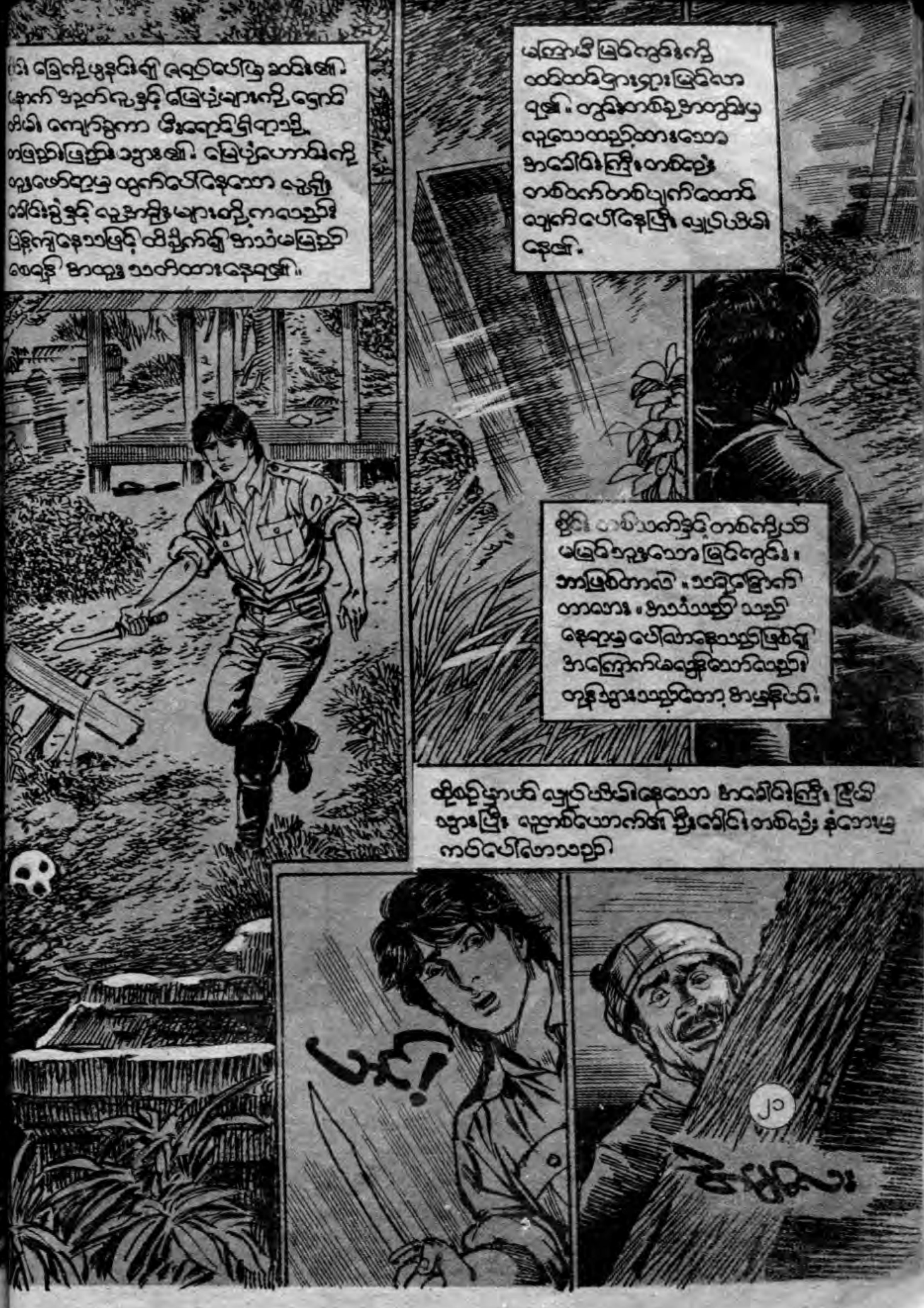

ပါ၊ မြေကို ဖွနှိုက်၍ ဖရုပ်ပေါ်တွင် အဝင်း၏
နောက် အုတ်ဂူနှင့် မြေပုံများကို ရှောင်
တိမ်း ကျော်လွှားကာ မိုးရှောင်ချိရာသို့
တဖြည်းဖြည်း သွား၏။ မြေပုံပေါ်ကို
ကျော်ဖြတ်ရာ၌ ထွက်ပေါ်နေသော လူ၏
ခေါင်းခွံနှင့် လူ့အရိုးများတို့ကလည်း
ပြန့်ကျဲနေသဖြင့် ထိုညက၏ အသံမကြည်
စေချင် အလွန် သတိထားနေရ၏။
ယခုအခါ မြင်ကွင်းကို
ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လာ
ရ၏။ တွင်းတစ်ခုအတွင်းမှ
လူသေထည့်ထားသော
အခေါင်းကြီး တစ်ခု၏
တစ်ဝက်တစ်ပျက်ထောင်
ထွက်ပေါ်နေပြီး လှုပ်ယှက်
နေ၏။
ဗိုလ်ဝင်း သက်တွင် တစ်ကြိမ်မျှပင်
မမြင်ဖူးသော မြင်ကွင်း။
ဘာဖြစ်တာလဲ။ သရဲခြောက်
တာလား။ အသံသည် သည်
နေရာမှ ပေါ်လာနေသည်ဖြစ်၍
အကြောက်ကင်းခဲ့သော်လည်း
တုန်လှုပ်သွားသည်တော့ အမှန်ပင်။
ထိုစဉ်မှာပင် လှုပ်ယှက်နေသော အခေါင်းကြီး ငြိမ်
သွားပြီး ရုတ်တရက် ဦးခေါင်းတစ်လုံး နံဘေးမှ
ကပ်ပေါ်လာသည်။
ဟင်!

ကွင်းက ပေါ်ပယာဏ် အသံထွက်သွားသည်နှင့်
ပေါ်လာသော ဦး ခေါင်းကြီး သည်ပင်လျှင်
သနိုက်က ခေါင်း၏ ထိပ်နောက် အခေါင်းကြီးပါ
ပါကျသွားသဖြင့် ဆောင်ခြောက် တိုင်နေ
သော ရှုထောင့်ကြည့်လို့ပါဖြစ်ပျက်ရပေသည်။
ဗီ.. ဦး.. ဦးပေါ်နီ
ဟေ့.. အိမ်မောင်လို တကယ်ပါတော့လား သေနိုင်ကြတာကွာ
ကျုပ်တော့ ဒီချောင်မှာ အိပ် နေတာ
ဟေ့.. မင်းက သချိုင်းချောင်းအိပ်တယ် သူခိုးကြီး ချောင်းမှာ မအိပ်ဘူးလား
ချောင်းထဲကဆို ပိတ်ထားတာမြင်လို့ သူခိုးကြီး ကျွန်ုပ်နေ တာ ဦးရှာတာ ဝှား အလျှို့ ဒီမှာတောအိပ် နေတာ ဗျ..
ဗီ ဦးကြီးကပဲ သေနိုင်ရာပါ ရှိသေးဗျာ ဒီ သချိုင်းထဲ ဘာသာ ချေပါတာလဲ
မင်း ကချေ ဘာသာ ချေပါ တာလဲ
JJ

ဟာ ဒေါ်ဒေါ် ရှုပ်ထဲ ကောင်ပဲ သချိုင်းမှာ ဗိုလ်ပဲ မင်း တစ်ယောက်ပဲ တွေ့ဖူးတယ်
ဦးကြီး သချိုင်း ထဲလာနေတာ ဘုန်းကြီးတစ်ယောက်ပဲ ကျွန်တော်တော့ တွေ့ဖူးတယ်
သံချုပ်ဖြစ်နေတာ
သံချုပ်ဖြစ်နေတယ် အခေါင်းပျဉ်က သံ ချုပ်ဖြစ်နေတယ် သံ ချိတ်တွေပြားသွားတာ အထဲက ဟာကြီးက
JR

မြို့ကသံ ယချိုချစ်ရဲ့ပေါ်ကွ ငါက ကျိုးသင်္ချိုင်း သံကျိုးရှာနေတာ
ဗျာ ကျိုးသင်္ချိုင်း
ဟုတ်တာပေါ့လေကွာ သင်္ချိုင်းဖြစ်ရာက အဆောက်အဦကြီးကို သံတွေရှာပြီး ကျိုးသင်္ချိုင်းသံ တေးချက်ပါမသွဲ့.
အဲ-ဗျာ
ခိုင်း တစ်ဖော့တည်းဖြင့် ဦးဖော်နတ္တိ ကြည့်ရှုမိသည်။ သစ်ပင်ကြီး အောက်မည်းမည်း သင်္ချိုင်းတွင် မိုးပုံလေးနှင့် သစ်ပင်ဟောင်း ရေနံဆီ မီးခွက် အသံများဖြင့် ဦးပေါ်နတ္တိ နှုတ်တွင် တွေ့ကြောင့်သိချက်
သည့်နောက်တော့မှာ ရိုးမှတစ်ခါသော ဦးပေါ်နတ္တိ ကူညီချက်ဖြင့်သော သံ ရှာဖွေ ပြီးကိစ္စလာခဲ့တော့၏။
၂၆

စားကြ မောင်ဖိုးကာယ်ပါဘူ စိတ် မောင်ဝိုင်း
ဟုတ်ကဲ့ စားပါမယ် ဦးကြီး ပေါ်နု
ဦးပေါ်နုက ကြက်သားဟင်း ချက် ဖိုးကြီးမေရီ ရှုရှု ကျွေးပေးသည်။ သူက သင်္ဘောဖြတ် ပေးခဲ့သော ဈေးရှစ်ဖျော် ကြော်ထက်ဝိုင်း။ ဆက်ဆံရေး အဆောက်ကြီး ပြောင်းခဲ့သလားပြီး စားနိုင်ပင် ကြိုက်တတ်ပို ထမင်း ဟင်း ချက်ပွဲများ လာချပေးသော်။
ဦးပေါ်နု ရှင့်၊ ဖိုး မကြေညာပိုဒ်ကောင် ဆိတ်ထိုင်နှင့် ထားရှာသည် စားနိုင်ပင်က လည်း ကြိုးကို ကောင်းမပြော။ ထိုအခါ ချက်ခွဲ့လောပြဲမှာ ဖိုးသို့ ပိုပင်နဲ့ မြင်ရ သည်ပင် စားနိုင်းပင်၏ စားလှုက ရှုပ်ဖိုက် ကောင်းနေပါ၏
၂၇
ထမင်းစားပြီးတော့ စားချိုင့် စျေးက စုံရှာသည်။ ရှု ငှက်ပျောသီး ပေါက်ပေါက်ဆုပ် နှင့် အီးဟုတ်ဘို ပါသည်။

၂၆

အဲဒါက ဘာဆန်းလို့လဲ ငါတို့ အမျိုးက စာမတတ်တဲ့ သူများတော့ အဲဒါလေးကိုပဲ အမှတ်အသားပြုပြီးပေါ့ နေတာ
ငါတောင် တပတ်နှိပ်ပြီးပေးမယ် လက်မှတ်တော့ မထိုးတတ်ဘူး
အဲဒါက ဘာလဲ ဦးကြီး ရတဲ့ဆီပါတဲ့ လား
အဲ့ကြိုးက ထွေသီးလေးပါ ကျော်ဝ ဗိုလ်က ထွက်သွားတော့ အဲဒါလေးကို ၃..၄ ချက်နှိပ်ပြီး ပညာသွားတာ
ဦးကြီးတို့ မျိုးနွယ်အမှတ် အသားလား
ဒါဖြင့် အဲဒါလေးကို ဘယ်လို
ငါ ကိုယ်တိုင်ကြည့်ခဲ့ ရှုရှင်း အလောင်း တစ်လောင်းရဲ့ ဆေးပါပါကတွေ့တာ
ဘယ်ကဟုတ်ရဲ့ မှာလဲ.. ကြိုးကြိုးကျပ်ကျပ်ပြီ ငါတို့က မျိုးနွယ် အမှတ် အသား ဘယ်ရှိမှာလဲ
ဦးဖော်ခက ဗိုလ်ခါ၏ အေးမြောင်ကို သိတ်ဝမ်းမဲ ကြည့်ရင်းပြော၏။
၂၉
ဟာ.. အလောင်းရဲ့ ဆေးပါပါက

မဟုတ်သေးဘူးလေကွာ.. ဒီကျေးတောင်
ရွာနေပါပြီ လေညှင်းပင်းချိုး မှာတင်နေ
တာ တွေ့ရလို့ ငါက ဖွဲ့ ဖွက်ပြီး ဟုတ်ခဲ့တာ
ဒီမိုးရေကင်းလို့ တိုက်ချက်ကြည့်တော့
ကြေးဖြစ်နေတယ် ဒါပေမယ့် ပုံစံလေးက
လှလှလေး သေချာ သန့်စင်ထားတာနဲ့ ပါတွေ့ရကို
ဆွဲကြိုး လုပ်ပေးထားတာ
သင်္ချိုင်း
အဲဒီ သင်္ချိုင်းက
ဘယ် သင်္ချိုင်းလဲ
ဦးကြီး ပေါ်နီ
ဟိုး တောင်ခြေက
ပြောင်ကျေးရွာ သင်္ချိုင်း
နေပါဦး ဘာလို့ ဒါကို
စစ်စစ်ပေါက်ပေါက်
မေးနေရတာလဲ
အဲ.. ဟို..ဟို
ဘာရယ်ပါ မဟုတ်ပါဘူး
သွားသိချင်နေလို့ပါ
အသွေ့ ကွာ
ဒါကို ဟိုလူက မေး
ဒီလူက မေးနဲ့
၃၀

ယာဝါဒချင်း မသိပါဘူး ဟုခပ်ဘုဘုကဲ့ သိချင်နေသည်မှာ စိုင်းအိုပို့ အဘွားသား နေ၏
ကျွန်တော်သည်ထက် ဆက်မေးရမည် မသိတော့ ဖြစ်တော့မည်မှ ဦးချ စောတိုင်းသည်
ပြီးပါလေးပျိုက်လေတော့၏။

အဖြေက ရွှေပါသည်ကို ရွှေပါဝင်ပြုသော စကားကသေချာ သခင်ကြိုက်မှာပါ ဇာကျူပါကြီးပဲကဲ့
ဘက်ရှိ ပိုင်းကသေချာ လောလောဆယ် ပြန်ဖို့ ရှူဖူပါမျက်နှာကြီးသေး ဦးဖေါ်နဲ့ တွေ့ ဇာနည်းပါ
ပါမှာ ဆွဲပေးထားသည်ဆိုသော ဆွဲသီးလေးတို့ ကြည့်ရှုချင်သေးသည် ။ ဆွဲသီးက ဒီကိစ္စ
တွင် ထည့်ထားသည် ဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမည်နည်း ။

ကျွန်တော်
တစ်ခု ကြည့်ချင်
လို့ပါ
အနီးသို့ ကပ်လာပြန်၏။
ကျေးဇူးပါပဲ
ဖြစ်တာပါ.. ပြီ.. ပြီ
ဟာလေး
ဪ..
၂၆

မနုနှင်းပင်က
မကျိုဝတ်ထည့်
ဝတ်သွားတော့
ဟင်..
မနုနှင်းပင် သက်ပြင်းမောလေးချမိသည်။ နယူးဒေလှ
နှုတ်ဆွေ့နှင့် ဗိုလ်ကြီးသည်ကပေါ်တံခါး ပြောပြီ
ပြောရ ပြောပါသေးသည်လား။ ဘာကြောင့်ကတစ်ချို့
ရှည်လိုက်တော့ တစ်ချို့ဖြစ်သွားသေးသည်လား။
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မနုနှင်းပင် အကြိုးကို တွေ့ဘဲကာ
ဗိုလ်ကြီးကိုပြပြီးကြလေ၏။
၃၇
ဗိုလ်ကြီးက သော့ဘီးလေးကို အသေအချာ ကြည့်ရှုသည်။
သော့ဘီးသို့သော်လည်း ကျောက်ချက်တို့ဖြင့် ဖိဖြယ်
ထားသော အရှည်ချိုးမပါ။ အဝိုင်းပါသော
ကြေးချောင်းပိုက်လို တစ်ခုတွင် အပြင်မှ ကြေးချောင်း
လေးခုကို အကွာအဝေးညီစွာ ပူးကပ်ထားသော
တစ်သက်သမ္ဘိ အခုမှမြင်ဖူးသည့် ကြေးချောင်း
အစုလေးပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ခုထူးသည်က အလယ်မှ
အချောင်းသည် အနည်းငယ်ကြီးပြီး ထိပ်တွင်
အပေါက်ပါသည်။

အပြင်ဘေးချောင်းသည် အဝေါ်ငြိမ်းယပါ ။
သို့သော် အချောင်းတိုင်းတွင် ထစ်ကာဆော
များ ပါရှိသည်။ လက်ကိုင်၏ရှေ့
အပြားတစ်ပြားတပ်ထားပြီး ထိုအပြားတွင်
အပေါက်ရှိသဖြင့် ဆွဲကြိုးသွင်း၍ချည်ထား
နိုင်သည့် ဖြစ်လေသည်။
ဒိုင်းက ပုံသဏ္ဌာန်ထူးခြားသော ကြေးချောင်းအလှလေးကို ဖင်တစ်ပြန်
ခေါင်းတစ်ပြန် အသေအချာ ကြည့်နေသဖြင့် အနုနိုပင်ကို မေ့
မေ့နေသလို အနုနိုပင်မှ ပခုံးသို့ သူ့ခေါင်း ထိနေသည်ကိုသော်
သတိမထားပါ။
အနုနိုပင်ကား ဆွဲကြိုး ချွတ်ပေးပါသည်
မဟုတ်ချေ ယခုမှ အတွန်းရ၍ အချောရ၍
တမြည့်မြည့်ဖြင့် ရှိုင်းရှိုင်းအတွင်း
ရောက်မလို့ဖြစ်နေရ အသက်ရှူပြင်းများရ
တော့ မလိုလို့.. ရတက်အပူပဲ ပွားရတော့
မလိုလို့ ရှိတော့သည်။
ဟဲ့ ပိန္နဲပင်
ဒွန်းပြီလား
သည့်အချိန်မှာပင် ဗွေကားမှ တဖွဲ့နှင့်ဖွား
တက်လာသော မြွေသဲ့နှင့် အတူ ယိန်းမကြီး
တစ်ယောက်၏ အသံကျယ်ကြီး ကြားလိုက်ရ
သဖြင့် နှစ်ဦးသား လန့်ကာ အနုနို ထောင့်၌
ပူကပ်ပါလျက်သား ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဈေးတောင်ဘက်တွင် မြင်းလှည်းဂိတ်ရှိပြီး ဂိတ်နံဘေးတွင် လက်တွန်းလှည်းတို့ ရပ်ထားသော
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှိ၏။ ဆိုင်ရှင်မှာသည် အိန္ဒိယ အမျိုးသားကြီး တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ထိုဆိုင်တွင်
မိုက်ဒီပံ၏ ရှေ့ပြေးယောက် အသည့်ကျ ထိုင်ကာ သတင်းပေးလေ့ကို တောက်လျှောက် စုံစမ်းပါး၏။
အဖွဲ့အချို့မျိုး လက်နက်ကိုင် အစုံ့ရုံ့တို့ ပုန်းအောင်းနေသောကာလမို့ သတင်းပေးသူသည်
ဘဝပျက်သွားမည်ကိုသည်ပင်မို့ မိုက်ဒီပံက သူ့ငွေများကို ကျွေးမွေးကာ ချုပ်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။
ယနေ့ပိုင်း တာဝန်ကျသော ကျောက်မြို့ ဂျွန်နီ အသည့်မြို့ဖြို့ ဗျူဂီလေကာ ဆိုင်မှ ထွက်ခဲ့၏။
မြို့တော့ စခန်း ဘိအာကစ်စခန်း ဆိုင်ကယ်ပေါင်းကြီးကို စီးကာ မြို့အပြင်ဘက်သို့ မောင်းထွက်
လာခဲ့လေတော့သည်။

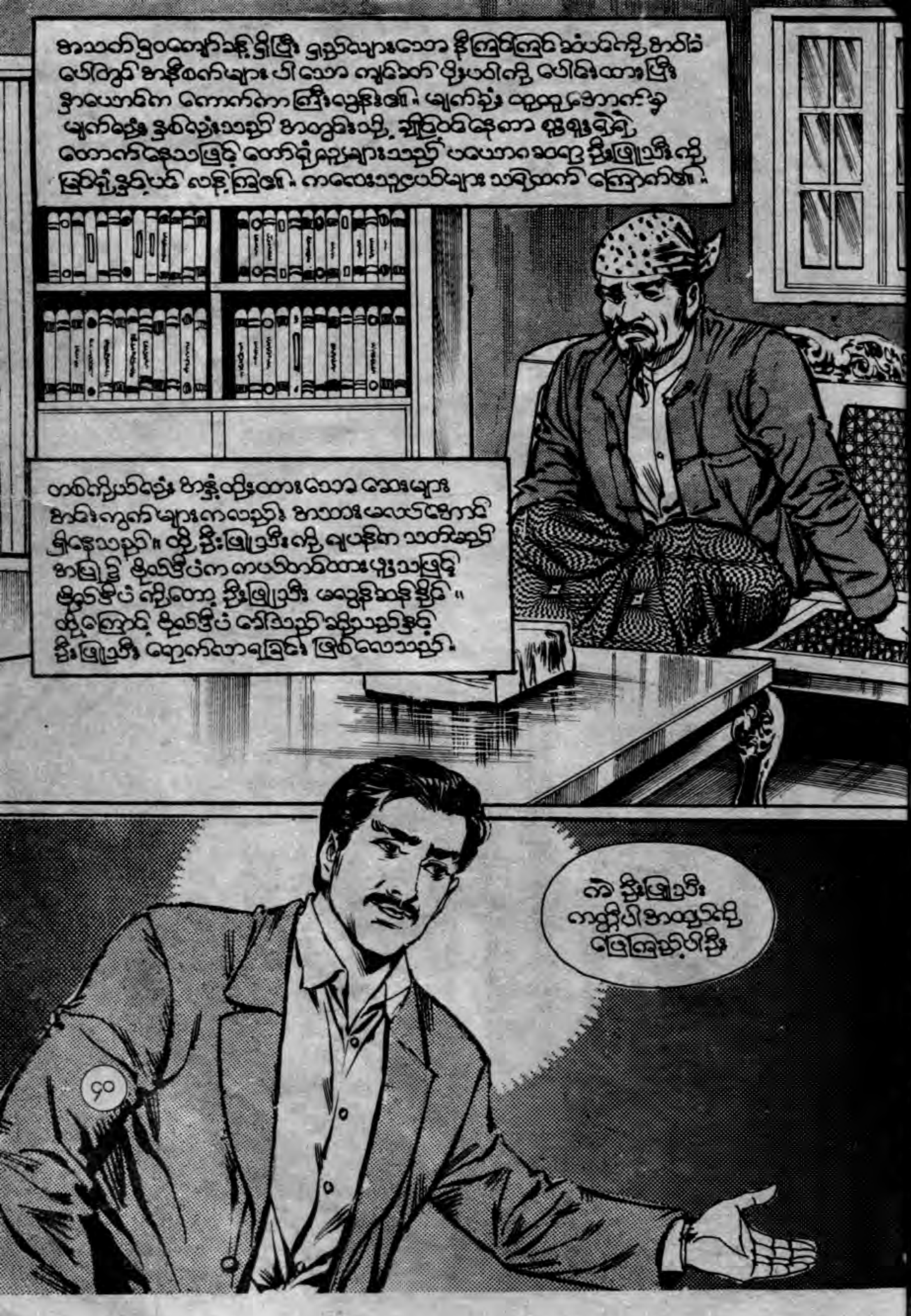
အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိပြီး ဖြူဖွေးသော ဦးကြပ်ကြပ်ခံ့ပါကို၊ အဝါခံ ပေါ်တွင် အနီစက်များ ပါသော ကျုံခေါက် ပိုးပုဝါကို ပေါင်းထားပြီး နှာခေါင်းက ကောက်ကာ ကြီးလှပေ၏။ မျက်ခုံး ထူထူ အောက်မှ မျက်ခွံ့ နွမ်းလျှံသည့် အကြည့်တို့ ချိတ်မိနေတာ ဖူဖူ ရွဲရွဲ တောက်နေသဖြင့် တော်ရုံလူများသည် ပယောဂဆရာ ဦးဖြူညီးကို မြင်ရုံနှင့် ဖွံ့ပင် လန့်ကြပေ၏။ ကလေးသူငယ်များ သေချာပေါက် ကြောက်ကြ၏။
တစ်ကိုယ်လုံး၌ အနှံ့ထိုးထားသော ဆေးများ အင်းကွက်များ ကလည်း အသားမလပ်အောင် ရှိနေသည်။ ထို ဦးဖြူညီးကို ရပ်ကွက်က သတ်မှတ် အမြဲ ဖိုးလပြည့်က ကပ်ပါတပ်ထားပုံဖြင့် မိုးလင်းမှ ဦးဖြူညီး မသွေနိုင်ချင်။ ထို့ကြောင့် ဖိုးလပြည့် ပေါ်သည့်အချိန်တွင် ဦးဖြူညီး ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်လေသည်။
ဟဲ ဦးဖြူညီး ကျွန်ုပ်ရဲ့ အာရုံကို ဖြေကြည့်ပါဦး

ဗိုလ်ဒိပ်က ပြောသဖြင့် ဦးဖြူဘီးက သူ့ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်တွင်
တင်ထားသော အထုပ်ကို ဖြေလိုက်သည်။ ပြီးတော့ တစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ် ဖြေကြည့်သည်။
သာဓော်
ဗိုလ်ဒိပ်
ဒါများ ဖွင့်ကြည့်တော့ သိမှာပေါ့ဗျာ
ဗိုလ်ဒိပ်က စားပွဲတစ်ဖက်က ဦးဖြူဘီးအား ... ဦးဖြူဘီးလည်း ကျမ်းပါစာကို ဖြေ၏
အထဲကတော့
ရှေးဟောင်းပါဠိ မူစာအုပ်
တစ်ခု ရှိနေသလိုပဲ
ကျမ်းပါစာဖြေတော့ အထဲတွင် ရှေးဟောင်းစာအုပ်တစ်ခု ပေါ်လာ၏
ဟာ ရှေးဟောင်းစာအုပ်ပဲ
ဒါမျိုးဆိုရင် ငါတော့
မတွေ့ဖူးဘူး
ဟုတ်တာပေါ့
အဖိုးက စာကျော်ကြည့်
ပါပြီး

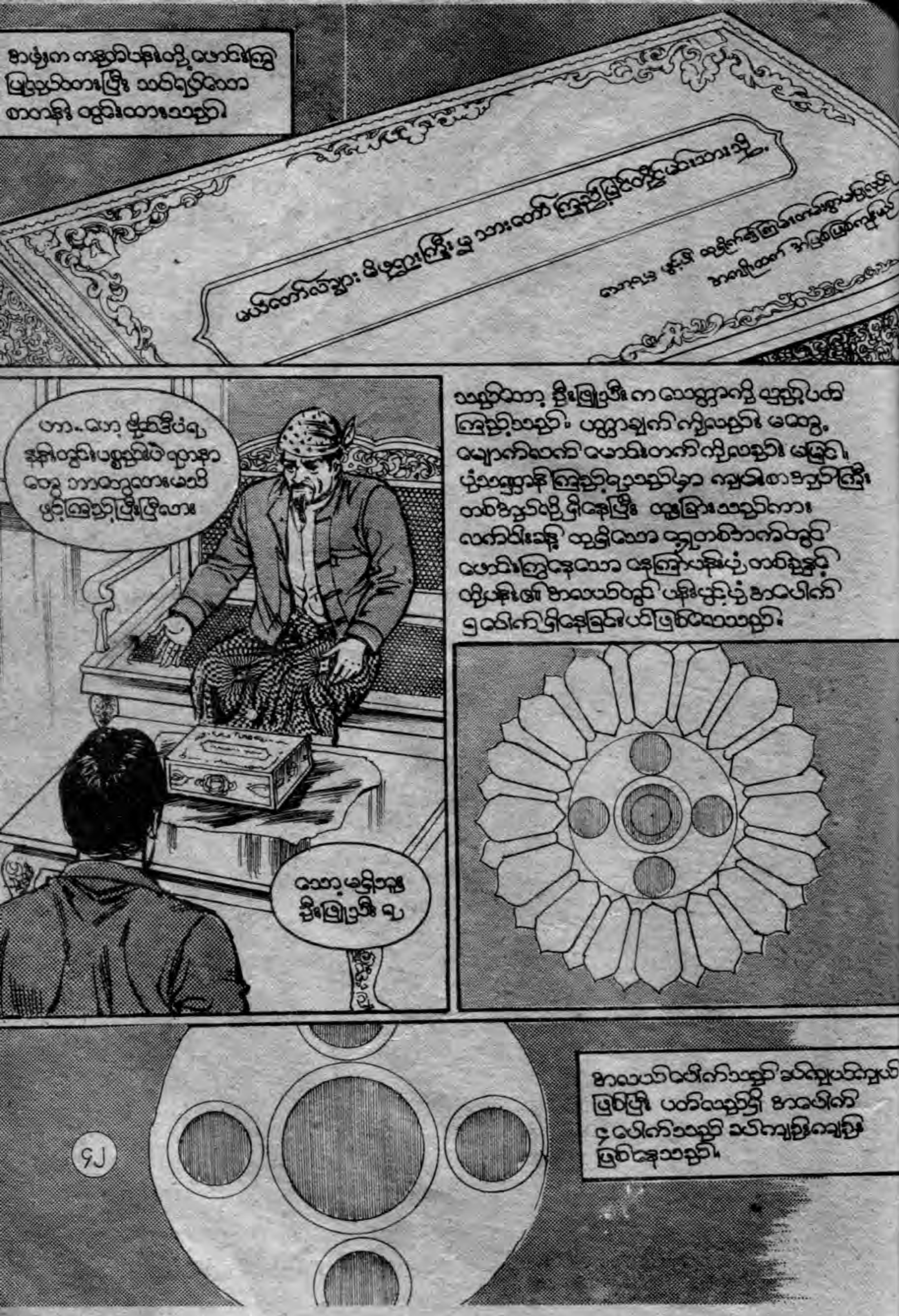

အဖုံးက ကနုတ်ပန်းတို့ ဖောင်းကြွ ပြုလုပ်ထားပြီး သပ်ရပ်သော စာတန်းပါ ထွင်းထားသည်။
မယ်တော်လေးသွား မိဖုရားကြီး မှ သားတော် ကြည်ညိုမြင့်ထွဋ် ပေးသွားသည်။
ဟာ.. တော့ မိုးကုတ်ဦးပ်ရဲ့ နန်းတွင်းပတ္တမြားပဲ ရှာနေ တော့ သားတော်လေးမောင် ဖွင့်ကြည့်ပြီးပြီလား
တော့ မဖွင့်ရသေး ဦးမြဲဦး ရဲ့
သည်တွင်တော့ ဦးမြဲဦး က သေတ္တာကို ဖွင့်ပြလိုက် ကြည့်သည်။ ပတ္တမြားချက် ကျလေသည်။ မထွေ့ မျောက်လေက် ပေါင်းတက် ကျလေသည်။ မပြင်၊ ပွဲသရဖူ ကြည့်ရှုသည်မှာ ကျောက်စာ ဒုတ်ကြီး တစ်ခုလို့ ရှိနေပြီး ထွင်းခြားသည်ကား လက်ဝါးခန့် ထုရှိသော ရွှေတစ်ခုကတွင် ပေါင်းကြွနေသော နေကြာပန်းပုံ တစ်ခုနှင့် ထိုပန်း၏ အလယ်တွင် ပန်းပွင့်ပုံ အပေါက် ၅ ပေါက်ရှိနေခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။
အလယ်ပေါက်သည် ခပ်ကျယ်ကျယ် ဖြစ်ပြီး ပတ်လည်ရှိ အပေါက် ၄ ပေါက်သည် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း ဖြစ်နေသည်။

ဒီဟာ သော့ပေါက်ပဲ ကွ
ဒီသေတ္တာကို ရှာထားတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲ

ဟာ ခြောက်ခုတောင်ပါလား ဟေ့
ဟုတ်တယ် ဦးဖြူညီး အဲဒီခြောက်ခု ကျုပ်ရထားသမျှထဲက သုံးခု ဖြုတ်ဖြုတ်ပြီး တောင်ချက် ကြည့်ခဲ့သေးတယ် ဘာမှမထူးခြားဘူး ဗျ
ဒါဆို ခြေဦးတစ်ချက်တည်း မပျက်ဘဲ သဏ္ဍာန်တူ ဖြစ်နေပြီပေါ့ယင်
ထင်တာပဲ ကျုပ်ရသမျှ အဲဒီခု ဆက်မသွားပါတော့ဘဲ သိမ်းထားခဲ့တာ အခုကျတော့ အပြစ်ဖြစ်ကျမှမသိ ဆိုတာ ကျိုးသည်း ကြောက်ရွံ့သွားတယ်
ဒါတော့ ဟုတ်တာပေါ့ ငြိုးတော့ ဟောဒီ ပန်းပေါင်းကြ တွေကြားထဲမှာ အရုပ်လေးတွေ ရှိတယ်ကွ ဒါဟာ သဘော ထားရမယ်
ဟုတ်တယ် ဦးဖြူညီး အဲဒီခြောက်ခု ဦးဖြူညီးကို ပေးခဲ့ရတာ အစီအရင်တွေ ဘာတွေဖြစ်နေလဲ ဖြေ ပေးဖို့ရအောင်
ဘာမှန်းမသိသော သေတ္တာ၌ ရိုးရိုးမျှသာ ရှိနေသည်။ ဦးဖြူညီး
မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ သေတ္တာကိုကြည့်ပြီး အလွန်စိတ်ရှုပ်ကြီးသော ပုံပေါ်နေ၏။

ထိုနေ့မှာပင် တံခါးခေါက်သံ ပေါ်လာ သဖြင့် ကျောက်ဖြူမှ ရွှေနှီး လာမှန်းသိ၍ ဦးလှိုင်က သော့ဖွင့်ကာ ကြည့်လိုက်သော် ပြန်ထွက်ရင်း ထိုလာသူမှာ ...
ဝင်ခဲ့ဟေ့
ရွှေနှီး အသနိုး ကျေကွဲတော့ ...
မနက်ဖြန် ကျွန်တော် ... နေ့ခင်းမှာတော့ ... အနှိုးပေး ဈေးသာပေးပါက တွေ့ရပါတဲ့
မော အရူးသား
၄၆
... ဈေးသို့ ထွက်ခဲ့ကြ တော့သည်။
ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးကြီး အဲဒီ သတင်းကြောင့် ...

အနန်းပင်နှင့် အတူ ဒေါ်ဝိဇ္ဇုတ်ပါသည်။ မချောအေးမြ ပါသည်။ ရွာမှ စောစော ထွက်လာခဲ့ကြသော်လည်း နေ့ဝက်ကျော်မှ ဈေးဝယ်ရန် ပြီးသဖြင့် ဒေါ်ဝိဇ္ဇုတ်နှင့် မချောအေးမြ တို့ ဆိုင်ခေါက်ဆွဲ သွားစား နေကြသည်။ အနန်းပင်က ဆိုင်ခေါက်ဆွဲ မကြိုက် မုန့်ဟင်းခါး စားချင်သဖြင့် မုန့်ဟင်းခါး ဆိုင်တွင် ထိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဗိုလ်ကြီးပိုက အနန်းပင်ကို တစ်ယောက်တည်း တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာ သွားလေသည်။
ညီမလေး၊ တစ်ယောက်တည်းလား
ဟုတ်ပါ ဗိုလ်ကြီး
ပြုံးရွှင်ဖော်ရွေ ဗိုလ်ကြီးသည်ဖြစ်ဖြစ် မြို့ဈေးတွင် ချမ်းသာသူ ဘာရှင်းဝင်သည်ဖြစ်စေကာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စားနေထိုင်တတ်သော ဗိုလ်ကြီးပိုက အချေအတယ်ယူ နှုတ်ဆက်သဖြင့် အနီးရှိလူများက အနန်းပင်ကို ငေးကြည့် ကြသည်။
ဈေးဝယ် လာတာလား
ဟုတ်ကဲ့..ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး ဒေါ်နန်းသာ၊ ကျွန်မတို့ တိုက်နယ်မှာ ကျ သွားလို့သိတာနဲ့ ရွာကနေ သွားခါသွတ်ချေပါတယ်ဆိုလို့ ဈေးလာဝယ်တာ

၄၈

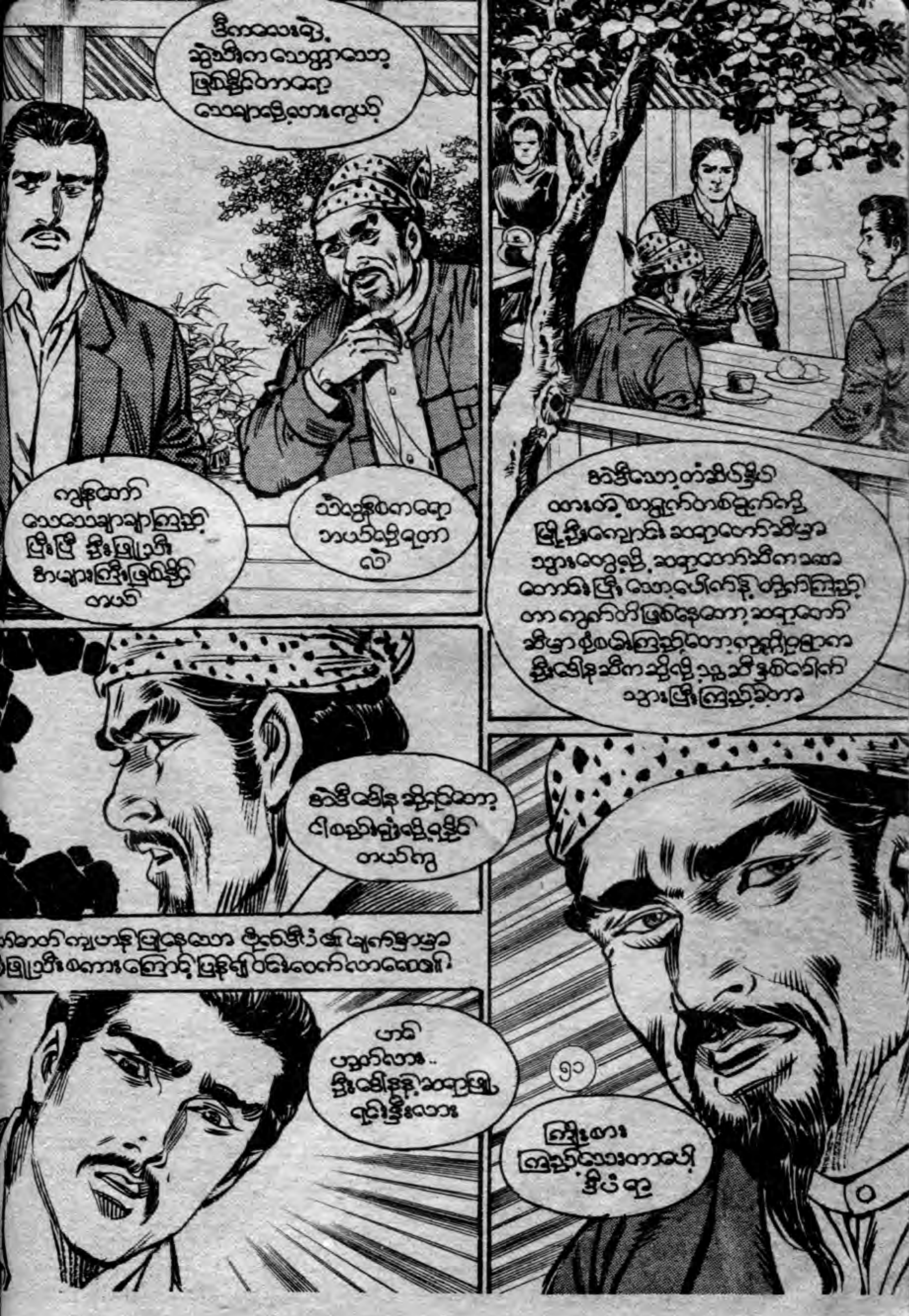

အနန္တပင် ချုပ်ပြုနိုင်ရောက်တော့ ဗိုလ်အီး မရှိ။
ပြောင်ကျွန်းရှာသို့ သာသွားသည်ဟု ဦးကြီး
ဒေါ်နု ပြောသံကို ကြားရသည်။
အဖိုတို့ကျောင်း ရောက်သည်
ဆွမ်းသွတ်တွက်သည်၊ ပြန်ခဲ့ရောက်
လာ။ ရောက်လာသည်က
ကြောက်ရ ကောင်းသော
ပဝေဟာ ဆရာကြီး ဦးဖြူညီ။
သူ့တို့ကလေးများ ကွမ်းချွေးတို့ပြင်ပြင်နေ၏။ မြေသည်
လက်သည်တို့ကလေးများ ရှည်လျားသော ကျောက်နေ၏။
ထိုသို့ ဦးဖြူညီးနှင့် ဦးဒေါ်နု သည် တွေ့တိုင်ကျွက်ကျွက်
ဒါတန်ကြာ ပြောနေပြီး နေဝေးမှ ဦးဖြူညီး ပြန်သွား၏။
သည်တော့မှ အနန္တပင်
အသိမ်းထဲမှ ထွက်ခဲ့သည်။
အနန္တပင် ကိုယ်ယပ်ခတ်သော ဝင်
လှုပ်ပေးသော ကြီးဒေါ်ဝတ်
သည်ပိုင် ထိတ်လန့်တုန်ခိုက်
လျက်ရှေ့ကို ချက်ချင်း ချိုး
တော့၏။
ဟား ဖြူကြီး ကျေနေတာပါ ကြောက်စရာ တာပဲ
ပတ်ပိုင်ကို သာဖြစ်လို့ ဦးကြီး ဒေါ်နု တရားဟောတာ လှုပ်နေရတာလဲ

နင့် ဦးကြီးက
ကျွဲသချိုင်းစားရှာသော
အဲဒီ ရှေ့ကြီးက
အဖိုးအရင့်တက်တာပါ
တဲ့
ဟော်..ဟော်ဖြ
မပြောနဲ့တော့
ဟော်ကြော သူ့ပညာနဲ့
ငါ့တို့ကို ပြုစားနေ
ဦးမယ်ပါ
သူက ရှုခ်ဆိုင်နှာသား
ကြီး ဖော်တွေကတ်ဒီ.
ရှင်းတော့ မဟုတ်ဘူး
ပေါ့ဟဲ့ ရှင်းတွေကို
သူ့ ဖြိုက်ချင် ဖြိုက်ချင်
မှာ
သည့်နောက်တော့ အနှိုးပင်ဖြစ်ပြီး စကား
မဆက်ချင်တော့ ဖော်တွက် ပြောသော့
သူ့ရောသည် ကြောက်ခဲ့. ရှုံးသည့် ရှုံး.
သည့်အချိန်မှာပင် ဗိုင်းကို
ဖုအဲနှဲ သတိရလိုက်သည်
လောက်ဒေသင် ပေါ်ပေါ်လိုက်သော
ဗိုလ်ပိုင်ကိုလည်း ဖြေးချုပြင်ပေတင်
မိလိုက်ပေသည်။ ဗိုင်းနှင့် ကြုံရ
စဉ်က ရင်ခုန်ခဲ့ရသည့် ဗိုလ်ပိုင်နှင့်
ဆုံတော့ ကြုံပိုနှမ်ပေသည်ပါ.
၅၃

အပေါ်ထပ် စာကြည့်ခန်းမှ
တိတ်ဆိတ်နေသည်။
အခန်း၏ အလယ်ပါရှိ စားပွဲဝိုင်းတွင် ထိုင်နေကြသူက ၄ ယောက်
အားလုံးသော သူတို့သည် ကိုယ့်အတွေးနှင့် ကိုယ်ပင်
၆၄

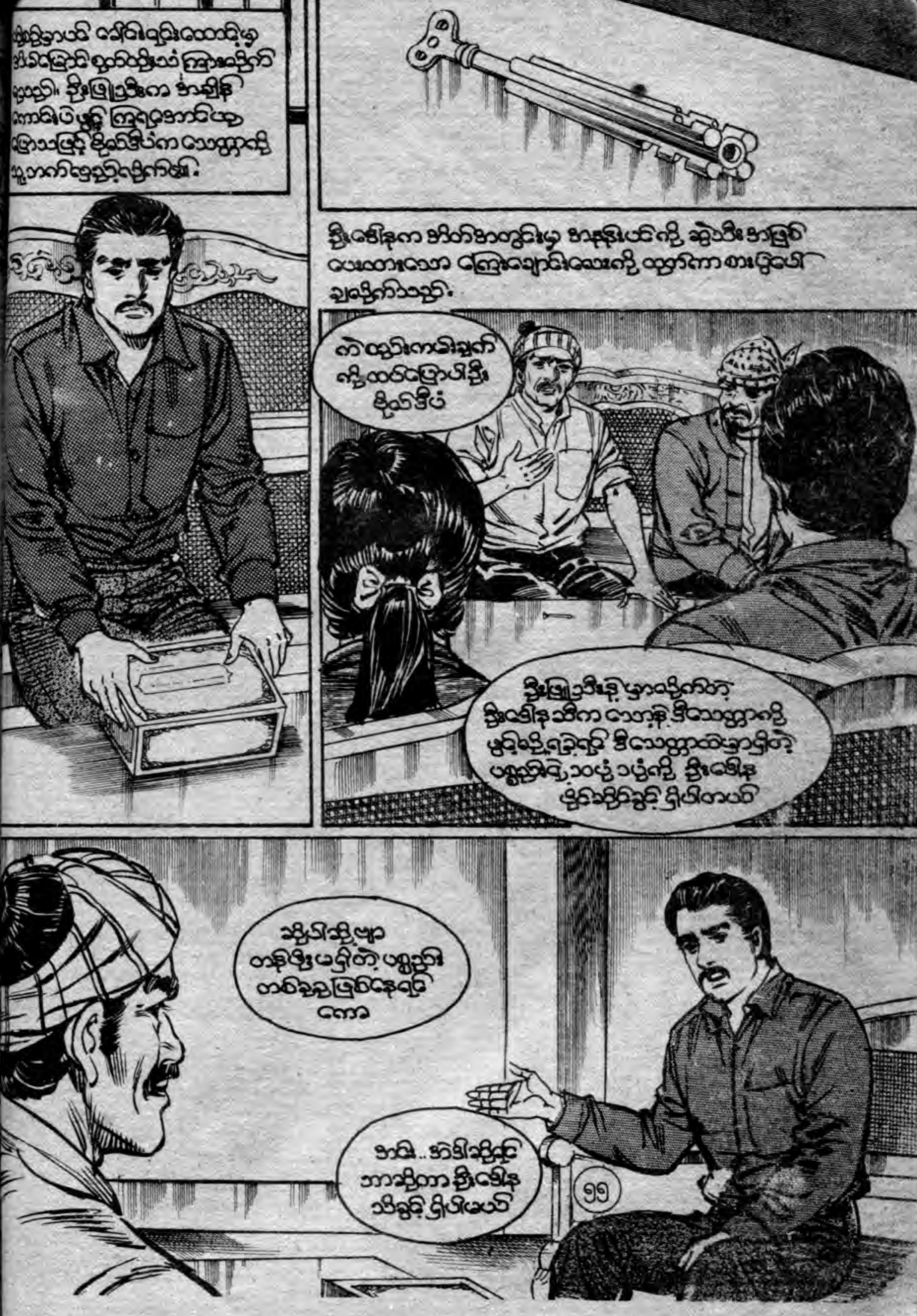
ထိုခဏမှာပင် ခေါင်းရင်းဘောင်မှ
သံပါလျှောင် ရွှတ်တို့သော ကြာမကြီးကို
တွေ့သည်။ ဦးဖြူဘဦးက အချိန်
ကောင်းပါပဲ ဟုဆို၍ ကြရစ္စဘာဂပ္ပါ
ပြောသဖြင့် ဗိုလ်ဒီပ်က သော့တွဲကို
ယူ၍ဘက် ဖွင့်ကြည့်လိုက်လေ၏။
ဦးဖေခါနက ဗီဒိုဗီအတွင်းမှ ဖာနွိုးပင်ကို ဆွဲ၍ ဖာမြစ် ပေးထားသော ကြေးချောင်းသေးကို ထုတ်ကာ စားပွဲပေါ် ချပြလိုက်သည်။
ကဲ ထွေးကမြီချက် ကိုထပ်ပြောပါဦး ဗိုလ်ဒီပ်
ဦးဖြူဘဦးနဲ့ မှာလိုက်တဲ့ ဦးဖေခါန သိက သော့နဲ့ ဒီသေတ္တာကို ဖွင့်လို့ရခဲ့ရင် ဒီသေတ္တာထဲမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းခွဲ သဝဖုံ သဖုံကို ဦးဖေခါန ဖွင့်သိခွင့် ရှိပါတယ်
အိုဒါဆို ဗျာ တနိုဗိုမရှိတဲ့ ပစ္စည်း တစ်ခုဖြစ်နေရပြီ ကော
ဒါပါ.. အဲဒါဆိုရင် ဘာဆိုတာ ဦးဖေခါန သိခွင့်ရှိပါမယ်

ဟုတ်တယ်ဗျ ဒီတော့ သိသွင်းရှိရမယ်ဆို အဲဒီလို့ သိရမှာသာ တန်ဖိုးရှိတယ် ပစ္စည်း သုံးပြတ်နိုင်မှာပေါ့ ပြီးရင် ကျောက်သော့ကို ကျော်ပြန်ပေး ရမယ်နော်
စိတ်ချပေါ့ပါ ဒေါ်နုရဲ့ သော့ဗျာက နှင့်နေဘောင်လေးနေတော့ တနိုင်ကြီးကြီးမပါဘူး ငါထင်တာပါ ပြီးတော့ သော့ပေါ်က တမှုညှိ ထိုးထားတာသည်။ ကြည့်မြင်တွင် နှာမည်ပါ မပေါ်တွေ့ပါကြီးနဲ့ လေချားပိုင်ရာနဲ့သားတော်
ဟုတ်ကဲ့
ဪ ဖွင့်တော့မော့ ဦးထိန်ဦး
ဒေါ်နုရဲ့ အသံ ဒီမှာ ...
ဦးထိန်ဦး သော့ကို ... အား ပေး၏။
ဦးထိန်ဦးက ... သော့ကို ... ဖွင့်လိုက်၏။

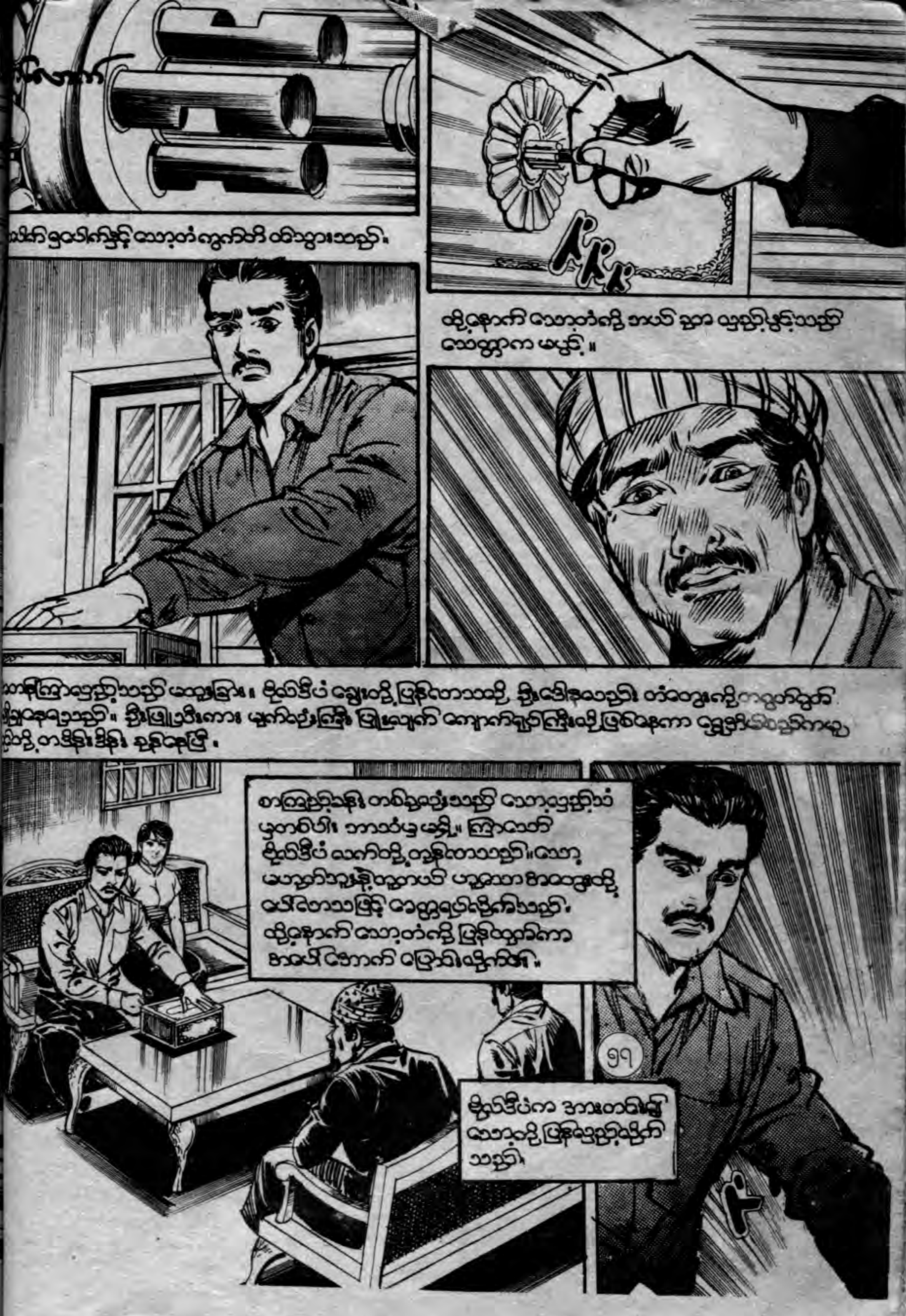

သော့တံ ကွက်တိ ဝင်သွားသည်။
ထို့နောက် သော့တံကို ဘယ် ညာ လှည့်ကြည့်သည်
သေတ္တာက မပွင့်။
ဆက်ကြာ ရှည့်သည် မထွေးခြား။ ဗိုလ်ဝင်းဒီပံ ချွေးတို့ ပြန်လာသည့် ကြိုးပေါ်နေသည်။ တံတွေးကို ကျွတ်ကျွတ်
မြိုချနေရသည်။ ဦးမြဦးဘီးကား ပျက်ချုံးကြီး မြူလျက် ကျောက်ရုပ်ကြီးလို ဖြစ်နေကာ ခွေ့ဘီးမြဲသည်ကာ
ကြည့်တို့ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေပြီ ။
တကြိမ်ရှည်ချိန် တစ်ခုသည်၏ သည် သော့ရှည့်သံ
ပြုတ်လိုက် ဘာသံမှ မကြား။ ကြာလေလေ
ဗိုလ်ဝင်းဒီပံ ချွေးတို့ ကျလာသည်။ သော့
မပွင့်လျှင်ဖွင့် တွက်ကာယက် ဟူသော စိတ်တွေးတို့
ပေါ်လာသည်ဖြစ်၍ စိတ်ပူရင်လိုက်ရသည်။
ထို့နောက် သော့တံကို ပြန်ထုတ်ကာ
ဒီတစ်ခါ ကြောင်းကို ပြောင်းလိုက်၏။
၅၇
ဗိုလ်ဒီပ်က အားတစ်ချက်ဖြင့်
သော့တံကို ပြန်လှည့်လိုက်
သည်။

ထို့နောက် ဉာဏသာဂါကို အသည့်ဖက်က
ဗိဘားစိုက်ယိုသွားသဖြင့် ဖော့တ်သည်
ဖျော့က်ခဲ့ပြီးကာ နောက်တစ်ခါင့် ထိ
သွားလေသသည်။
ဟာ..
ပဒ္မဗေဒါဝ ဗိဟိတသို့ တစ်ဝက်ခန့်ရွေ့ကျသွားပြီး
ဖြစ်ရာ ဗိတ်ချုပြုတ်သွားမှ ရှလေသည်။ သည်တော့
နည်းနည်း ဗိဘားစိုက်ကာ လှည့်ပြိုက်ပါသည်ပြင့်
ဟာ..
ပွင့်
ပွင့်ပြီနော
တယ်
ဂလောက်..
ဒေါက်
ဗိယ္ဓ နည်းနည်းကြွသွားမှ ရှာသည်နှင့် မိုးပါဗိုပ်က
စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ဗိယ္ဓကို လက်ဖြင့် ဖိထားလိုက်သည်။ ထို့နောက်
သတိဖြင့်သော ဗိဓရှုမှုနှင့်တစ်ပြိုင်တည်း ကြွပြီးမှ ထွက်လာ
သဖြင့် ဗိဘားဖြင့် လန့်သွားကြလေသည်။

ဘာရှုပ်နေလဲ
သေတ္တာထဲက
လား
ကဲ.. ဘာဖြစ်ဖြစ်
ကျွန်တော် ဖွင့်မယ်နော်
သဘောတူကြလား
ဟုတ်တယ်
တော်တော် လှုပ်ခြင်းတဲ့
ဒါနဲ့ပဲ
ဗိုလ်ဒီပံက ခြေထောက်ကို ဖြုတ်၏။
ရှေးဘုံမိစ္ဆာက နောက် အနည်းငယ် ယိမ်းသွား၏။
ယိုးဒယားဖြစ်သော ရှေးဘုံမြစ်သည် ဖင်
သည်ချိန်ကို ဘာရန် ပြုမှ မသုံးခဲ့ပြီ
ရေမြှုပ် ပေါ်ပြီ လို့ မဟုတ်ဘဲ ပစ်ချန်
တစ်ချိန်တွင် သတိရသည် ဟု ဆော့
သတိထား မိသည်။
အဖုံးပေါ်တင်ထားသည့် လက်ကို အသာကြွ
လိုက်သည်နှင့် အဖုံးတဖက်ပွင့် ဟသွား၏
ဟင်
ဒါလဲလား...
...ရုံခြင်း ဗိုလ်ဒီပံ အဖုံးကို
...ဖွင့်လိုက်သည်။
ဟာ

အံ့ဩ ထိတ်လန့်သံတို့ ထွက်သွားသည်။
ပျံဝဲသော ပိုး လေသော လေ၏။
သေတ္တာနှင့် ရုပ်ပါတ်ချိုးပါးမျှ ကြီးမားသွေးနီး ညှာသည့် လိပ်ပြာကြီး တစ်ကောင်သည် အလုံးပြည့်
သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သေတ္တာ အတွင်းမှ ထွက်ခဲ့သည်။ ထ ပျံကာ ... ...
အခန်းတွင်း တစ်ပတ်ပတ်ဝဲ၏။
ပြီးတော့ အားလုံး၏ ခေါင်းပေါ်မှ
ဖြတ်၍ မသေသေသေ
ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့
ပျံသန်း သွားတော့သည်။

ဘုရားဆောင်သည် ရုပ်သေပုံကားကဲ့သို့ ငြိမ်သက်
နေသည်၊ ဖယောင်းတိုင်ကြီးကတော့ ဖိတ်ဖြာ
တောက်ပလျက်သည်၊ မကြားရတော့
ကျန်ရှိနေသည်က သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်သော
ရနံ့သာ ဖြစ်၏။
ဘယ်ပါလို့
ဖြစ်ကုန်တာလဲ
ဟာ
အေး ငါသည်း ခံခဲ့ရလို့
မသဲ့ကွဲ ဘာမှကြောင့်
သေတ္တာထဲမှာ ရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူ ရှိနေတယ်လို့ထင်တာ
...တောက်ခွဲစိတ်ဖို့ ရှိကြောင့်ပြီ၊
...ရှိမှသွား သေတ္တာထဲမှာ
...ယ်လို့ အသက်ရှင်နေ
တာလဲ
ဦးဖေါ်နတေသည်
မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့
ဖြစ်သော်လည်း မယုံ
သလို ထပ်မေးပါ၏။
ရွှေဗိုလ်ကြီးသည် သတင်းပေးမှု သေတ္တာကို ဖွင့်၍
ပြန်လည်ကြည့်ကြသောအခါ၌ သေတ္တာအတွင်း
ဟင်းလင်း ဖြစ်နေ၏။ အသေအချာကြည့်မှ
ချွေးစီးကြောင်းကျနေသော ချုံပုတ်...
အကြောင်းတော့
ရှိမှာပေါ့ ဦးကြီး
သေတ္တာကို ထပ်
ကြည့်ပါဦး

ထိုတိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့ရပါသည်။

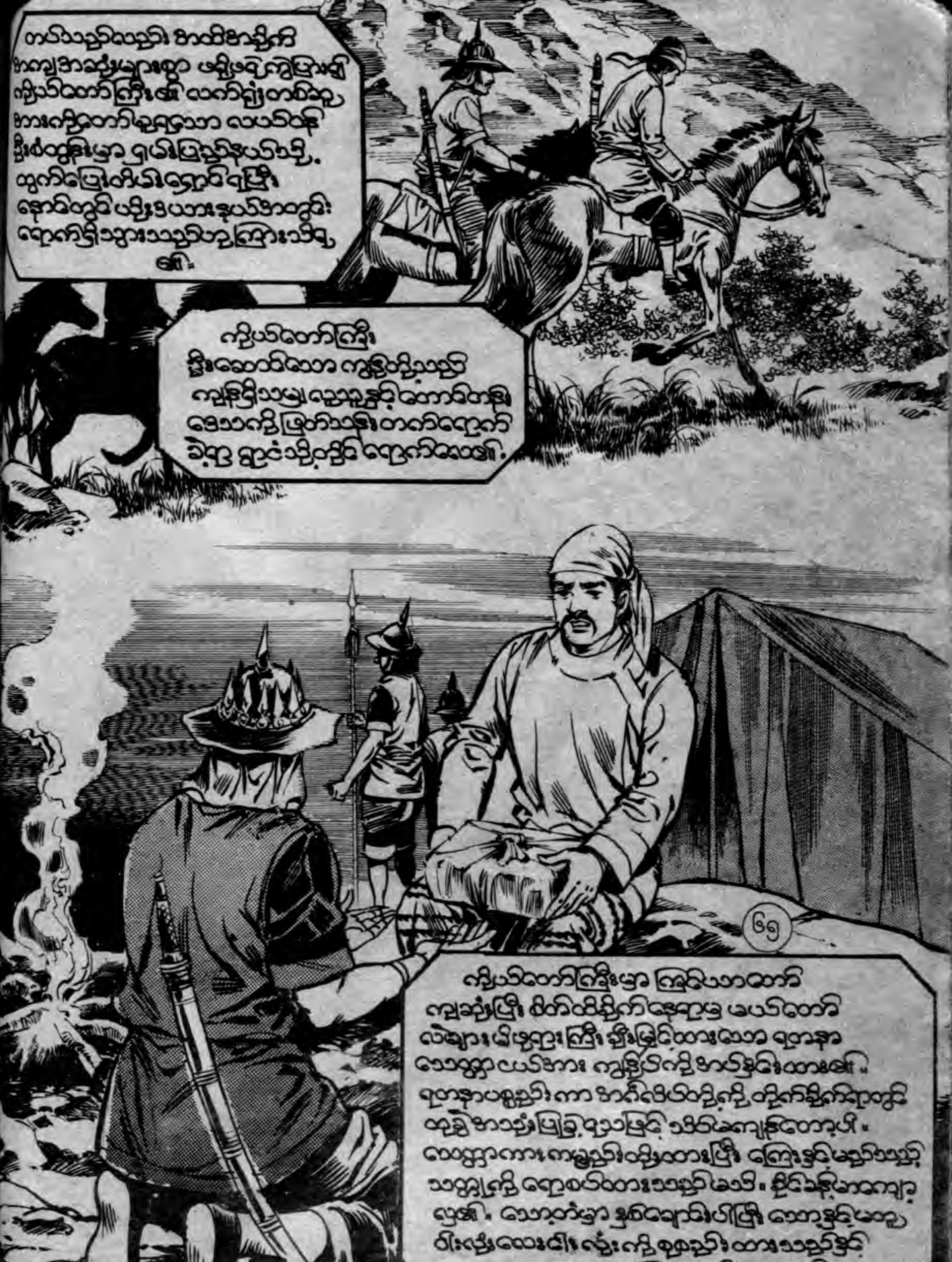
တပ်သည်လည်း အဘတိအချိုက်
အကျအဆုံးများစွာ ဖရိုဖရဲကွဲပြားခဲ့
ကျိုယ်တော်ကြီး၏ လက်ရုံးတစ်ခုလုံး
အားကိုးထားရသော လေယံငြိမ်
ဦးစံတွေးမှာ ရှမ်းပြည်နယ်ပါဒ်၌
ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရပြီး
နောင်တွင် ပျိုမယားနှင့်အတူ
ရောက်ရှိသွားသည်ဟု ကြားသိရ
၏။
ကျိုယ်တော်ကြီး
မြို့မြောင်သော ကျွန်ုပ်သည်
ကျွန်ုပ်သခင့် ရှေ့ရှုနှင့် တော်တစ်ပါး
ဒေသကို ဖြတ်သန်း တက်ရောက်
ခဲ့ရာ ညှင်းသိုဟုပြင် ရောက်လေသည်။
၆၇
ကျိုယ်တော်ကြီးမှာ ကြွပါသာတော်
ကျွန်ုပ်ပြီး ထိတ်ထိတ်ကြက် နေရာမှ ဖယ်တော်
လက်ပျား ယိမ့်ရှုး ကြီး ချီးမြှင့်ထားသော ရတနာ
သေတ္တာ ယေယံဘား ကျွန်ုပ်ကို အပ်နှံထားပါ။
ရတနာပစ္စည်းကာ အင်္ဂလိပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရာတွင်
ထုခွဲ အသုံးပြုရန် ဖွာပြင် သိမ်းဆည်းထားပါ။
သေတ္တာကား ကျမ်းကျိန်ထားပြီး ဖြေးနှင့်မှသည်
သဲ့ကို ရောစပ်ထားသည် မေ။ ငြိမ်နှိပ်ကာ လျော့
ရှော်။ သော့တံမှာ နှစ်ချောင်းပါပြီး သော့နှင့်မကျ
ဝါးလုံးလေး၏ လုံးကို စုစည်းထားသည်နှင့်
တူသော ကြေးချောင်းပေတည်း

သော့တံတစ်ချောင်းကို ကျွန်ုပ်
ကြိုးဖြင့် ချည်ထားပေးပါသည်
သရက်တောအုပ်တွင်
ကျွန်ုပ်တို့စခန်းကို အင်္ဂလိပ်
အများအပြားကျဆုံးခဲ့ရကား
ကျွန်ုပ်တို့တပ်ပျက်လေ၏။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသော် ကျွန်ုပ် တေးချိုဝင် ခြေထောက်မှာ ဒဏ်ရာ သက်သာလာပြီး ရှုပ်သည့်ဒေသသွန်း မသိသော နေရာတစ်ခုသို့ စခန်းချနေထိုင်ကြ၏ ထိုနေရာသည် ရှုခင်းလှသော အပင်များ ပေါများလှပြီး တွေး သောက်တစ်ခုမှာ ရှုပ်ရှက်ပုံစံပေါ်၍ ချောင်းကောင်း တစ်ပေါက် မှာ တောင်ပေါ်မှ စီးဆင်းကျ၏ ရေစီးကောင်း သော မြင်ရ၏။
ထို့ကြောင့် ထိုနေရာကို ကျွန်ုပ်တို့ အာရုံပြုသည့်ဖြစ်မက် ကြောက်ဦး သော ပါတော့၏။ သည်ပြီး ဥပုဒ်လည်း ၂ ဦးက ငှက်များ ဖက်၍ နေရပါပြီ
ကျွန်ုပ်တို့ နောက်ကောက် သော နေရာကား ထူးဆန်းသော သဘာဝရှိ၏။ ရှေ့ပသည့်ပါ မြောက်ဖြည့်ခြင်းလား မြောက်များပွယ် ကောင်းသည့် ဘိုရုပ်ဖြည့်ခြင်းလား ဘယ်သို့ ပြောရမည်မသိတော့ လည်း ထော်အာမကောင်းတို့ ပေါ်၏ သစ်သီး ဝလံတို့ လှိုင်၏။
ချောင်းရေကို သည် ချိုမြွာ ပီး၏။ တောင် ကမ်းပါးတို့ သည် နှံ့ တံတိုင်း တောင်ထားသကဲ့ ဖြစ်တော်မှု၏။

အပင်သည် မာကျော၍ အရွက်အရွတ်ထဲသော နွယ်သဏ္ဌာန်ကြိုးကြီးများရှိပြီး ထိုကြိုးများတွင်
လက်ဝါးဆီး သဏ္ဌာန် လက်ခုပ် လက်ဖိုး ဖြန့်ထားသည့် အရွက်မာကျောသော အသီးများ
ရှိ၏။ ဖြန့်ထားသော လက်ခုပ်လက်ဝါး ပေါ်တွင် ဆူးချွန်များ ပေါက်နေပြီး ၎င်း အတွင်းသို့
ခြေလက် တစ်ခုခု သို့မဟုတ် တောကောင် တစ်ကောင်ကောင် ဝင်မိလျှင် လက်ခုပ် လက်ဝါးသည်
ယုတ်ချည်း ပြန်ပိတ်သိမ်းကြ၍ အတွင်းသို့ ရောက်နေသော အရာသည် ဆူးချွန်များ၏ ထိုးဖောက်ခြင်း
ခံရသည့်ပြင် ပိတ်နေသော အရွက်ထဲမှ လည်း ရုန်းထွက် မရအောင်ဖြစ်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးရလေတော့၏။
ကျွန်ုပ်၏ ရုပ်ကို တစ်ချက် ထိုအရွက်အတွင်း ဝင်မိသည် ဖြစ်၍ အသက်ဆုံးရှုံး ရသည်ကို မြင်ရသောအခါ...

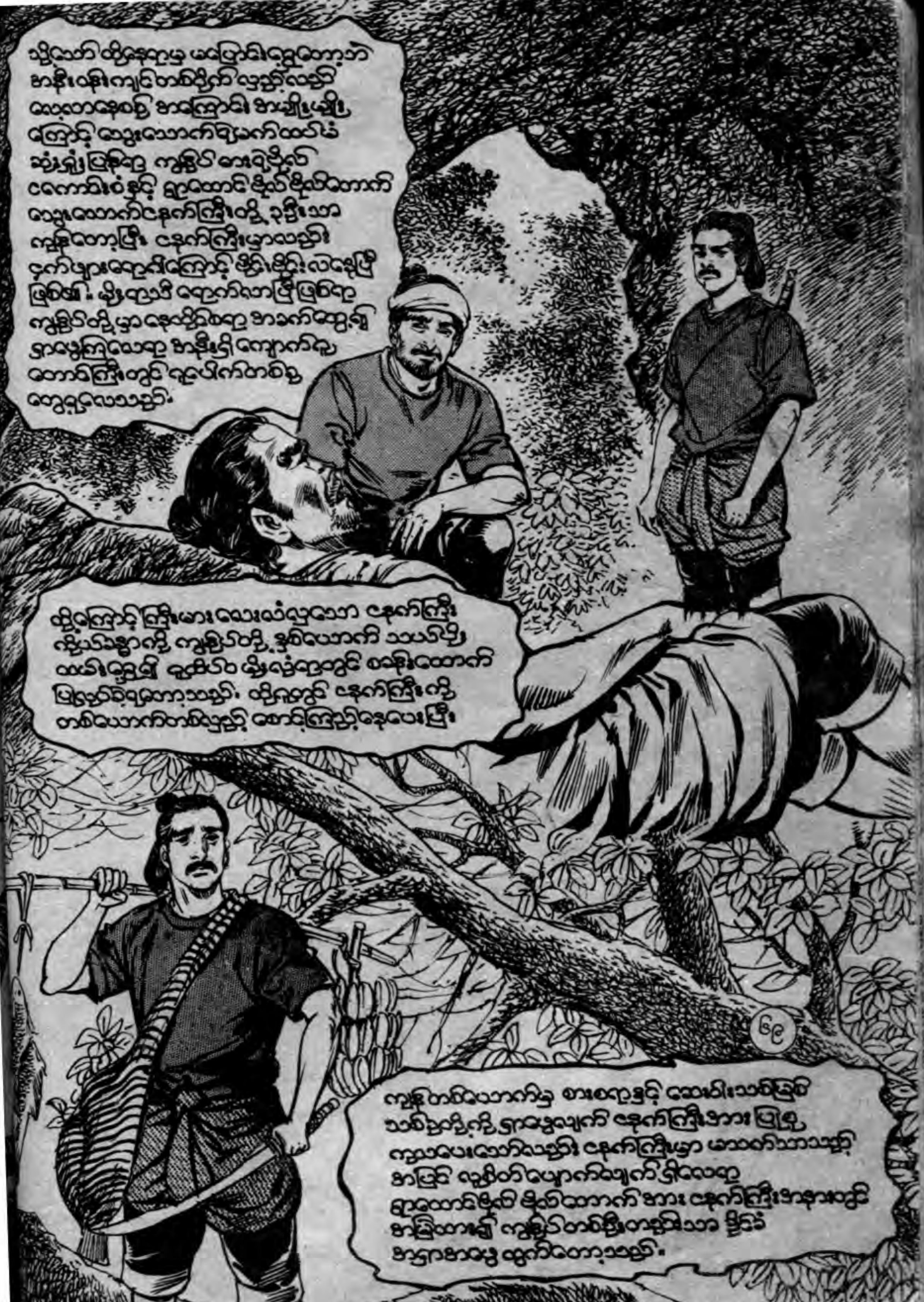
သို့သော် ထိုနေရာမှ မပြောင်းခါရှိတော့ဘဲ
အနီးဆုံး ကျင်တစ်ခုကို လှည့်လည်
လေ့လာသောနေစဉ် အကြောင်းအမျိုးမျိုး
ကြောင့် သေဆုံးသော ကျွန်ထောင်ပေါင်း
သုံ့ရုံ့ပြိုကျ၍ ကျွန်ုပ် တော့ရှိုးလေ
ငကောင်းဝံနှင့် ရှုထောင် ဖိုလ်ဖိုလ်တောက်
သေဆုံးသော ငနက်ကြီးတို့ ဥဒ္ဓီးသာ
ကျွန်ုတော့ပြီး ငနက်ကြီးမှာသည်း
ငှက်ပျားရောဂါကြောင့် မျိုးဖြိုးလေနေပြီ
ဖြစ်ပါ။ မျိုးရှည်ဖို ရောက်လာပြီ ဖြစ်၍
ကျွန်ုပ်တို့မှာ နေထိုင်စရာ အခက်တွေ့၍
ဤအပေါ်ကြည်ဝေ၍ အနီး၌ ကျောက်ဂူ
တောင်ကြီးတွင် ရေပါက်တစ်ခု
တွေ့ရှိလာသည်။
ထိုကြောင့် ကြီးမားသော ဆေးယဉ်လှသော ငနက်ကြီး
ကိုယ်ပေါ်သွားကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှစ်ယောက် သယ်ယူပြီး
ထားခဲ့ခြင်း ရှေ့ပိုင်း မိုးလဲ့ရေတွင် စခန်းထောက်
ပြုလုပ်ခဲ့ရတော့သည်။ ထိုနေ့တွင် ငနက်ကြီးကို
တစ်ယောက်တစ်လှည့် စောင့်ကြည့်နေပေးပြီး
ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်မှ စားစရာနှင့် ဆေးပင်းသစ်မြစ်
သစ်ဥတို့ကို ရှာဖွေ၍ ငနက်ကြီးအား ပြုစု
ကုသပေးသော်လည်း ငနက်ကြီးမှာ မသက်သာသည့်
အပြင် လူ့ဖိတ်ပျောက်၍ ရှိလေ၏
ရှုထောင်မိုးလ် ဖိုလ်ထောက်အား ငနက်ကြီးအနားတွင်
ထားခဲ့၍ ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသာ မြိုင်
အရှာအသဲ့ ထွက်တော့သည်။

ထိုသို့ အချုအချေ့ လျှောက်ရင်း တစ်နေ့တွင် ချောက်ကမ်းပါးသို့
ထိကြည့်ရှုသဖြင့် ထိုခဲ့ရ ရွာသည် အကွေ့အကောက်
ကောက်ကောက် များများ ရှိပြီး နောက် ဆောက်သို့ နိုင်
သင်းသွားပြီ။ ရှေ့တောက်ကြမ်းပြင်သည် ကြည်လင်
အေားမြသော စမ်းချောင်း၊ ဒူးလောက် ပေါ်ဝဲလောက်
ဖြတ်သန်းသွားပြီး ကျောက်ဝိုင်းကြမ်း ကြီးများသည်
ပေါ်များစွာ ရှိသည်။
ပထမ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် ဝင်သွားရ၍
ရှေ့သွား မသဲ့ချိုင်းတောင် ရှည်များ သဖြင့်
နေ့ဝက်ခန့်တွင် ကျွန်ုပ် ဖြူခွတ်ခဲ့ရပါ
သည်။ ရှည်များ ဒွေးခြေသဖြင့် ရှေ့သွ
မကောင်းပို့ ထိုက်တော့ဘဲ ဒုခင် ပူသော
ထိခိုက်ပါတော့မည်။
နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည်
ဆောင်းကွာ ထမျှ ဝင်ခဲ့ရ ထထမနေ့ကထက်
သို့ ပို၍ပေါက်ပြီ၊ အမှောင်မှာ ကွဲသွားသော
ရှေ့ပေါက်များ ကျိုးသည်ကို တွေ့ရှိ၏။ သို့ရာ
အကျွမ်းပေါ်ကြီးလို့ ဖြစ်နေသော ကျောက်
ကြီးများ ကျိုးသည်ကို မြင်ရသည်။
၇၀

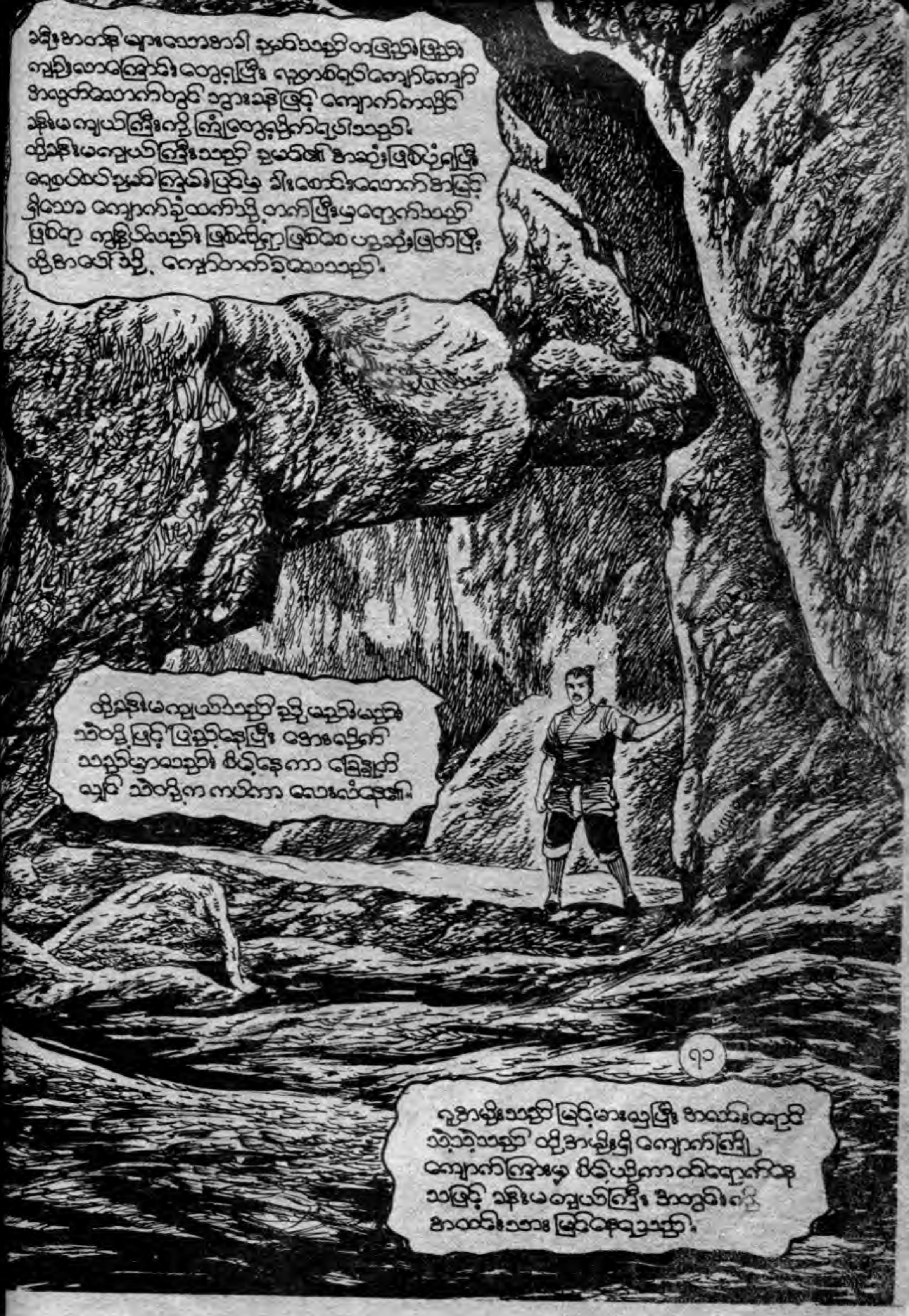
ခရီးအတန်ငယ်သွားသောအခါ သူသည် တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းလာသောမြောင်းကို တွေ့ရပြီး ရှေ့ဆက်ရပ်ကျော်ကျော် အထွက်ပေါက်တွင် သွားရန်ဖြင့် ကျောက်ကပ်ပြင် ခန်းမကျယ်ကြီးကို ကြုံတွေ့ရှိကာရပါသည်။ ထိုခန်းမကျယ်ကြီးသည် သူမသိ၏ အသဲ့ဖြစ်ပုံရပြီး ရေစီးပါလာသူ ကြွမြန်းပြုမိ၍ ဒါးစောင်းသောက်အဖြင့် ရှိသော ကျောက်ခုံ ထက်သို့ တက်ပြီးမှ ရောက်သည် ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်ဝယ်သည်း ဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်ပေ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပြီး ထိုအပေါ်သို့ ကျော်တက်ခဲ့လေသည်။
ထိုခန်းမကျယ်သည် ညှို့ မည်းမည်း သံတွဲ့ ဖြင့် ပြည့်နေပြီး အေးလှိုက် သည်ကြွာသည်။ စိမ့်နေကာ မြေခြင်း လျှင် သံတွဲ့က ကပ်ကာ ဆေးလံနေ၏။
ရှုခင်းသည် မြင့်မားလှပြီး အဝေးတွင် သံသဲသည် ထိုအချိန်၌ ကျောက်ကြီး ကျောက်ကြားမှ စိမ့်ယိုကာ ထိရှောက်သဖြင့် ခန်းမကျယ်ကြီး အတွင်း၌ အဝေးသား မြင်နေရသည်။
၇၁

ကျွန်ုပ်သည် သိမ်းမြွေကြောကာပါ၍ လေးသံနေသော မြေကို အနီးမှ သေသပ်စွာပြီး တရွရွတိုးသွား ကြည့်ရာ သဲမည်းမြေပြင်တို့၏ အပုံကြီးနေရာတွင် တွားသွားလျက်ရှိသော အသင်ဥပင် ပေါက်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် အနီးသို့ တိုးကပ်ကြည့်ပါ၏။
အပင်သည် ခုနစ်တောင်ခန့်မြင့်ပြီး ရိုးတံသည် အနက်ရောင်ဖြစ်၏။ အရွက်သည် လက်ဝါးတစ်ဝိုက် အရွယ်ခန့်ရှိပြီး လှံသွားပုံ ရှည်သွယ်ပါက ညိုနက်နက် အရောင်တွင် အနီစွန်း အစိမ်း အစက်အပြောက်များ ပါရှိသည်။
အပင်တစ်ပင်သည် အညွန့်မှစ၍ ပွင့်ဖတ်ငါးဖတ်ပါ ထွက်နေသော ပွင့်ဖတ် အလယ်တွင် ဝတ်ဆံချောင်း တစ်ခု ပေါ်၍ရှိသည်။ ထိုဝတ်ဆံချောင်းတွင် ဝတ်မှုန်သေးများ ပြွတ်သိပ်ကာ ကပ်တွယ် နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအနီးကြည့်ပြီ လှသောပန်းပွင့်ကို ခါးလေထဲမှ ချိုးကာ ချိုးပေါက်ပါသည်။
ရိုးတံသည် ပြင်းထန်၍ ရှဉ့်တရွေ့ ချိုးမရ သဖြင့် သင်ပြင်တွင် ချိတ်ဆောက်ကာ ဖဲဖဲ့ ချိုးယူခဲ့သော်လည်း ကျိုးကား ကျိုး၏ ဖြတ်ရာမှ ထွက်သောသဖြင့် ကျွန်ုပ်ဓားကို ထုတ်ကာ ဖြတ်တောက်ရလေ၏။
၇၂

ဒိုလ်ဂေါက်သည်ကား ကျွန်ုပ်ယူ
လာသော ပန်းပင်ကို အသေအချာ
ကြည့်ရှု၍ အံ့ဩနေပုံရသဖြင့် ကျွန်ုပ်က
ကျွန်ုပ်တွေ့ရှိလာပုံကို ပြန်လည်ပြောပြ
လိုက်သောအခါ ပို၍ အံ့ဩသွားပြီး
ထိုအပင်သည် နာဂဏ်ဂရုန်း အနက်
ရောင် အပင်ဖြစ်ကြောင်း ၎င်း အပင်
ဖြစ်သည့် ပသီသသားတော်ကြီး ပြောပြ
သည်ကို ကြားဖူးကြောင်း ထိုဂရုန်းမျိုး
သည် ရွှေမှုန်များ ပေါသော မြေပြင်တွင်
သာ ပေါက်ရောက်ကြောင်း အလွန်
ရှားပါး အဖိုးတန်လှကြောင်း အမှန်
သက်လှကြောင်း ပြောကြားသဖြင့်
ကျွန်ုပ်တို့သည် ပန်းရှင်နှင့် အခြေအနေ
ဖြစ်နေသော နေက်ကြီး တို့ဂရုန်း
ဝက်ခြံများကို ခွဲချေးလိုက်ကြ၏ ။
ဂရုန်းဝက်ခြံ၏ အထွားမှာကား အံ့မခန်း
ဖြစ်သောသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင်
နေက်ကြီး အများကျ၍ သက်သာလာ
သော်လည်း ဒူးကပ်များပြီး ထိုးအောက်ထဲ
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နေက်ကြီးကို အလစ်မပေးရဲ
ဒိုလ်ဂေါက်၏ ပြောပြချက်အရ နာဂဏ်ဂရုန်း အနက်ဝည်
ဝက်ခြံကျိုသော ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုရသည်ကို သိလိုက်ရသည်။
နောက်ထပ် အပွင့်ပဒ္ဒါသဖြင့် အရိုးရော အသွက်ပါ အားလုံးကောက်၍
နေက်ကြီးကို တိုက်ကျွေးပစ်လိုက်သောသည်။

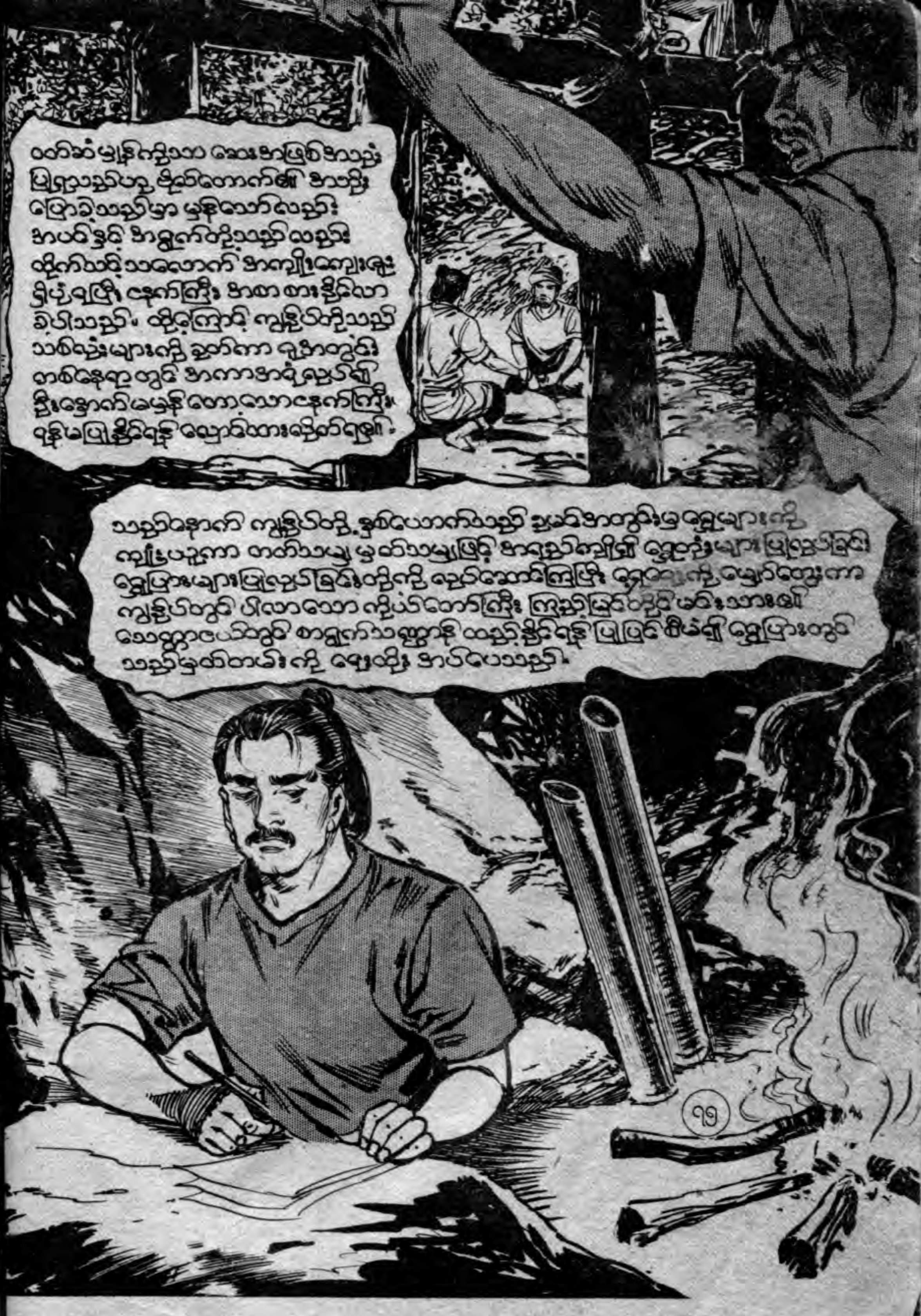
ဝတ်ခံ မှုန့်ကဲ့သော ဆေး အဖြစ် အသုံး
ပြုရသည်ဟု ဆိုသောတောက်၏ အသီး
ပြောခဲ့သည်မှာ မှန်ပေလေသည်။
အပင်၌ပင် အခြောက်ခံထားသည်လည်း
ထိုက်သင့်သလောက် အကျိုးကျေးဇူး
ရှိပုံရပြီ၊ နောက်ကြီး အစာ စားနိုင်လာ
ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်
သစ်ရွက်များကို ခူးကာ ရုံးအတွင်း
တစ်နေရာတွင် အကာအရံလုပ်၍
ဦးခေါက်မမှုန် တော့သော နေ့ကြီး၊
ရန်မပြုနိုင်ရန် ဖျောက်ထားပေးလိုက်ရ၏။
သည့်နောက် ကျွန်ုပ်တို့ ခွဲပေါက်ခဲ့သည် ဥမင်အတွင်းမှ ရွှေများကို
ကျိုးပဲ့ကာ ဟင်းသော့ မှ တံသော့ဖြင့် အရည်ကျိုပြီး ရွှေတုံးများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင်
ရွှေပြားများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် အပေါ်ကြောင်ကြပြီး ရွှေ ကို ရှောင်ဖွဲ့ကာ
ကျွန်ုပ်တွင် ပါလာသော ကိုယ်ပိုင်တော်ကြီး ကြည့်ရှု၍ ဖော်ပြသား၏
သေတ္တာပေပေါ်တွင် စာရွက်သတ္တုနှင့် ထည့်နိုင်ရန် ပါပြင်ဆင်၍ ရွှေပြားတွင်
သည့်မှတ်တမ်းကို ရေးထိုး အပ်ပေသည်။
၇၇

နက်ရှိုင်းလှစွာသော ချောက်ကမ်းပါး၌ရှိသည့် ချောင်းသည် ဂယပ်သဏ္ဍာန် ကွေ့ကောက်စီးဆင်းနေသောကြောင့်

ညဥ့်ပေါက်ခါသည် သုံး လေး နေ့ရှိနေ
ရှိမည်ထင်ပါပြီး ကျွန်ုပ်တို့ထင်ခဲ့ရ
အပေါက်ကြီးကား ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်ဖြင့်
ပိတ်ပြီး အမှတ်အသား တစ်ခု ပြုခဲ့ပေသည်။
တောတောင်ကို စောင့်ရှောက်ကြသော...
ဖေဖေတာ အပေါ်မိုးတို့ စားသည်။ တွေ့ထိသည်
ထားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်နေရွှေသည် တောကြီးမ၏
မကြာခဏ တောင်ပာသည်။ မြိုင် တောပြုသည်မြိုင်
တောခြောက် တောချောက်မြိုင်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့
ကြုံရသဖြင့် အစောင့်အရှောက်တို့ အဝေး
ရှိမည်ဟု ယူဆကာ ကျွန်ုပ်တို့ ပစ်မှတ်ချိုရသော
အမဲသားပိုးတို့ကို တင်မြှောက်ပသဖြင့်
နာရေးဖိုရွှေ့ဘုမင်းကို စောင့်ရှောက်ပါရန် ပန်ကြား
ပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ ဒွင့် အဝင်ပါလာပြီး ကျွန်ုပ်နေရာ ကျွန်ုပ်အသိုင်း ကျသင့်ခဲ့ရသော
ဘေးသောက်ချိုက်လေးယောက်၏ အလောင်းများကို သည်။ ကျောက်
ဂူ ရှေ့ မလှမ်း မကမ်း တွင် မြှုပ်နှံ အမှတ်အသား များ ပြုလုပ်၍ မြှုပ်နှံ
သင်္ဂြိုဟ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်၏ ထိုချိုက်များမှ မကျွတ်မလွတ်သော ဝိညာဉ်များ
ရှိပါလျှင် နာရေး ကျွန်ုပ်နှင့်အပင်အား စောင့်ရှောက်လျက်ပေးသော အသွင်များ
လက်ခံ၍ ပရိုက်စေရန် ဆုတောင်းထားခဲ့ပေသည်။ ထိုတောင်ထိပ်ပေါ်မှ တောက်၏
အသွင်းသည် ပသီရှေ့ချို့ ဘေး ဖြစ်သည်
အကျောက် တောက်သည် အနည်းငယ် တက်ကျော်သည် အဆိုအသင့်
များကို ပြုလုပ်၍ ဆုတောင်းခဲ့ပေသည်။

ကျွန်ုပ်ကား သော့ကိုသည့် မိုးဖိတောက်ကား သေတ္တာကို ထိန်းသိမ်း၍ စောင့်ရှောက်ပြီး အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် အချိန်းချိန်း ကွဲသွားကြပါလျှင် နှစ်ဦးပြန်ဆုံမှ သေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်ကြရန်လည်း ကတိသစ္စာပြုကြပါ၏။
ယနေ့ နံနက်ကပင် နေကြီးသည် သူ့ကို တစ္ဆေခြောက်ထားသော ကျောင်းအိမ်၌ သစ်ပင်ကို ချိုးယူလျက် ထွက်ပြေးသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ပူပန်စိတ် ဖြစ်နေရ၏။
နက်ဖြန် နံနက် မိုးလင်းသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နေကြီးအား လိုက်လံရှာဖွေရန် နာရေးကို ဦးမင်းစသူ ထွက်ခွာကြတော့သည် ဖြစ်ပေရာ.. ကံကောင်းချောင်လှ ... ဖြစ်သည် ... အကြောင်းအကျိုး ... ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ... ကွဲသွားနိုင်ပြီး ... သွားနိုင်ကြောင်း သိပါ၏။

ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းပါ ဖြူရှ ရွှေပြားများသည် ရွှေမှုန့်များမှ အပြား ပြုလုပ်ထားသည် ဖြစ်၍ ကြိုသို့
မာကျောမှု ကောင်းစွာ ရှိနိုင်ဖွယ် မရှိပါ။ အပြားဖြစ်သည်အထိရှိသော တတ်စွမ်းသ၍ ပြုလုပ်ထားပြီးပါ
ဖြစ်၍ သော့ဗူဇအား ကြေပါ တစ်ခါ ကျွန်ုပ်တို့ပါ ကျိုးကြေ ပျက်စီး မည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်မိပါ၏။

ဘေးဒုက္ခ ဖွဲ့ပွဲစီးသူသည်ပင် ယိမ်ပြာပေသိ ရှင်သန်နေသည်ကို တွေ့ရှိပါက နာရှင်ဘီ ဂချိုးနတ်၏ အာရုံ သတ္တိကို သိရှိခဲ့ရသည့် •
ကျွန်ုပ်တို့ကား အာရှဂိုလ်သည်။ မဟုတ်ပြီ • နေပြည်တော်သည်။ မဟုတ်ပြီ • ကျိုသေဘွက္ခ ဖြတ်တောင်းသည်လည်း အာဏာရှင်း အချို့မျိုးကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လက်၌ ကပ်ကျ သွားနိုင်သည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သိပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အချေပေပါ • နယ်ချဲ့ မြို့များအား တိုက်ပွဲ မပြီးဆုံးသေးပါက နာရှင်ဘီ ညွှန်ကြား၍ ရွှေများကို ဖြိုပုံစွ အဖြစ် သုံးစွဲ၍ ဗောင်ပြင်ဝပြောက်တောင် တိုက်ဆွန်းနိုင်ကြပါစေသတည်း
ဘေးရှိမှုပါငကောင်းမြတ် နာရှင်ဘီ ညွှန်မိတော့..

ဒီထက် နာဂရုဏ်ဆိုတာ ဘာလဲဗျ
အာဂရမြတ် အာဃာယတ် အာယုမြတ်.. နိုရမြတ်.. ကျိုင့ပါးကား ငွေမှ ထွက်သည့်ရွှေတည်းဟူ နာဂရုဏ် နာဂရကာ .. နာဂရမြွှာ နာလောဓ ကျိုင့ပါးကား နဂါးက ထွက်သည့်ရွှေတည်းဟူ အဂ္ဂရုဏ် ဒုဂ္ဂရုဏ် ဒုဂ္ဂရမြတ် ဒုဂ္ဂါဝိ ကျိုင့ပါးကား မြေက ထွက်သည့် ရွှေတည်းဟူ၍ ဆိုထားတယ် လေ
နာဂရုဏ်ဆိုတာ ရွှေရဲ့ အမျိုးမျိုးရှိတယ် ကျမ်း တစ်ခုမှာ ရွှေ မျိုး တစ်ဆယ့် နှစ်ပါး ဆိုပြီး ပြထားတယ် လေ
အဲဒါကြောင့် နာဂရုဏ်ဆိုတာ နဂါးက ထွက်တဲ့ရွှေတစ်မျိုးမှာ ပါတာပေါ့
ဦးဖြူသီးက ရွှေအကြောင်းကို ရှင်းပြပြီး ထို့နောက် ထိုင်ရာမှ ထ ကာ သေတ္တာ အတွင်းမှ ရွှေပြားကို အသေအချာကြည့်ရှုသည်။
မြေပုံက နောက်ဆုံး အချပ်မှာနဲ့ တူတယ်
ဟုတ်ကဲ့
ရွှေဦးခေါင်းက ဖွင့်ထားပါသော ရွှေပြားကို လှန်၍ နောက်ဆုံး အချပ်ကို ရှာသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ဦးလေးပါက ရုတ်တရက် သတ္တုအသံ လှမ်းပိတ်လိုက်ပြီ။
မဟုတ်နိုင်ဘူး ရွှေဦးခေါင်းမြေပုံဟာ အဲဒီအချောင်းကြီးနဲ့ပြီ ဒါဟာ ရွှေဘုံကြီးကို ဘယ်လို သွားရမယ်ဆိုတာ ပြောပြတာပဲ

ဦးဖြူဘိုးသည် ဘာမှမပြော
ဦးမောင်နက သူ့အိတ်
အတွင်းသို့ သော့ကို ပြန်
ထည့်လိုက်သည်။

ကဲ ဒါဆိုလည်း
မြန်မြန်ရှာကြစို့
ဟုတ်ကဲ့.. ကျွန်ုပ်ကတော့ဒီကို
နေရာကလေးတွေ နေမထိုင်ခဲ့ဘူး
တော့ပြီ
တောင်ပေါ်ဖြတ်သွားကြရ
ဟိုဘက်ဆို ဒုက္ခပြည်နယ်ရဲ့
ဆက်သွားပြီလေ
အဲ့ဒီအချိန်က ပြာမှိုင်းမှိုင်း တောင်ထိပ်တောင်တန်းကြီးများကို
သက်ညှိုးနွမ်းဖွဲ့ ပြောရင် သမိုင်းဝင်ရာ လာရာကဒေသမှ
ထွက်သော ခြောင်း ပေါ်ကျွတ်ဆွဲလိုက်ရ.
ထိုစဉ်မှာပင် လှည်းသံ ခြောက်
အာကျိုး ပြည်တောကောက်တော
ထင်ဒေါင်ဝင်ဆော့ရှင်သော
လှည်းတစ်စီးကို တွေ့လိုက်ရပြီး
ထောက်ပံ့ ပေးဖို့ ကြိုးစားလိုက်
ရသည်။
ဟော့
ဦးလေး.. ခိုင်းပါရစေ
ဗိုလ်ကြီးဆောင်း

ဦးကြီး
ဦးကြီး ဖေါ်န

ယခါတွင် ဆီးဖိုကြီးကို မီးပွားတို့ တဖွားဖွားလွင့်တက်တောက်လောင်နေသည်။ ထိုအတွင်း၌ နွားနှစ်ကောင်မှာ စားစာကို တမြုံ့မြုံ့ပြန်စားရင်း အမြီးကို တဖျပ်ဖျပ်ယမ်းခါနေသည်။ အိပ်မောကျနေသည့် ယောက်ယက်ခတ်ကာ ရှိနေ၏။
ဦးပေါ်နု ပြုံးပြုံးပြောပြသော နာရေးအကြောင်းကို လေးလေးနက်နက် ... ပုံဖော်ကာ ကြည့်ရှု၍ အကြီးအကျယ် ... ဖြစ်သည်။
ဒီအတိုင်းဆို မြေပုံက ဘုတ်တို့လက် ထဲ ကျနေတာပေါ့ ဦးကြီးပေါ်နု
အဲဒီကြောင့် ဒီကောင် ပျောက်သွားပြီး
ဒီလောက်ဆို ဗိုလ်ဖိုးသည် မြေပုံကို ကြည့်ပြီး ယခုတော့ပါဘူး သေရွာက ပိတ်သွားပြီ မဟုတ်လား

ဟ...
ကောင်းတယ်
ဦးကြီး

ဟ..
၉၁

ဟော..
ဪ...
ဘာပဲပြောပြော ငါတော့
ဝမ်းသာတယ်ကွာ
ကောင်းတယ်ပေါ့

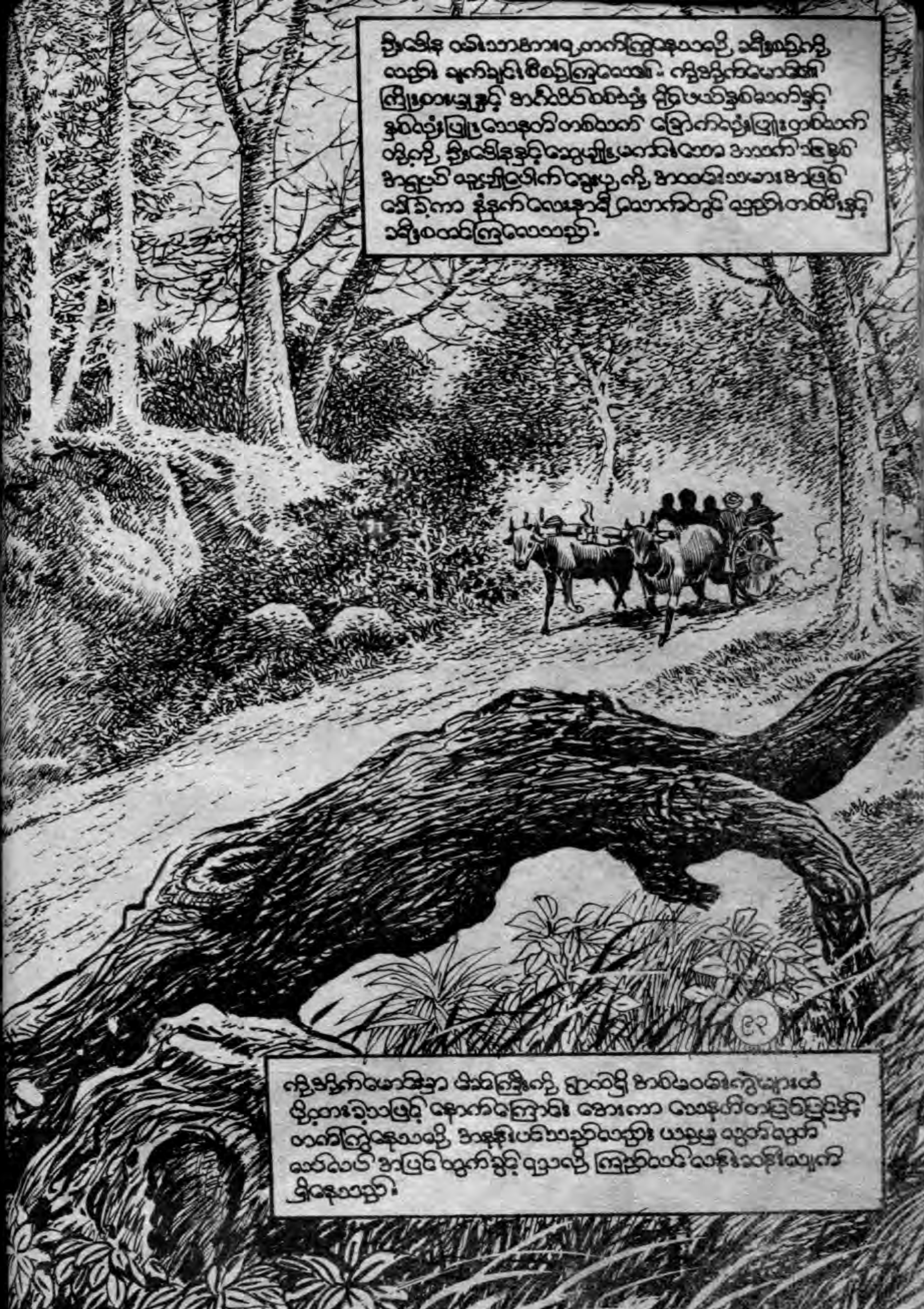
ဘိုးသိန်း ထမ်းသွားစားရ တက်ကြွနေသလို ခရီးစဉ်ကို
သေချာ ချက်ချင်း စီစဉ်ကြလေသော်။ ကျွန်တော်ကိုမောင်ဖိုး
ကြီးကြီးတာဝန်ခံနှင့် အဝိုင်းပိုင်းဆိုင်ခွင့် ဦးဖိုးပါခွင်မောက်နှင့်
နွားလှည်းဖြူ ဝေးနတ် တစ်စီးသာ ဖြောက်လှည်းဖြူဖွားစီးသော်
တို့တို့ ဘိုးသိန်းနှင့်တွေ့ချိန်ရောက်ဝေးသော အသက် ၃၀ကျော်
အရွယ်ပ လူငယ်လေးပါက ပြေးလှ ကို အဝတ်ဝါ သင်္ကန်းဝတ်ဖြစ်
ဒေါ်ခင်ကာ နွားလှည်းကိုရောက်ဖွားလွှတ်ပြုသော တောင်ကြီးသို့
ခရီးစထွက်ကြလေသည်။
ကျွဲနွားကိုမောင်းသွား ပိုးဆိုးကြီးကို ခြူးစင်ရှိ ဖားမြေလမ်းကြောင်းအားမြဲ
ဖို့တားခဲ့ သာဖြစ် နောက်ကြောင်း အေးကာ လေနုတ်ကာ ပြုပြင်ပြင်
တက်ကြွနေသလို အနွေးပိုသည်ဝသည်း ယာဉ်မှ လွှတ်လွှတ်
ဟေးလေးပဲ အပြင်ထွက်ခွင့်ရသလို ကြည့်လေငါ လေးပိုးခံပြီးလျက်
ရှိနေသည်။

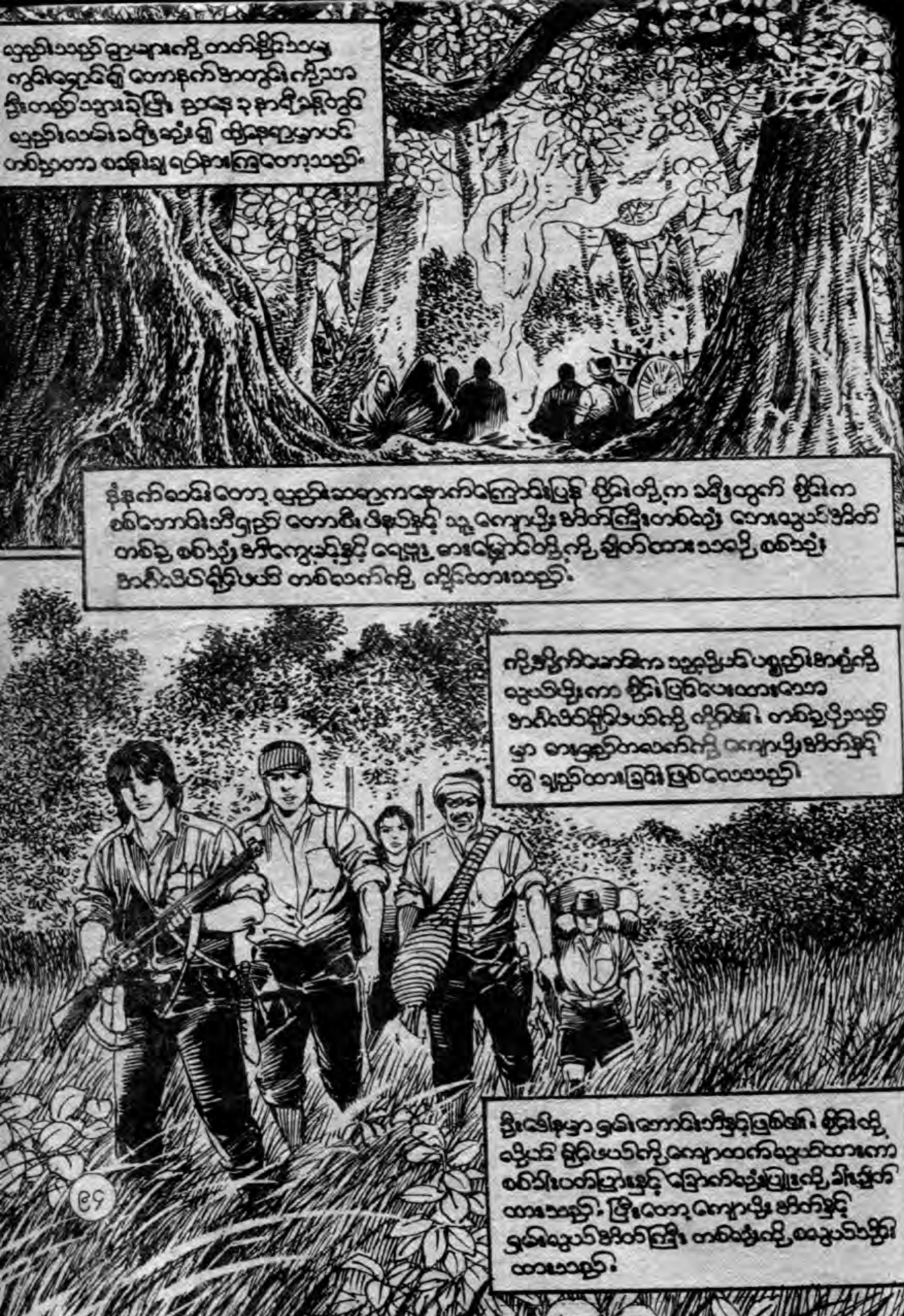
လှည်းသည် ညွှန်များကို တက်ကြိမ်ဖြတ်ပြီး
ကွမ်းခြံရွာ၏ တောနက်ထဲအတွင်း ကျိုးသာ
ကြီးတစ်ခုသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ၊ ညနေ ၃ နာရီအချိန်တွင်
လှည်းလမ်းခရီးဆုံး၏ ထိပ်နားရှေ့မှာပင်
တစ်ညတာ စခန်းချ ရပ်နားကြတော့သည်။
နံနက်ဝေလီဝေလင်းတော့ လှည်းဆရာက နောက်ကြောင်းပြန်၍ ဗိုလ်တို့က ခရီးဆက် ဗိုလ်က
စစ်ဘောင်းဘီရှည် ကော်ဘီးဖိနပ်နှင့် ဘူ ကျောပိုးအိတ်ကြီးတစ်လုံး ဘေးလွယ်အိတ်
တစ်ခု၊ ခါးပတ်ကြိုးနှင့် ရေဗူး ဓားမြှောင်တို့ကို ချိတ်ထားသလို စစ်သုံး
အင်ဖီးလ်ရိုင်ဖယ် တစ်လက်ကို ကိုင်ထားသည်။
ကိုဒိုက်ကံဝေမင်းက သူ့ရှေ့ပခုံးလွယ်ပူးတွဲကို
လွယ်ထားပြီး ဗိုလ်ပြုပေးထားသော
အင်ဖီးလ်ရိုင်ဖယ်ကို ကိုင်ထား၏။ တစ်ဖွဲ့လုံးသည်
မှာ ဓားရှည်တစ်လက်ကို ကျောပိုးအိတ်နှင့်
တွဲ ချိတ်ထားကြမြဲ ဖြစ်လေသည်။
ကြီးလေးနှာ ခုမိုးကောင်းဘီနှင့်ဖြစ်ပါ၏။ ဗိုလ်တို့
ပိုင်ပင် ရိုင်ဖယ်ကို ကျောထက်လွယ်ထားကာ
စစ်ခါးပတ်ကြိုးနှင့် ကျည်ဆံအုံပြုံးတို့ ချိတ်
ထားသည်။ ပြီးတော့ ကျောပိုးအိတ်နှင့်
ခြမ်းလွယ်အိတ်ကြီး တစ်လုံးစီ လွယ်ထား
ထားသည်။

တောက အလှ။ သာယာတာပဲနော်
တကယ်ပဲ
အပျော်ခရီးတော့မဟုတ်ဘူး၊ အလုပ်က ချောင်းမြောင်းတို့ အတွက်တော့ တက်ဖို့ရင့်
အနန္တပဒိုက ရှေ့ဆုံးမှ ကယ်လိုက်သည်။ ရှေ့ဆုံးမှာက တောကျွမ်းသော ကိုးပိုက်မောင်က ချီတက်ပြီး ဒုတိယ အဖြစ် ဦးဒေါ်နာ လိုက်သည်။
အင်း။ ယခုပဲ ပန်းဖွေးလို့ အနန္တပဒိုင် ပြောမှတော့ တကယ်ပဲ တောင်တက်ရပြီလို့ ကျွန်တော်တို့ သေနတ်တောင် ရှင့်ပစ်ချင်တာပဲ

ညဉ့်နက်လေလေ ဒုံးတို့က သိပ်သည်းလေလေ
ဖြစ်ခဲ့၍ နံနက်ပိုင်းသို့ ရောက်သည်နှင့်
သစ်ရွက်များပေါ်မှ နှင်းစက်ကျသံသည်
မြို့ပေါက်ပဟာဖြိုးတော့၏။ မိုးပိုကြီး သိမှ
မီးကျွည်ခဲ့တို့ အလင်းရောင်က မှိန်ပျော့ပျော့
ဖြစ်နေသည် ကျပါတာဝတ်ထားသော အသားတို့က
သီးများ ခြမ်းနိကျသောသည်နှင့် မီးတောက်လည်း
ဟုန်းခနဲ ထတောက်ပါ အမှောင်နှင့်လည်း
ထွက်လာသည်။
မကြာခင် တောကြက်တို့၏ တောင်ပံခတ်သံများနှင့် အတူ တွန်ကြူးသံ တချို့ကို ကြားလိုက်ရပြီး တောသည် ပြန်လည် တိတ်ဆိတ် သွားလေ၏.
သည်နောက် ခဏတွင် စခန်းအနီးသို့ ချက်ချင်း ချဉ်းကပ်လာသည့် ခြေများ။ ပြီးတော့ ပေါက်ကွဲ ထွက်ပေါ်လာသည့် အသံနက်သံ။
ဒိုင်း

ဒိုင်း... ဒိုင်း...
ဒီကောင်တွေ အင်အားများတယ် ဖြိုလာရင် တောင်ကြော ကျွန်တော်တို့ မလွယ်ဘူး
အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းတွေပါအောင်ယူ ကျည်ပစ္စည်း ကျည်ဆံ ရအောင်ယူ
အခုကော
တို့ ဘာလုပ် ကြမလဲ
ဘယ်ကို သွားကြမလဲ
အားကျိုးပြီး တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ကြမယ်

ကောင်းပြီ
ဟုတ်ပြီ
ဟုတ်တယ်
၁၀၁

ဒိုင်း
၁၀၂

ဟာ.. ပျံ့သွာ ပျံ့သွာ
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ပစ်ဟေ့ ပစ်
ထိုမီး အလင်းရောင်ကြောင့် ဗိုလ်ကို
မြင်သွားပြီး ဝိုင်းပစ်ကြတော့၏။
မလှမ်းတော့ပြီမို့ ဗိုလ်လသည် အကာ
အကွယ်ယူ ပုန်းမနေတော့ဘဲ အောက်
ရောက်အောင် တစ်ခါတည်း လှိမ့်ချ
လိုက်လေသည်။
ဗိုလ်၏ နံဘေးတစ်ချက် ပူခနဲ
ဖြစ်သွားသည်ကို သိလိုက်ပြီ။
နောက်ဆုံး အားနေဖြင့် ချောင်းကမ်းရှိ
ကျောက်တုံးကို ခေါင်းဖြင့် ပြေး
ဆောင့်မိလိုက်မှန်း သိလိုက်ရပြီး
သူ့ အမြင်တွင် လုံးဝမှောင်မိုက်
ကျသွားလေသည်။

ဖြိုး ပထမဆုံးအဖြစ် သတိပြုမိသည်က ကျေးဇူးတင်ဖွယ်အသံ။ အသံများက ဝေးသွားလိုက် နီးလာလိုက်။ ပြီးတော့ နံဘေးမှ တစစ်စစ် နာကျင်နေသော ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်နောက်နေသော ခေါင်း။
အား...
ဖြို... ဖြိုး
မျက်လုံးကို မဖွင့်နိုင်သေး။ ဘာဖြစ်တာလဲ ဘယ်ပါနေရလဲ စဉ်းစားကြည့်သည်။ ရုတ်တရက် အစဉ်မရ။ နောက်မှ တိုက်ပွဲတစ်ခုကို သတိရလိုက်သည်။
အသံတစ်သံနှင့် အတူ နွေးထွေးသော ရင်ခွင်တစ်ခု သူ့ကို ဆီးပွေ့လိုက်မှန်း သိလိုက်ရသည်။
ဖြိုး..ဖြိုး
အား... အနုနိုးပြီ
ဖြိုး ..သတိ သတိရပြီနော်
အကို.. အချ ဘယ်ပါရောက်နေလဲ
၁၀၆

အနုနိုးပေါင်တို့ ဘယ်ပါအိပ်ပါဦးမလဲ အားနာ လိုက်တာ
အနုနိုးပဝါက ဆေးတစ်ခွက်ပေးရင်း ဗိုင်းကို မျက်စောင်း ထိုးလိုက်ပြီး ... ။
ဟွန်း အာပို မပြောနဲ့
သူ့ သတ္တိသိပ်နေတွေ အာမှုနိုးလေ မသိဘဲ ရှင်တို့ တခါးဖက်ပြင် တာ
ဝေးကောင်းပါသောရွာကစဲ၊ တောင်တစ်ပါး၏ ပတ်လမ်းမှ တဖြည်းဖြည်း တက်လာနေ ကျောက်နံရံ တစ်ဖက်တွင် နက်ရှိုင်းသော ချောက်။ မြေသွားလမ်းက တစ်ကောင် သွား၏
သူတို့တော့ တစ်ယောက်ချင်း ဖိတ်ရှိ သွားရမှာ ချောက်ဖုံးမှ ပြုပြင်ထားသော သူ့နောက်မှာက စောင်း သယ်ယာ တစ်ယောက်။

သူ့နောက်မှာက ဦးဖြူဦး ဖြိုးတော့ တပည့်တစ်ဦး
လွယ်အိတ်ချစ်ချုံးကို ဘယ်လိုဘာ စလွယ်သိုင်း
လျက်။ ဖြိုးတော့ မိုလိဒီပ်နှင့် ရွှေတွင်းပိုင်ရှင်.
သည့်နောက်မှာက ကျောက်ဖြူရွှေနီ ဦးဆောင်
သော လက်နက်ကိုင် ၃ ဦးနှင့် လားလေး ကောင် —
အောက်ကို ယက်လှည့်ရင် မြို့ လေလှုံကျွတ်တ် တယ်
ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့ ဒါကြီးက ဘယ်လောက်တောင် ချီးမလဲ မသိဘူး
ခုပဲ ပင်ပန်းနေပြီလား ဒါကြောင့် မလိုက်ခဲ့ပါနဲ့လို့ ငါ ပြောတာ
မိုလိဒီပ်က ဦးပိုမဖြစ်ရဲ့ ရွှေတွင်းပိုင်ရှင်ကို ကရုဏာ
ဒေါသောဖြင့် ပြောနေသဖြင့် ရွှေတွင်းပိုင်ရှင်က
နှုတ်မှ ချွေးတို့ကို သုတ်ရင်း ဟန်ဆောင်ပြုံးပြပြီ..
ဒီ တောင်ကြီးမှာ ဦးမတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်မသွား ဘဲကောင်ရင်
တပေါ်ချက် ဒေါ်ပြုံးကြီး ရှိတာပဲ ဖြိုးတော့ ဒေါ်ဝါးတို့ကို ဒေါ်ဝါးပေးမယ် ပြောတာကော

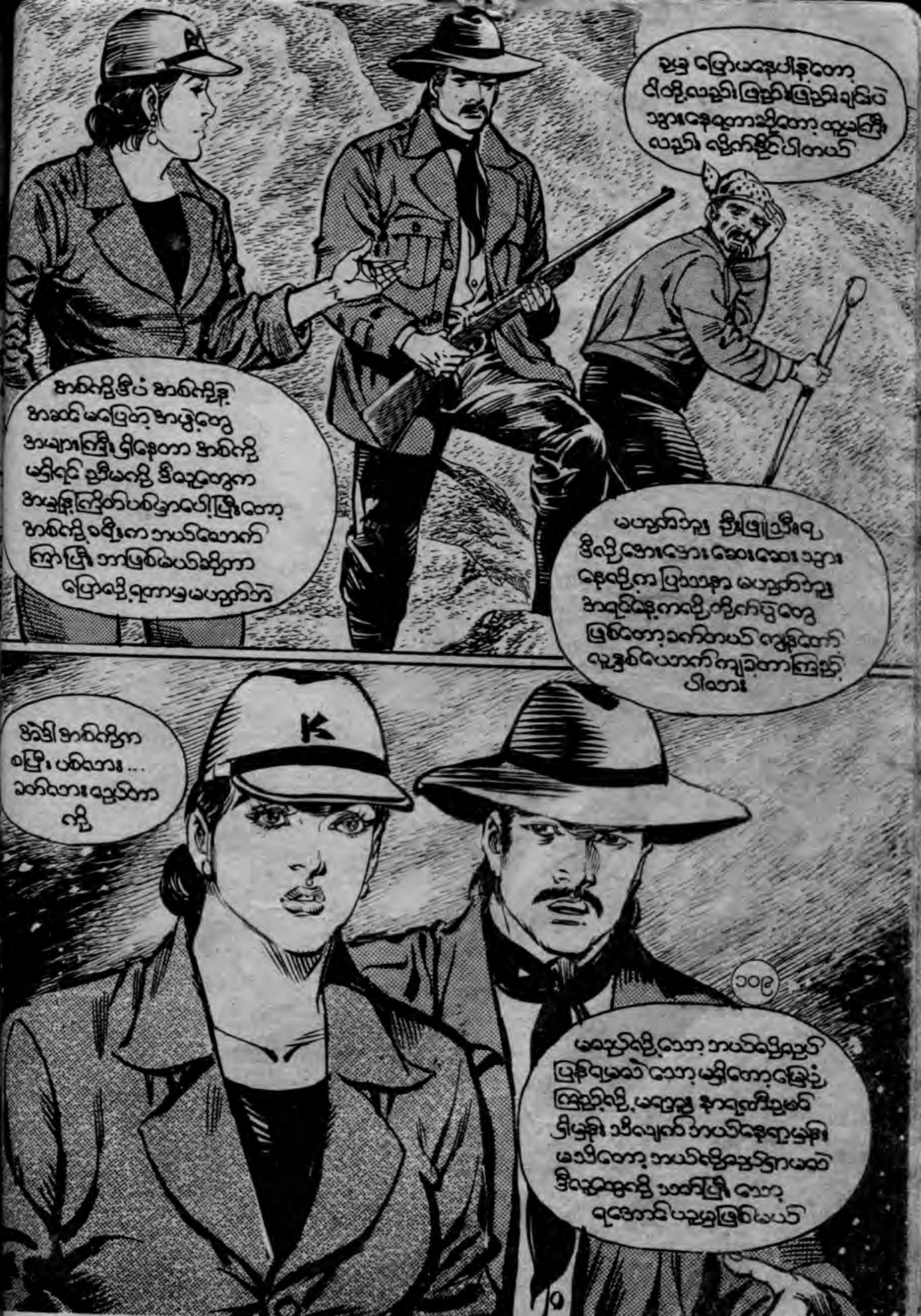
ဦးဒု ပြောမနေပါနဲ့တော့
ငါတို့လည်း ဖြည်းဖြည်းချပဲ
သွားနေရတာဆိုတော့ ထူးကြီး
လည်း လိုက်နိုင်ပါတယ်
အစ်ကိုဖိုး အစ်ကိုနဲ့
အသင်မပြတဲ့ အဖွဲ့တွေ
အများကြီး ရှိနေတာ အစ်ကို
မရှိရင် ညီမကို ဒီလူတွေက
အချိန်ကြီးတပ်ပစ်ခဲ့ကြပါပြီးတော့
အစ်ကို့ခေါင်းက ဘယ်လောက်
ကြာပြီ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ
ပြောလို့ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ
မဟုတ်ပါဘူး ဦးဖြိုးဦးရဲ့
ဒီလို အေးအေး ဆေးဆေး သွား
နေရလို့က ပြဿနာ မဟုတ်ပါဘူး
အချိန်နဲ့ကလို့ကိုက်ပုံတွေ
ဖြစ်တော့ ခက်တယ် ကျွန်တော်
လှူစ်ပေါက်ချခဲ့တာကြည့်
ပါလား
အဲဒီ အစ်ကိုက
စပြီး ပစ်သွား ....
ခက်သွား သွေးသံ
ကို
မသွားလို့ တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ
ဖြစ်ချင်မှ တော့ မရှိတော့ မြေပုံ
ကြည့်လို့ မရဘူး နေရာကျတဲ့မှန်
ရှိမှပဲ သိကျက် ဘယ်နေရာမှန်း
မသိတော့ ဘယ်လိုသွားရမလဲ
ဒီလူတွေကို သတ်ပြီး တော့
ရအောင် ယူမှ ဖြစ်မယ်

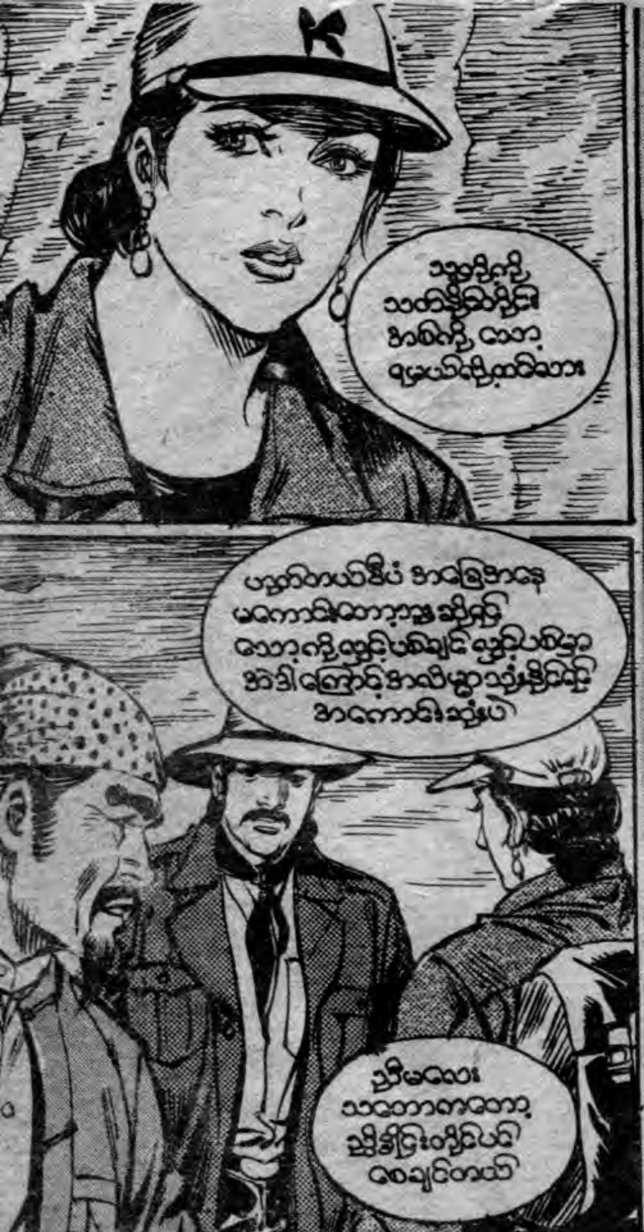

ညီမလေး
သဘောကတော့
ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်
စေချင်တယ်

သို့သော် ဖိုးဖိုးသီ ပြောင့် ပြောပြီးကာ ... တစ်ချို့ ပြောနေ၏။
ဟာ.. ဒီကောင်တွေ
ဘာတွေလဲဟင် စိုင်း
တောခွေးတွေ အုပ်နဲ့ပဲ

မပစ်ပါနဲ့ ကိုဘိုကျော်မောင်
အကောက်ရှိခဲ့တဲ့ သေနတ်
မသုံးတာကောင်းတယ်
ရှေ့ကို
အချိန်ကျလာပါပြန်
ပါကြီးမယ်ကွာ
တွက်ရင် ခင်ဗျားတို့ပဲ
ပစ်မယ်ကြိုက်ကြပါ
ကျွန်တော်ထင်တာ
ဒီကောင်တွေ ချောင်းနေ
ရလို့လာတာပဲဖြစ်မယ်
ဝေါင်း
ဝေါင်း

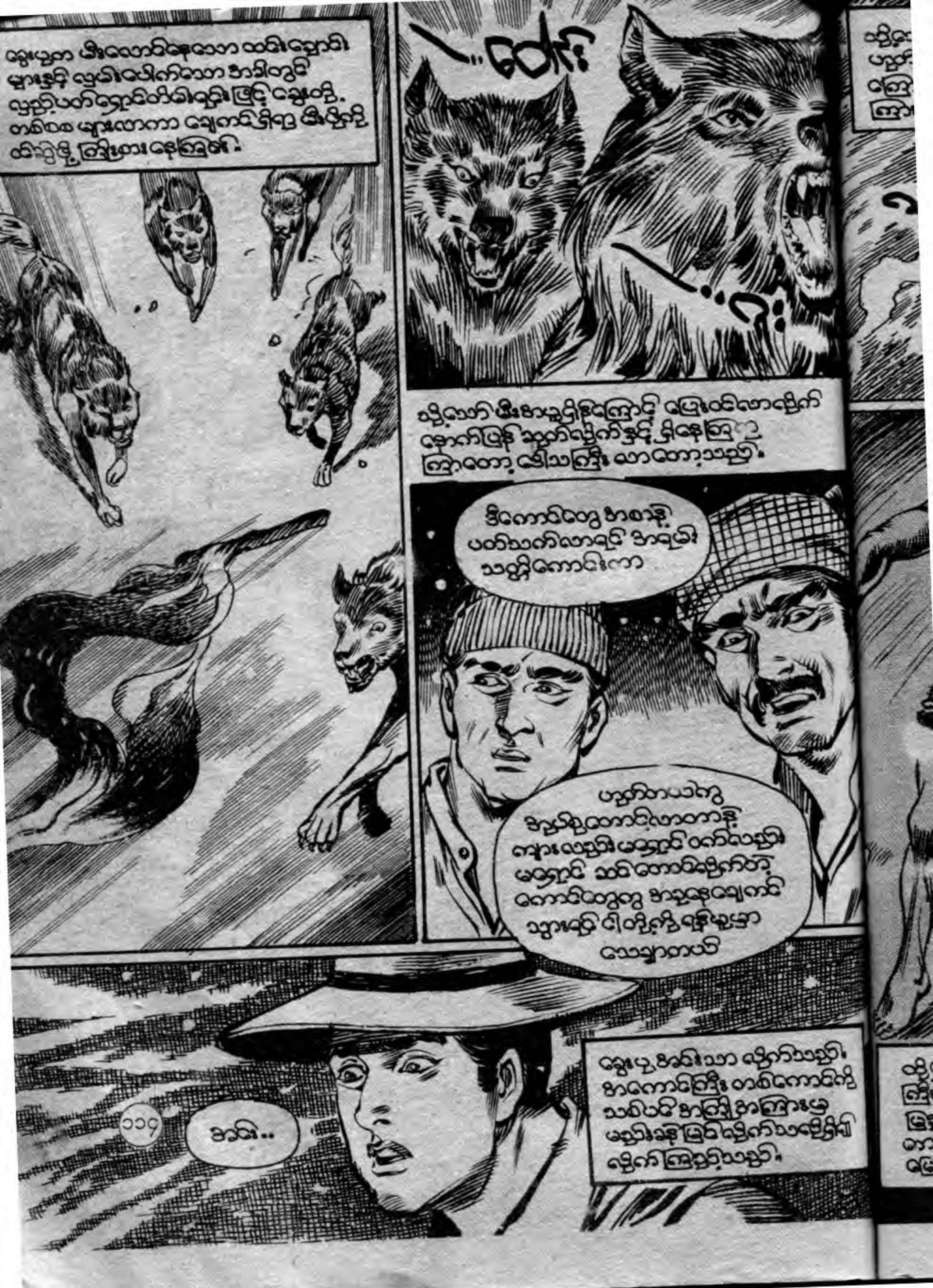
ခွေးပုတ ပိုးဝေတင်နေသော ထင်းချောင်း
များနှင့် လှုပ်ပေါက်သော အဝါရောင်
လျှပ်ပတ်ရောင်တန်းများ ဖြင့် ခွေးတို့
တစ်စစ များလာကာ ချောက်ပြီ
ထဲသို့ ကြီးစွာ နေကြ၏။
ဝေါ့
သို့သော် မီးအလျှံများကြောင့် ဖြေးဝင်လာပြီးက
နောက်ပြန် သွတ်လိုက်နှင့် ရှိနေကြ
ကြာတော့ မိုးသကြီး လာတော့သည်။
ဒီကောင်တွေ အစားနဲ့
ပတ်သက်လာရင် အရမ်း
သတ္တိကောင်းတာ
ဟုတ်တယ်ဗျ
အစုလိုက်တောင်လာတာနဲ့
ကျားလည်း မကြောက် ဝက်ဝံလည်း
မကြောက် သတ်တော့မှာပဲ
ကောင်တွေကို အသေရချောက်
သွားရင် ငါတို့ကို ရန်မူမှာ
သေချာတယ်
ခွေးပု အဝင်းသား လိုက်သည်။
အကောင်ကြီး တစ်ကောင်ကို
သစ်ပင် အကြိုအကြားမှ
မည်းနက်ဖြစ် လိုက်သည့်ကို
လိုက်ကြည့်သည်။
အဝါး..

ထို့အခါ ချက်ချင်းပင် ပျောက်ကွယ်သွား၍ ယခုမှ ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်သားလို့ သံသယဖြစ်နေသော ကြောက်စရာ အသံကြီးကို နီးကပ်စွာ ကြားလိုက်ရလေသည်။
ဟာ..
တောင်ကုန်းပြင်ပေါ်သို့ သွားသည့် ဗာလော့ ရှေ့ပြေးပြင်ပါသွားသည့် ဗာလော့ ရှိန်တို့ ဗာသာလိုး လန့်ဖျပ်သွားကြသည်။ တောရွှေဖျက်ပင် ပျက်သဲ့ ဗီကာ ဗာမြို့ ကွက်သွားကြသည်။
ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် ပျော့ကာ ဗိုလ်ကြက် ဗာတာနိုင်ငံမြို့ကြီးမှား တွက်ချိုင်သည့် ဗာကောင်ကြီး တစ်ကောင် ဘုန်းဘုန်း မြည်သော မြေသံကြီးဖြင့် ဗာတာ၏ ပြေးဝင်လာ တော တောရွှေး တစ်ကောင်တို့ မြေ ထောက်၍ ချောင်း ကိုင်မြောက်၍ မြေပြင်ပေါ်သို့ ချိုက်ချ လိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့နောက် သူ့ထံ ချဉ်းကပ်လာ
ပြေးဟပ်လာသော ဝံပုလွေကောင်
ကျောကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
ဖမ်းဆွဲကာ ဆွဲဖြဲပစ်လိုက်ပြန်ပါ၏။
ဘာကောင်ကြီး
လဲ-ဟ
ဘာ..ဘာကြီးလဲ
လူ..လူကြီးနဲ့
တူတယ်ဗျ
ဝံကြီးက တံတောင်ဆစ်ကို အားပြုလျက် ထောက်ကာထ၏
ကိုယ်ကိုမော့ကာ ဒေါသနက်ကို မြှောက်ကာ ချိန်ပါ၏။
ထိုစဉ်မှာပင် ဝံကောင်ကြီးက မြေကောက်ခဲ့သောကောင်ကို
ဆွဲယူလိုက်ပြီး မီးပုံကြီးကို မြေမြင့်သောဘက်ဆီ လိုက်ပါ၏။

ချေညှာပါဘဲ ပွားတို့ ပွားခနဲ ပြေပို့တို့
နေပြီ၊ ဒီအသံ ကြားသည်နှင့် ချက်ချင်း
ထပ်ချောင်းတို့သည်
ကျခဲ့ကြသည်။
ဒိုင်း
ကျွန်ုပ်ကော်ကာ ထောက်သည်။ ထောက် ပစ်လိုက်
ပစ်သည်။
အကောင်ကြီး၏ အသံနက်ကြီးဖြင့်
အော်သံသည် တောတို့ ဟိန်းဟိန်း
ထွက်သွားလေပြီ၊ ပိုင်းတို့ ရှေ့ တပ်
ချိန်ထားသည်၊ တောင်ပေါ်မှ ကျောက်တုံး
အသံပေါင်းတို့ ပျံ့ပြီး ဖြတ်သွားကြလေ၏။
ကြိမ်းသည်။ အားပေးကာ သူ့ခေါင်းကို
လှည့် အသဲကျွက်သွားပဲ အရှေ့ဘက်တွင်မှ
အကောင်ကြီးသည် တစ်ခါတည်း ပြေးထွက်
လာကာ ပုန်းရှိ ကျွဲမှာတော့သည်။

ဝေနတ်ဘုံတို့ ညှည့်သွားသည့် တဲ့သည့်သည်။ တစ်ပတ်ပြီ
ပြေးသွားတော့၊ ရှေ့ရောက်လာသည့် တစ်ယောက်တစ်ခြား
လှည့်ပတ်ကွင်းဖြင့် နှစ်ရောက်ပြူ တစ်ချက်ပစ်ပြီး သေဘ
ဝဲနက်ပစ်သည် သေနတ်တစ်ခြား လွှတ်ခြားဖြစ်သွား
သည်။ ဦးခေါင်းမှာသည့် ချောက်ဒီတွင်းသို့ လိမ့်ကျ
သွားသည်ကို စိုင်း တွေ့လိုက်ရသည်။
ဖြုန်း
ဒုန်း
ဒိုင်း!!
စိုင်းသည် ပါးလေကျနေရာမှ သေနတ်ကို ပြန်ကောက်ဖို့။
သည်ပါမြို့မှာပင် အကောင်ကြီးက ကျိုးလိုက်ယောင်
ခြေထောက်ကို ကိုင်ခြင်း ... ပစ်လိုက်ပြီး ....
ဗြုန်းပစ်လိုက်လေတော့သည်။

ကျောက်နံရံကို ပြေးတိုက်မိသော ကျိုဒိုက်ဖောဒါ မရှိမဆင့် ဖောက်သံကို ကြားလိုက်ရပြီး မှုန်မှုန် အကောင်ကြီး ဖြာလာသည်။ အလျှော်တွဲအတွက် ဝမ်းချောက် ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။
အား
အား
သာနို!
သာနိုပင်..
ဦးကြီးဖေါ်နဲ
ဒီမှာ.. ဒီမှာ
ငါဒီမှာ..
ဦးကြီးဖေါ်နဲ အသံကို ခပ်နီးနီးမှ ကျောက်အတွင်းမှ ကြားရပြီး ရွှေဖူက ဦးဖေါ်နဲကို သွားရောက် ခွဲထုတ်သည်။ ပြီးတော့ ကျိုဒိုက်ဖောဒါကိုရှာ သွားကြည့်တော့ ကျိုဒိုက်ဖောဒါ အသက်မရှိတော့။
သာနိုးပင်
သာနိုးပင်
သာနိုးပင်
ဘယ်မှာ..
သာနိုးပင်
စိုင်း ရှုပ်ပယ်ဂါကို အက်ဖတ်မှာ မောင်းတင်ပြီး ဝေဒနာကို တစ်ဘက်တည်းကိုင်ကာ သာနိုးပင်ကို သတိရှာ၏။

မိုး ကို မော့ကြည့်သည်၊ မြေကြီးပေါ် ကို
ငုံ့ကြည့်သည်။ မည်သူ တစ်စုံ
တစ်ယောက်၏ ရုပ်သွင်ကိုမှ ပြန်မမြင်ရ
တောကြီး မျက်နှာပြင်ထက်တွင် သူမ
တစ်ယောက်တည်း။ သည်တော့
ခါးပေါ်ကာ ငိုသလို ငြိမ်းလသည်။
ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်နေမိတော့သည်။
ကျောက်တုံး တိုက်မိ တိုးမိပါ၏။
ချုံတို့ ငြိပါ၏။ အဝတ်အစားတို့
ပဲ့ရွဲ့ စုတ်ပြတ်ကျိုးသလို ဆံပင်တို့
လည်း ဖရိုဖရဲဖြစ်လေပြီ။
တစ်နေ့ကုန် ဘာမှ မစားရသေးသည့်
ဝမ်းဗိုက်ကို သတိမရ။ နေဝင်ပါက
သည်ညသာ ဘယ်လို အိပ်ရမည်နည်း။
အနောက်ပိုင်း တောင်တန်းထိပ်ပါတွင်
မေး တင်နေသော နေလုံးကြီး ကို
လှမ်းကြည့်၏။ ပြီးတော့ တောင်ကျွန်း
ပေါ်ကျော်ကာ၏။ တောင်ကြားလှမ်းမြှောင်ရှိ
အောက်ကျော့မှ မြူးသော ချိုင့်ဝှမ်းထဲ
သူ့ မမြင်ရ။ နေလုံးဝင့် အလင်းရောင်
ကြာကြာမြင်ရသည့် တောင်ကျွန်းပေါ်
သူ့ ရောက်မှ ဖြစ်မည်။

ဂျိမ်း
သည့်တစ်ချိန်ထဲမှာ
ဒေါက်တာဂါဂါ ကျောက်ဆောင်ပေါ်
သူ့ကို ဖမ်းဆွဲထိန်းထားသည့်
သိပ်မြင့်မားလှတဲ့ အနုနိုးပင်
အားကျချစ်ရှိခဲ့တော့
ကမောက်
ထိုးတံသံကဲ့
ဘားချပ်
ရှိရဲ့
သည့်တော့ ဖက်တွယ်ထားတဲ့ ချိန်းသူပါ တွေးခဲ့ လေကျော်၏ ပြီးတော့
ကျွန်းတောင် အတိုင်း ပေါ်ကျ သွား၏
ရှင်..ရှင်
အာဃေဝေး
ကူပါကြပါဦး
အနုနိုးပင်
ညီမ အနုနိုးပင်
မဟုတ်ပါလား

ဗိုင်း ... ညီအသံ ပြီးတော့ သစ်ပင်ကို
ဒေါက် ... ထိုးနဲ့တိုက်ကာ ရှိလာသော
တစ်ပေ ... တော့ သူ့ကို ဖမ်းချုပ်ထားသော
တော ... ကိုရသည်။ တော်ပြီ ...
တစ် ... မဟုတ်ဘဲ သူက မည့်မည့်
စားပေ ... ကြီး သည်း မဟုတ်
ဖြစ်သည်။
ဒိုင်ဝီးပ်
ဟုတ်သည် သူက ကြားခဲ့ရသော သေနတ်သံ အဲဒါပဲ ကြောင့် ဒိုင်ဝီးပ်
နောက်ပါ။ တသည့်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ကာ သည်ပင်ရင်း
တစ်ပိုက် လူသည်ကာ ရှာဖွေနေသည်မှာ ကြာပြီ တွေ့မယ်
တွေ့တော့ ဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်သော စာနှိုးပင် ပြီးတော့
တစ်ယောက်တည်း။

ချက်ဖြို့ ဖွဲ့နိုက စခန်းစောင့်တာဝန် ယူထားရသဖြင့် ဦးဖိုးယင်းနှင့် အသင်းတို့ကော ဦးဖြူသီး၏
တိုတစ်ယောက် လျှပ်တပြက်နေပုံကို အသေအချာ မြင်လိုက်ရသည်။ စဉ်းစားဖြစ်ရီးလားသော
ပြန် ၂ ရုပ်နှင့် ရုံ ရုပ်ထွားခဲ့ကောင်းကို လျှော်ပတ်ပြု လွတ်ရှိ ဝါးပန်းတွင်းတပ်၍ လေးတိုင်စင်ပေါ်တင်၏။

ဦးဖြူဦးက ဘုံ့ခံကာ မနိုးမှုတ်ပြီးနောက် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် အောက်တွင် ထားသော စက္ကူဖြင့် ချိုးထားသည့် တိရစ္ဆာန်ရုပ်ကလေးကို လက်ဖဝါးပေါ် ကောက်တင်ကာ မှုတ်မှ ခပ်တိုးတိုးဖြင့် တစ်ခုံတစ်ခု ပွစိပွစိ ပြောနေ၏။
ဖြူဦးမစည်သည် သူ့ဘေးမှ မလွဲမိုးမကောင်းမို့. ဦးဖြူဦး လုပ်နေသည်ကို ကြောက်ရွံ့ တောင်လည်း ဘဲအတွင်းမှ အသာ ချောင်းကြည့်နေ၏။
ဦးဖြူဦးက တစ်ခုံတစ်ခုကို ပြောပြီး စက္ကူရုပ်ကလေးကို သစ်ပြတ် ဆုံကြီးတစ်ခုပေါ် တင်သည်ပြီးတော့ ဘာမှ သိသိကွဲကွဲ မရှိသော အသံဖြင့် ဂါထာ တစ်ပုဒ်ရွတ်ဆို ရှော်ပေတော့သည်။
သူ့လက် အတွင်းမှ ကြေးပယားကို ဒါက်များ အသင့်ယူထားသော ကြေးတင်ကတ်သွင်း၍ အထူ တိရစ္ဆာန်များ အသွင်ပြောင်းသည် တစ်ခုလျှင် တစ်ကောင် ဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။
..တင်... တင်... တင်...
၁၂၆
အမလေး

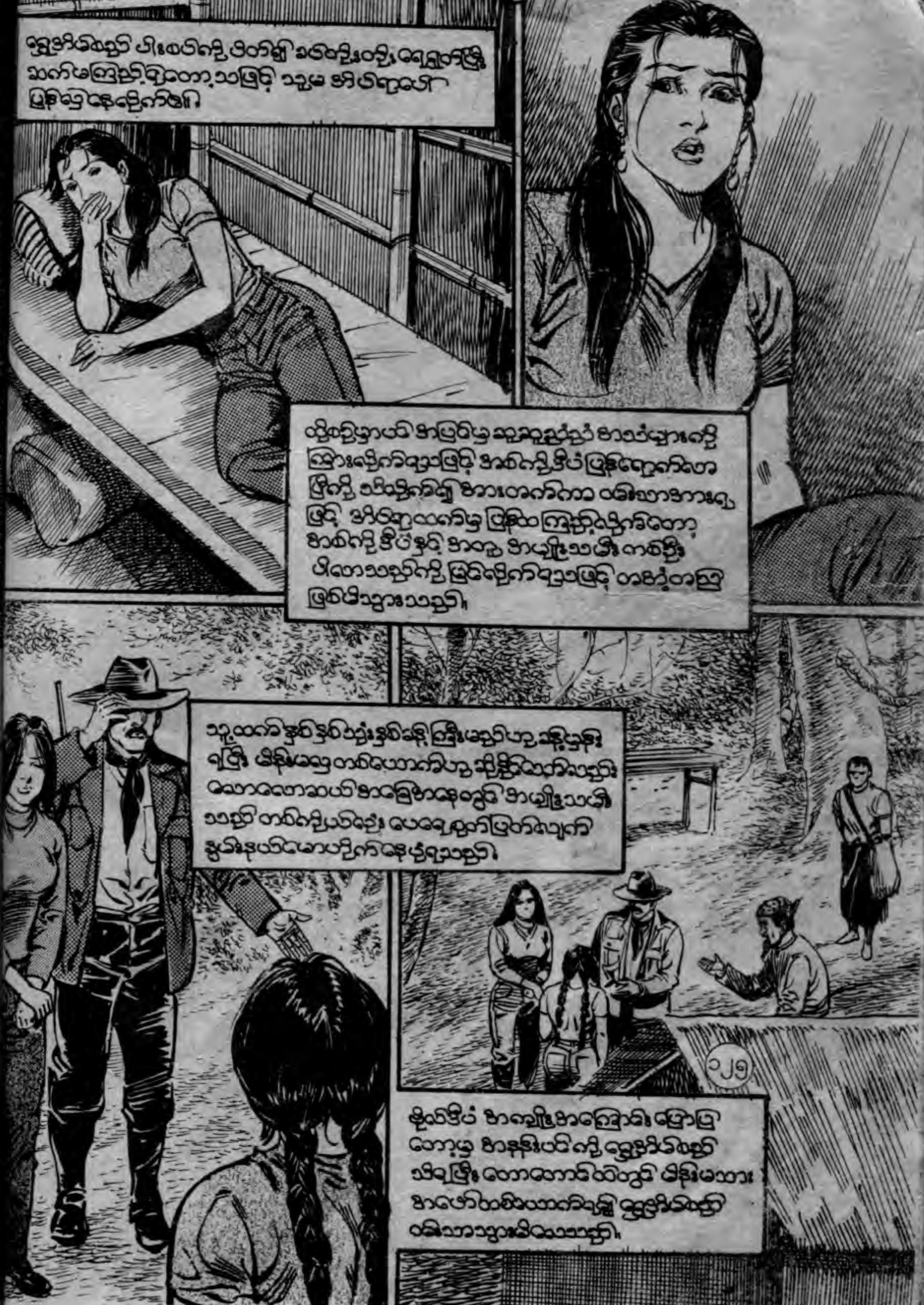
ဗြူဒီမိစ်သည် ပါးစပ်ကို ပိတ်၍ ခပ်တင်းတင်း ရှိုက်လိုက်ပြီး သက်မကြီးချရတော့သည်။ ထို့နောက် အိပ်ရာပေါ် ပြန်လှဲနေလိုက်၏။
ထိုစဉ်မှာပင် အပြင်မှ ဆူဆူညံညံ အသံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် အခန်းကို ဖိုပ် ပြန်ရောက်လာ မြင်ကို သပိတ်ကြီး အားတက်ကာ ဝမ်းသာအားရ ဖြင့် အိမ်ရှေ့သို့ ပြေး၍ ကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကိုဇိုပ်နှင့် အတူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ပါလာသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် တအံ့တသြ ဖြစ်သွားသည်။
သူ့ထက် နှစ်နှစ်သုံးနှစ်ခန့် ကြီးမည်ဟု ခန့်မှန်းရပြီး ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် တစ်ယောက်ဟု ဆိုနိုင်သော အမျိုးသမီးသည် တစ်ကိုယ်လုံး ပေရေနေပြီး ဆံပင်နှင့် မျက်နှာ ပေကျံနေသည်။
ဖိုးလိပ်သည် အမျိုးသမီး အကြောင်း မေးမြန်းတော့မှ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောင်ပေါ်ရွာ သူသည် တောတောင်ထဲတွင် ပိုနိုးမသား အပေါ်ဘက်သို့ ရောက်ရှိ လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဦး... ဦးကြီး
ဦးကြီး ဟုတ်ပါတယ်
ဦးကြီး... ပါ

မသိ
မသိပါဘုရား
မသိ...
မသိပါဘုရား

မသိပါဘူး ကျွန်မ
မသိပါဘူး
ဟုတ်ပါတယ်
မဟုတ်ပါဘူးဟာ
ဒါတော့
ဟုတ်တယ်
ဦးလေး

ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် မနှင်းသည်း ရွာထဲမှာ မနေချင်တာနဲ့ ထွက်လာတာ ရှိတာ
၁၂၉

အာနန်း တစ်ခု မေးချင်တယ် အစ်ကို
မေးလေ အာနန်း ဘာလဲ
၁၃၀

တကယ်လို့ အနုနိုးပင်တို့မြို့
သိရင် ဘယ်ပစ်လိုမယ် မသော်..
တစ်ခါတည်းတွေ့ပြီး ညီနှိုင်း
လိုက်ကြမှာပေါ့ အနုနိုး တစ်စု
စဉ်းစားကြည့်ကွာ အစ်ကိုတို့က
ရန်ရှာလို့ လိုက်ပြီး ပစ်လားသတ်လား
လုပ်နေရင် ဦးကြီးက သော့ကို
တစ်နေရာရာကို လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်
ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ
အကျိုးယုတ်မှာပေါ့
အနုနိုးပင်မျက်နှာပေါ်သေး ပြုံးလာသည် ကြည့်ရင်လော
သဖြင့် ဒီပ် အားတက်သွားပြီး အနုနိုးပင်၏
နှုတ်မှ ချွေးများကို သုတ်ပေးလိုက်သည်။
သည်တော့မှသည်း အနုနိုးပင်က သူ့အပေါ် ဂရုစိုက်
ဖြစ်နေတတ်သူ အဖြစ် ဒီပ်ကို လေးစားမိတော့်င်
ဖြစ်လေသည်။
အစ်ကိုရေ...
အနုနိုးပင်ကို
စတွေ့ကတည်းက
အား!
ဒေါင်ဖြဲလေး!
ရှာသလော အသွိုဆာဆေးပေါ်ဒွိုင်း
လိုက်မည်ပဲ့ မြေလှမ်းပြင်ကြီးမှာပင်
ပေါ်သံပါဝေါင် သော်သံ တစ်ခု
ကြောင့် အနုနိုးပင်ရော ဒီပ်ပါ
လန့်သွားကြ၏။

ဘာ
ဘာဖြစ်တာ
လဲ
ဟာ

ထွေး ခြေတွေလောက်တွေ ကအက်အက်
လှုပ်ပြီး သင်္ချိုင်းမှာ ရှောင်းလဲ့ နွယ်ကြီး
တစ်ခုက ရစ်ပတ်ထား၏ လောလောတွင်
ဝဲကာ မြောက်နေ၏။ လည်ပင်းတွင်
လက်မောင်း၌ နွယ်တစ်ခုက ပတ်
ထားသဖြင့် အသံမထွက်နိုင် ဒိုပ် ဘာ
လှုပ်ရှားနိုး မသိအောင်ဖြစ်နေ၏။
ထိုစဉ်မှာပင် နွယ်တစ်ပင်က သူ့ထံတိုးဝင်လာသည်ကို
မြင်လိုက်သဖြင့် ကြောက်လန့်တကြား သေနတ်ဖြင့်
ပစ်လိုက်ရ
ဒိုင်း
နွယ်ခွကြီး ပြတ်ထွက်သွားပြီး စေးပျစ်ပျစ်
အရည်တို့ ထွက်ကျလာသည်။
အောင်မောင်း
စေးနဲ့သာ ရှုတ်
ပဲ
အပင်ကြီး၏ အရင်းသို့ လည်း တစ်ချက်သာ ပစ်၏။
အော်လည်း အော်ပြော၏။ သည်တော့မှ
အောင်မောင်း ဓားကို ဆွဲထုတ်ကာ အပင်နွယ်များကို
ဖြတ်ချလေတော့၏။
တခြားနွယ်မောင်းများကို ဖြတ်စဉ်က
စေးပျစ်ပျစ် အရည်များ ထွက်လာ
သည်။ ငကြိုးကို ရစ်ပတ်ထားသော
နွယ်က လျော့ရဲ၍ ခွေရုံ၍ ပဒိုးထွက်
လာသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။
၁၃၃

ဦးယံပြတ်သွားမှ ဇော်မြို့ မြေပေါ်သို့
မချိမဆန့်ကျသွားသည်။ ထို့နောက်...
မချိမဆန့်ဝေဒနာဖြင့် တစ်ကိုယ်ပါလျော့
သွေးအလွတ်ဖြူဖျော့ကာ မကြာမီမှာပင်
အသက်ကျွတ်သွားလေတော့သည်။
သည်တော့မှ ပိုင်းပြတ်နေသော ဦးယံတည်ရှာ့ ကြည့်ပြီး
သောအာရ် ချော်ဝဲ့အပေါ်လည်း ပြို့ ဖေသစ်ကွက်များ
ပါကြောင်း တွေ့ရပြီး ထိုကွက်များမှ ဖမ်းမိသော
သည်ဂျပ်ကျွန်ုတ် သွေးကို ရှာပဲ့ပုံမှန်း သိရလေသည်။
ပွတ်တောနံ့တယ်ပါ
သို့ပြီး ငတ်ပြ လိုက်
ကြည့်ပါတာ မိုးကြီး
သဏာနေတော်အော်သံ
ကြားရပြီး ချက်ကြားထဲ
အမြဲသွမ်းသွားတော့တာ
ပါ
ထိုအာပင်အာနိုးတွင်မိသည်း တော
တိရစ္ဆာန်တို့၏ အရိုးများနှင့် ပွတ်ရှိ
နေသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ အသော
ကောင်တို့ကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုအာပင်၏
သက်ချက်မှန်း သသောပေါက်တော့
သည်။
တောင်ဝါးမောင်း ယျက်ထိယျက်ဒွှာယျက်နေ
သလို အာနိုးပင်သည်း ယျက်ခြုံးများ
ပြိုးပြိုး ဝေသည်နေသဖြင့် ထိုးလိုက်ပုံက
အားပေးသလိုလိုဖြင့် အာနိုးပင်
ပင်ကိုပျစ်ညစ်အင်္ဂါကြည်းလိုက်သည်။

ဟား..ဟား..ဟား
အပယ်ပန်းခံကြိုး ရှာနေတဲ့
မင်းမျိုးပါဘူး ဖြိုးပဲရပေ အလှရိုးရဲ.
အဖိုးအရှုံးနဲ့ အနန်းပင်သိုက်ဘဲ.
ကောင်းမလေး တွေ့ကလာပြီ
မယှက်လေး နောက် မကြာဘူး
ခေါ်နှံသိုက်ဘဲ ကောင်းလေသွား
တွေ့ကရောစေရမယ်
အနန်းပင်ကို တောထဲတွင် ဘူး
ဘာဘာ တွေ့ရဲ့ သည်ပြဖြစ်သော်လည်း
မြိုးဖြူသီးက ဘူး အဖိုးအရှင်ကြောင့်
သို့တော့ မိုးလင်းပြီ ပျံ့ရှက်နေ၏.
ပညာကို နားမလည်ဘဲ.
ရှေးဘွားဘာ ပင်ပန်းတာ
ပညာကို နားလည်ရင်
အဘဘလေး ထိုင်ပြီး
ချိုင်းနေရုံပဲ
ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့
ဒီပေယပင် အနန်းပင်ကို
ကျိုးပဲ့ရှူ ဆေးလုံးဖြစ်အောင်
စည်းရုံး ပိုကာသက်နေတယ်
ကျေးဇူးကလေးပဲ အမျိုး
သိဖိုးလေး ရှိတာဘူး
အလုပ်ကို
ကျွတ်ချွတ်ကြီးဗျာဗျာ
သတက်ခံနေတာ
ကျိုးပဲ့ဘက်တော်တော်
ပါနေပြီပဲ
၁၃၇

စိတ်ချရတဲ့ အခြေအနေမျိုး မဟုတ်သေးဘူးလေ ကျုပ် ကလည်း ဒီထက်ပိုပြီး စိတ် မရှည်နိုင်တော့ဘူး ဦးဖြူကြီးရာ ကျုပ်က ရှေ့ ပဏ္ဍိုင်ကြီး ရှေ့. နဂါးတို့ကောင်မိတော့ ကြာကြာ ဟန်ဆောင်ရတာ ပင်ပန်းတယ်
ဟဲဟဲ ဒါဆိုလည်းလုပ်ပါ ဆေးကောင်းတစ်လက် ကျုပ်ပေးရသေးတာပေါ့ မိုးလင်းပြီပဲ
ဦးဖြူကြီးက သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှ ဖန်ဗူးတစ်လုံးကို ထုတ်ယူပြီး အထဲမှ ဆေးတောင့်ငယ်တစ်တောင့်ကို ထုတ်ပေးသည်။
ဒီဆေးတောင့် တန်ဖိုးကြီးတယ် နော်.. ဒါဆွဲမိရင်လည်း ထက်ကွယ်
ဘာလဲ ဦးဖြူကြီး
ဒီဆေးကို အနည်းငယ်ကို တိုက်လိုက်ရင် မမိ အကြံ ဆောင်ပေးလိမ့်မယ်
ဘယ်လိုကောင် မှာလဲ ဦးဖြူကြီး သေသေချာချာရှင်းပြ ပါဦး တော်ကြာ မတော်တဆတွေ ဖြစ်ကုန်ရင်
၁၃၆

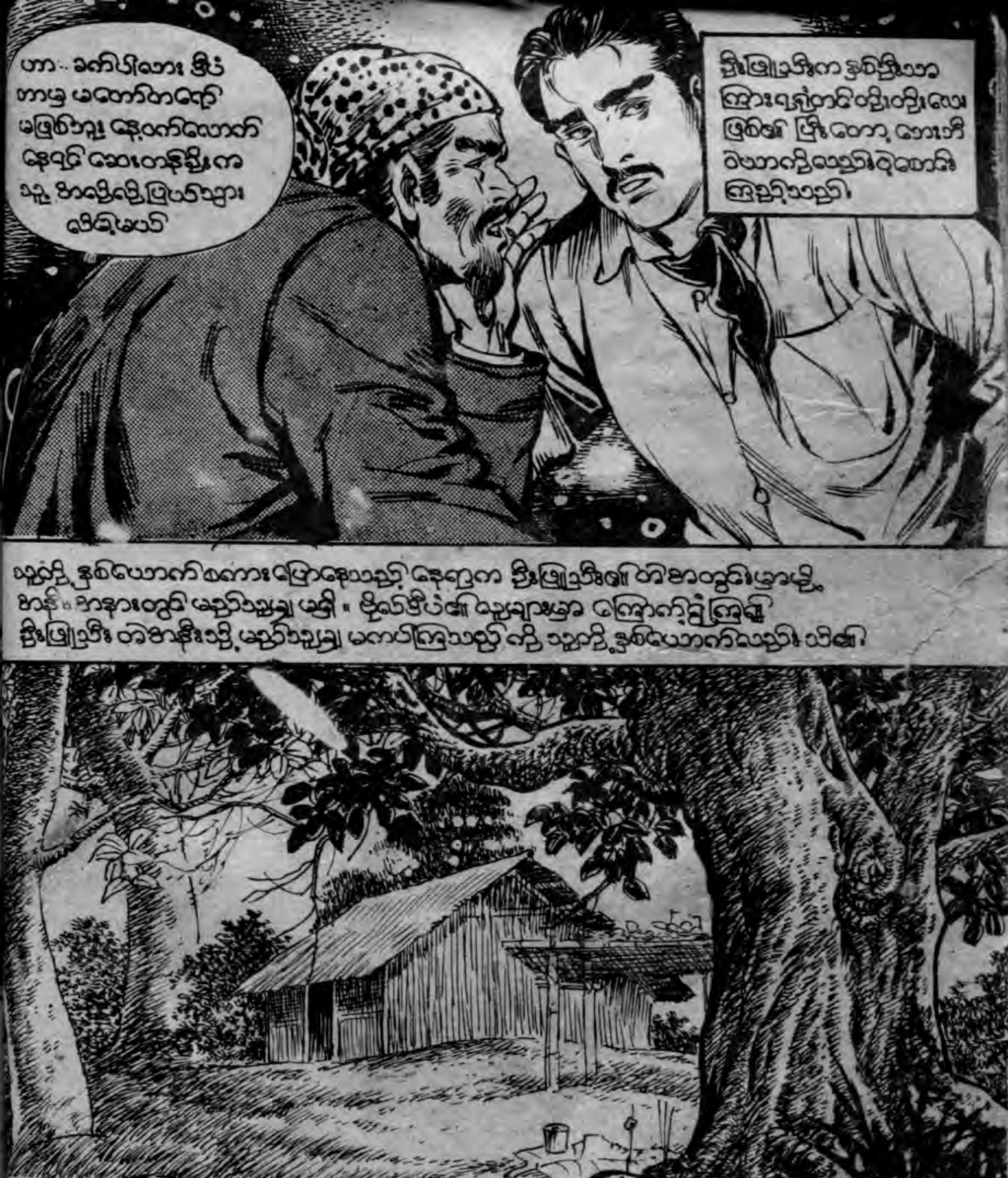
ဟာ.. ခက်ပါလား ဒိုင်
ဘာမှ မတော်တဆ
မဖြစ်ဘူး ရေ့ဝက်လောက်
နေရင် ဆေးတန်ခိုးက
သူ့ အလိုလို ပြယ်သွား
လိမ့်မယ်
ဦးဖြူသိန်းက နှစ်ခြိုက်သော
ကြားရကျင်ဝင်တွေးတွေးလေ
ဖြစ်၏ ဦး့တော့ ဆေးဘီ
ဝဲယောက်ျားသည်း ပုံဖော်
ကြည့်သည်။
ထိုသို့ နှစ်ယောက်သား ပြောနေသည့် နေရာက ဦးဖြူသိန်း၏ တဲအတွင်းမှာပဲ
အခန်း။ အခြားတွင် မည်သည့်အခါမျှ မရှိ။ ဗိုလ်ပြီး၏ လူများမှာ ကြောက်ရွံ့ကြ၍
ဦးဖြူသိန်း တဲအနီးသို့ မည်သည့်ချိန်မျှ မကပ်ကြသည်ကို ထိုသို့ နှစ်ယောက်သည် သိ၏။

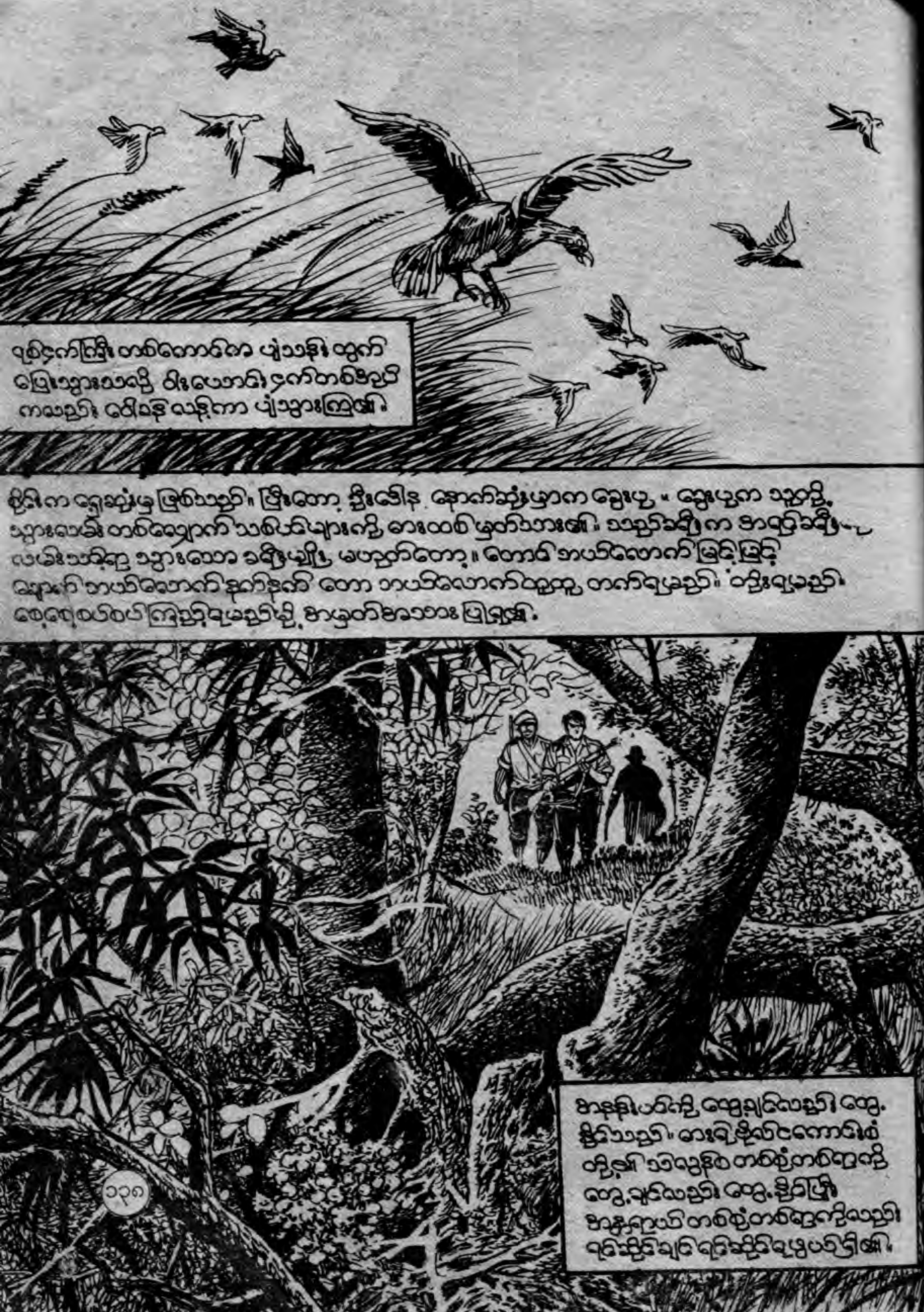
ရစ်ငှက်ကြီး တစ်ကောင်က ပျံသန်း ထွက်
ပြေးသွားသလို ဝါးယောင်း ငှက်တစ်အုပ်
ကလည်း ဝေါခနဲ လန့်ကာ ပျံသွားကြ၏။
ထိုဆီက ရှေ့ဆုံးမှ ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ဦးပေါ်နှ နောက်ဆုံးမှာက ချေးပု။ ချေးပုက သူတို့
သွားမယ့် တစ်လျှောက် သစ်ပင်များကို ဓားထစ် မှတ်သားခဲ့၏။ သည်ခရီးက အရှည်ခရီး—
လမ်းသစ်ရှာ သွားသော ခရီးမျိုး မဟုတ်တော့။ တောင် ဘယ်လောက် မြင့်မြင့်
ချောက် ဘယ်လောက် နက်နက် တော ဘယ်လောက်ထူထူ တက်ရမည်။ ဆင်းရမည်။
စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှုရမည်ဖြစ်၍ အမှတ်အသား ပြုရ၏။
အနားယူပြီးကို ရေချိုးလေသည်။ တွေ့
ရှိခဲ့သည်။ ဓားဖြင့် ထိုးခုတ်ကောင်း၏
တို့၏ သစ်ငုတ်နှင့် တစ်ခုံတစ်ခုကို
တွေ့ချင်လည်း တွေ့ရှိပြီး
အနှံ့ရှာပါ တစ်ခုံတစ်ခုကျော်လည်း
ရှိပါသည်ချင် ရှိပါသည်ရှိပြုပါ၏။
၁၃၈

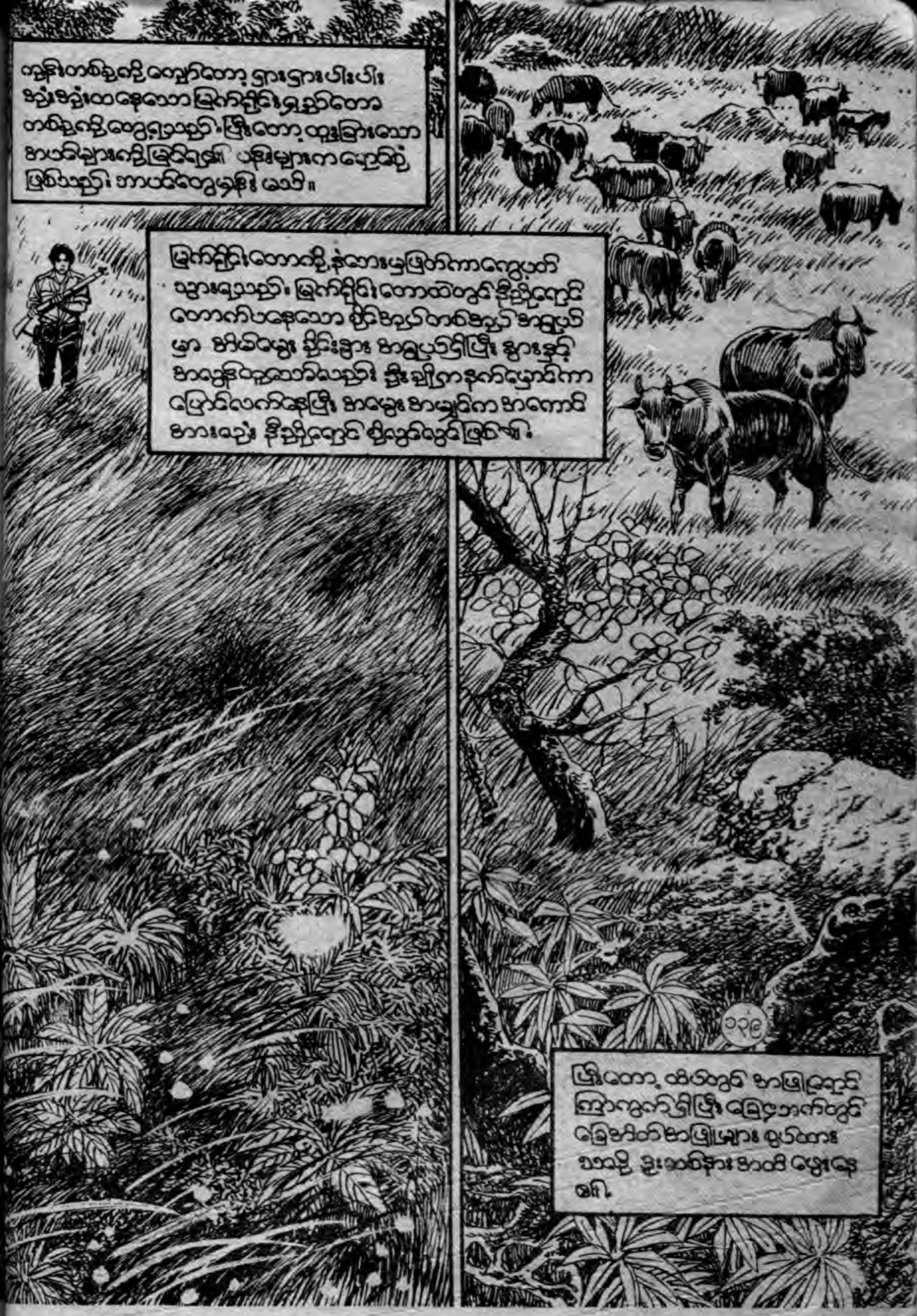
ကျွန်းတစ်ခုလုံးကို ကျော်တော့ ရှားရှားပါးပါး
အုံ့အုံ့ထနေသော မြက်ချုံရှည်ကြီးတော
တစ်ခုလုံးကို တွေ့ရသည်။ ပြီးတော့ ထူးခြားသော
အပင်များကို မြင်ရ၏။ ပန်းများက ဖူးပွင့်
ဖြစ်သည်။ ဘာပင်တွေမှန်း မသိ။
မြက်ချုံတောကို နံ့သားမှ ဖြတ်ကာ ကျော်ပတ်
သွားရသည်။ မြက်ချုံတောထဲတွင် နီညိုရောင်
တောက်ပနေသော စိုင်အုပ်တစ်အုပ် အရှုပ်
မှာ အမိုကြွေး ချိုင်းခြား အလှုပ်ပါရှိပြီး သွားနှင့်
အလွန်ပြုသောသည်။ ဦးချိုက နက်မှောင်ကာ
ပြောင်လက်နေပြီး အမွေး အမျိုးက အကောင်
အသားသည် နီညိုရောင် ပြောင်လက်ဖြစ်ပါ၏။
၁၃၉
ပြီးတော့ ထိပ်တွင် အဖြူရောင်
ကြာကွက်ရှိပြီး မြေဇာက်တွင်
ခြေအိတ် အဖြူများ စွပ်ထား
သလို ဒူးအထိနား အထိ ဖွေးနေ
၏။

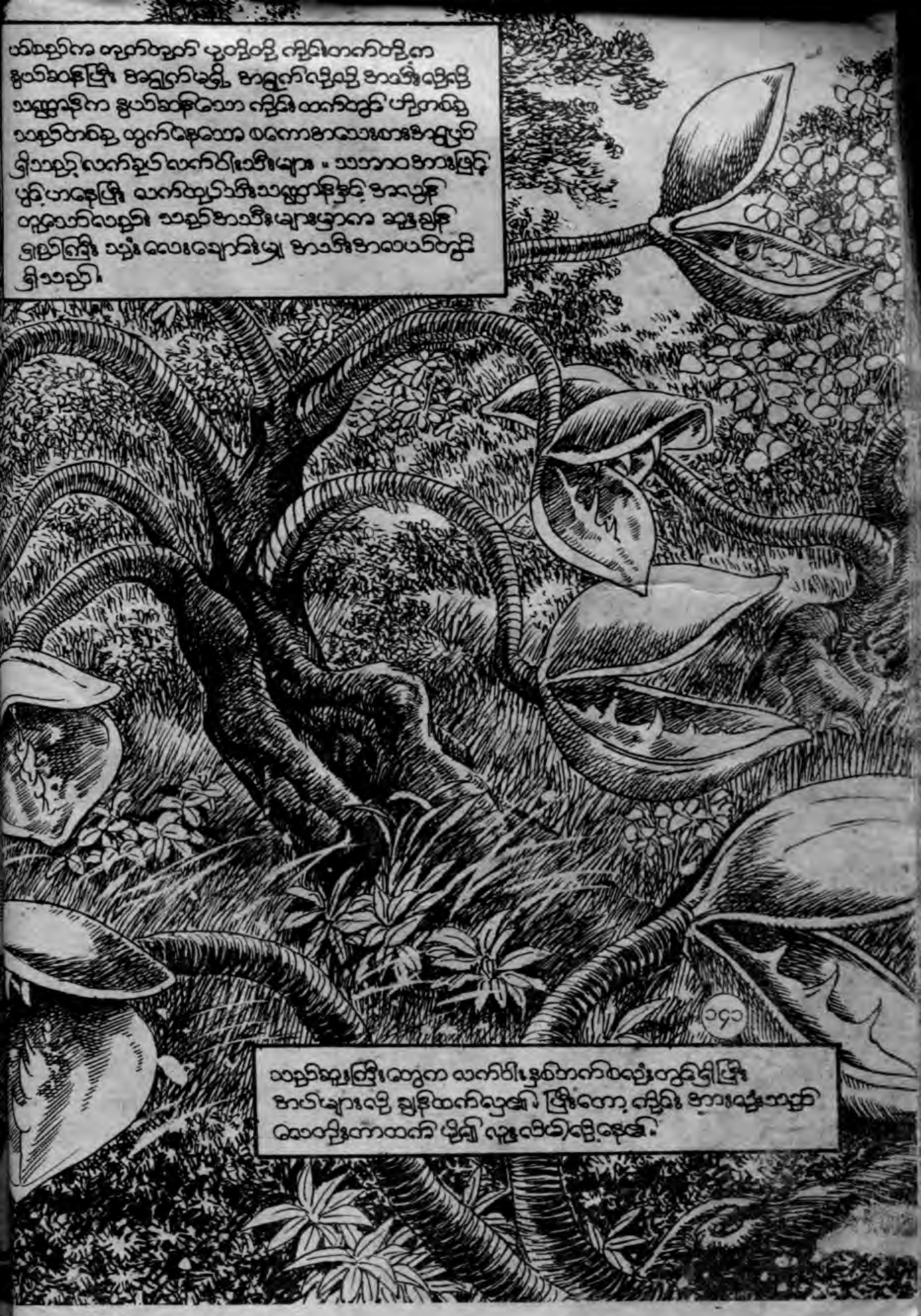
ပါဝင်သည်ကား တုတ်တုတ် ပုဝတိုဝတို ကျိုင်းကောင်တို့က
ဖွယ်ခံရနိုင်ပြီး အရွက်ခံရှိ အရွက်လိုလို အသီးလိုလို
သဏ္ဍာန်ရှိက ဖွယ်ခံရနိုင်သော ကျိုင်းကောင်တွင် ပျံကာဖြင့်
သည်တာဖြင့် ထွက်နေသော စကောအသေးစားမျိုးပုံ
ရှိသည့် လက်ချပ်လက်ပါးသီးများ ။ သဘာဝအားဖြင့်
ပွင့်ပါနေပြီး ယက်ထုပ်သီးသဏ္ဍာန်ရှိ၍ အစာနှင့်
ကျွေးသော်လည်း သည်အသီးများမှာက အစွန်းချွန်
ရှည်ကြီး သွေးလေးချောင်းမှ အသီးအလေယ်တွင်
ရှိသည်။
သည်ဆန်းကြီးတွေက လက်ဝါးနှစ်ဘက်စလုံးတွင်ရှိပြီး
အပင်များလို့ ချွန်ထက်လှပေ၏။ ပြီးတော့ ကျိုင်း အားလုံးသည်
ဒေါက်ဂျိုးကာထက် ပို၍ လှုပ်ပေါ်ခဲ့နေ၏။

သည့်နေရာတွင် အပင်တွေက လေး ငါး ခြောက်ပေခန့် ရှိ၍ တခြား အပင်များနှင့် ရောယှက်နေသဖြင့် ရုတ်တရက် မတွေ့နိုင်သော်လည်း၊ အသေအချာ ကြည့်လျှင်မူ ထူးခြားနေသဖြင့် သိသာစွာ ဖြစ်နိုင်လေသည်။
ထိုအပင်၏ လက်သည်းလက်ဝါး အသင်၏ အတွင်းတွင် သွားနှင့်တူ အသင်၏ အစေ့သေးများ သဖွယ် ရှိသည်။ ထိုအစေ့လေးများ သည် အရည်များ စိုစွတ်နေကာ အသားဝတ်သားဖြင့် ကျေးငှက်ကောင်များကို ဆွဲဆောင်နေသလို ရှိနေသဖြင့် မကြာခဏ ငှက်ကလေး တစ်ကောင် ကျဆင်းတက် တစ်နေရာတွင် ဟောရှေ့က် နားလိုက်လေသည်။

ပင်ပန်းနေပြီလား ဗာနုနီ
ဟင့်အင်း ဦးကြီးတို့ကို တွေ့ချင်စောနဲ့ဆိုတော့ ပင်ပန်းရမှန်း မသိပါဘူး
ရော့ ... သောက်လိုက်ဦး

ဘာသော် အစ်ကို
အရက်တွေလား
အရက်ဆို အနံ့
မသောက်တတ်ဘူး
အရက်မဟုတ်ပါဘူးကွာ
အမောပြေဆေးပါ... ဒီ သောက်
ရှိုက်ရင် ပျော့ပြီ၊ သနိုးသွားရော
ဘာလဲ ဟိုဟို ဖေဖေ ဆိုတာ
ကောင်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး
လား
အို
မဟုတ်ပါ
ဘူး
အနွမ်းပန်းက ထိုင်းမှိုင်းပျော့ကျ
မှုလ်ဖြစ်ပြန် မလာပါပေမည့်
ရေနွေးကြမ်းကို ပူပူ သောက်လိုက်ပြီ
အင်း တစ်ချိုး
ကြီးပါနော်
ငှက်ပိုလေးက လက်ခုပ်လက်ဝါး ၁ဖိုကြီး
အတွင်းမှ အစေ့လေး တစ်ချောင်းကို
ဖြတ်ခါသီးဖြင့် ဆတ်ခနဲ လျှပ်စီး ကောက်ချီ
ချီယူလိုက်ပြီး..

ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ခနဲ မိုက်ခနဲ ဖြစ်နေတယ် အစ်ကို
ဟုတ်လား ဒါဆို ဒီနားမှာ ခဏ နားရအောင်
ဘယ်မှာ ဦးလေးကြီး
ရပါတယ် ငါ့မှာ သေနတ်ရှိ နေတာပဲ သွား မြန်မြန်သွားကြ

သည်လိုတော့ သည်လိုနေရာတွင် သည်လို အာနန္ဒီပင်မှ
လွဲ၍ ဘယ်သူမျှ မရှိ။ တောသည်လည်း တိတ်ဆိတ်လျက်
ဖယ်ရှားသော ရေကြည်ကြည်သည် ကျောက်တုံး
ကျောက်ဆောင်တို့ကြား စီးဆင်းလျက်
သစ်ပင်ကြီးတို့သည် ငြိမ့်ငြိမ့်က ဟည့်သော
စာနဲ့ ဆင်ပြင်ကာ ရှိနေကြလေပြီ။
အာနန္ဒီပင်
အာနန္ဒီပင်
ပဒ် အစ်ကို
အာနန္ဒီပင်က ခေါင်းယမ်းကာ ဗိုလ်ဖိုး
ပခုံးပေါ်သို့ ပြိုကျသောအခါ မျက်လုံးမှာ
မဖွင့်တော့။
အာနန္ဒီ
ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲ
ရင်ဘတ်မှာ တလှပ်လှပ်
ခုန်နေတယ် ဖြူ.. ဖြူးတော့
မြွေတွေ လက်တွေ လှုပ်
လှုပ်ရှဲ့ မရတော့ဘူး

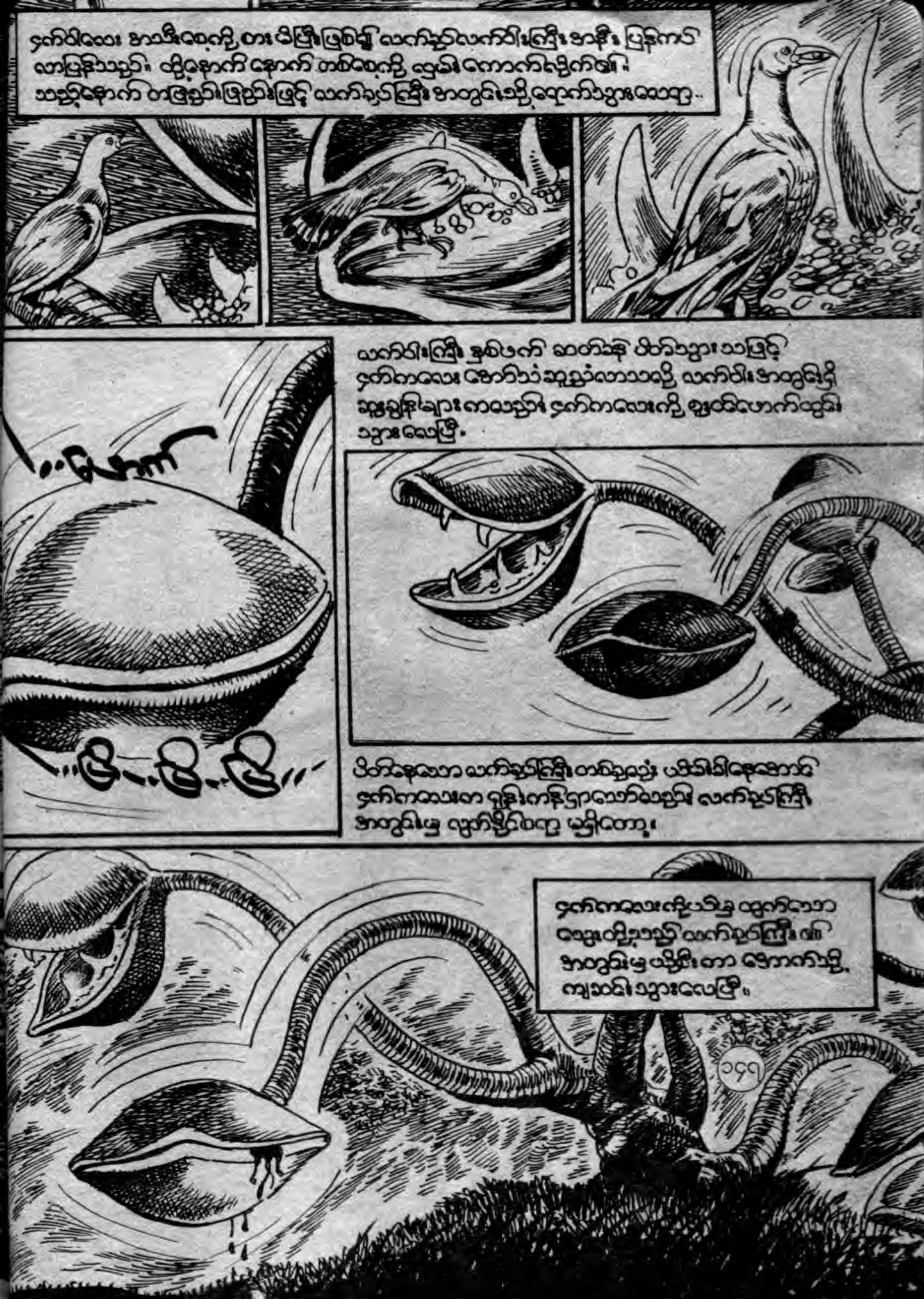
ငှက်ငယ်လေး အသီးစေ့ကို စားပြီး ဖြစ်၍ သက်ရှိသက်ပင်ကြီး အနီး ပြန်ကပ်
လာပြန်သည်။ ထို့နောက် နောက် တစ်စေ့ကို ထပ်မံ ကောက်ချီလိုက်၏။
သည်သို့နောက် တဖြည်းဖြည်း ဖြင့် သက်ရှိပင်ကြီး အတွင်းသို့ ရောက်သွားလေရာ..
သက်ရှိပင်ကြီး ရုတ်တရက် ဆတ်ခနဲ ပိတ်သွားသဖြင့်
ငှက်ကလေး အော်သံ ဆူညံလာသလို သက်ရှိပင်အတွင်းရှိ
အစွယ်ချွန်များ ကလည်း ငှက်ကလေးကို စူးဝင်ဖောက်ထွင်း
သွားလေပြီ။
..ဖြောက်
..ဖြိ..ဖြိ..ဖြိ
ပိတ်နေသော သက်ရှိပင်ကြီး တစ်ခုလုံး ယိမ်းခါနေအောင်
ငှက်ကလေးက ရုန်းကန်ရှာသော်လည်း သက်ရှိပင်ကြီး
အတွင်းမှ လွတ်မြောက်ဖွယ် မရှိတော့။
ငှက်ကလေး ကိုယ်ပေါ်မှ ထွက်သော
သွေးတို့သည် သက်ရှိပင်ကြီး၏
အတွင်းမှ ယိုစီး ကာ မြေဘက်သို့
ကျဆင်းသွားလေပြီ။

သစ္စာကော်ကလေးသို့ ကြီးဒေါ်နနှင့် မြေးပုတို့
မြေလျှက်မြီးပြဲ ဖြစ်၍ ကြီးဒေါ်န သက်ပြင်း
ချမိုင်လေတော့သည်။ သည်းခြောက် ဘုရုတို့၏
ကျပ်ဖြတ်ခဲ့သော နေရာကို အနီး၌ သစ်ပင်၌
ဘေးတစ်ကောသမှတ်သား၍ ခရီးဆက်ပြန်၏။
သဒ္ဒါဂကြီက တောင်များ သည်ကို ကျော်သွား
ပေါ်ပြီး ယက်ကောက်ရှု သည်တွင်မြား မြှုက်ပို
ဗိုဟ်းပေါ့က သတိပြုမိကြသည်။ သားပါတို့
သည်သည်း လိုင်ကောက်ချက် သက်တစ်ခါကြီး ရှိသည်
ကို ပြနေ၏။ တချို့နေရာတွင် ကျောက်သား ပြင်ဖြစ်၍
တချို့နေရာတွင် ချုံတောတို့ အလွန်ထူထပ်နေ၏။

ဟာ..ဟာ.. လွှတ်...
လွှတ်ကြပါဦး.. ဘာ
ကြီးလဲ ဟ

မြွေပုံကောင်သည် ဓားမကြီးဖြင့် အားရပါး
ရ ခုတ်ချလိုက်သဖြင့် ဦးခေါင်း
အသီးတန်းလန်းဖြင့် လွင့်မြောက်
သွားလေသည်။
ဘုရား၊
ဘုရား ကြောက်စရာ
ကောင်းလိုက်တာ
အဘ
ဦးခေါင်းရှိ သားကောင်ဖမ်းတွယ်ညှပ်ပိတ်နေသော လက်ခုပ်သီးကို
ဆွဲခွာ လိုက်သော အသီးအလယ်ပိုင်းတွင် ပါသော
အမွှေးရှည်ကြီးများက စိုက်ဝင်နေသဖြင့် အတော်
ဆွဲထုတ်ရသည်။
ဒီအသီး အကောင်
တစ်ခုခုဝင်ရင် အသီး
ကြီးက ပိတ်ပြီး ဖမ်း
စားတဲ့ အမျိုးပဲ
ဟုတ်တယ် အသီးကြောင့်
သူ့ကြီးတွေက အထဲမှာ
ရှိနေတာ အသီးပိတ်တော့
သူ့လည်ပင်း ညှပ်နေ
အသီးက ပိတ်ပြီး
အကောင်ကို စားတာ မဟုတ်ဘူး
သွေးကို စုပ်ယူတာ တွေ့လား
အသီး အထဲမှာ သွေးတွေ
စိမ့်ဝင်ပြီး ပြန့်သွားတာ

ပုတ်တာပေါ်ရွှေပျော့ ဦးအာယံ အာကြောင်းခံ ပွတ်တာပါးထဲမှာပါ တယ်
ဦးသိန်းက ခေါင်းပေါ်ကတင်ကောင်းစ်ခါ ပွတ်တိုက်ပြီး သေချာစွာ မြင်ရပြီးမှ ရွှေပုက ပိတ်နေသော အသီး တစ်ခုကို ကောက်ယူသည်။
ဒီကောင်က ပိတ်နေတယ် အထဲမှာ တစ်ကောင်ကောင်ရှိ နေတယ်လို့ထင်တယ် . . . .
အသီးက သက်ကြောင်း စိအောင် ပိတ်နေသော်လည်း ထိုအကြားမှ သေးစသေးနတ်တို့ကို မြင်ရသဖြင့် ရွှေပုက ဓားနှင့် ခွဲ၍ကြည့်လိုက်သည်။
အထဲတွင် သေးမွေးနှင့် သေ၍ နေသော ငှက်ပိလေးကို တွေ့ရှိခဲ့ ရလေသည်။

အဲဒါကို
တကယ်ပဲလက်ခံတယ်
ပဋ္ဌာပါ ဗာနရီ
အနုရ်ပဲ ရှက်ရွံ့ပြီး
ခေါင်းမဖော်ပဲ။
ဦးကြီးဖြေနေကို
တွေ့ရင် အဲဒါကျိုက် ပြောပြမှာ
ဂူဂိုတော်ပါကြမယ်နော
သည့်အတွက်သည်လေ အဲဒါကို မြင်သည့်ဘုရင်ကို
တကယ် ချစ်ကာပါလေးစားလေ အနုရ်ပင်
ပျော်ရွှင် သွားဖြစ်သောသည်။

ဟား.. ဟား.. ဟား..
ဟီး.. ဟီး.. ဟီး..
မဟုတ်လား

ထိုစဉ်မှာပင် စခန်းအနီးမှ ကပ်လျက် ကျား
ဟိန်းသံကြီး ပေါ်လာသဖြင့် လားငကောင်မှာ
လန့်ကာ ဝရုန်းသုန်းကား ဖြစ်ကုန်တော့သည်။
ကျားသံသည် တစ်ကောင်တည်းမဟုတ် နှစ်ကောင် သုံးကောင် အသံဖြစ်ပြီး အနီးကပ်
ပေါ်လာသည်ဖြစ်၍ မြေတုန်ကာ ငြိမ်းဖြိုးသံ လန့်၍ ထွက်ပြေး သွားလေသည်။ ဗိုလ်ဒိုင်က
ဒိုပြယပါကို သွယ်းအဲ့ပြိုက်သဖြင့် တဲအတွင်း အိပ်နေသူများလည်း လန့်နိုးကုန်တော့၏။
ဟောကောင်တွေ
မီးဖိုထဲ ထင်းထည့်
ကျားဟိန်းသံနှင့် လားတို့၏ အော်ဟစ်သံများ
ကျက်ကျက်ညံသွားပြီး အစောင့်တစ်ယောက်
မီးဖိုထဲ ထင်းထည့်ရန် ထင်းတုံးကို ပြေး
မကောက်မှာပင် အမှောင်ထဲမှ လွှားခနဲ
ခုန်ထွက်လာသော ကျားကြီး တစ်ကောင်သည်
လား၏ ကျောပေါ်သို့ ဖတ်ခနဲ ကျရောက်
လာပြီး လား၏ လည်ပင်းကို ကိုက်ဖြတ်ကာ
ဆွဲဖွဲ့ပစ်လိုက်လေတော့၏။

သေနတ်သံများ ဆူညံသွားပြီး လား
ခွဲသွားသော ကျားမှာ သေညှိုး အမြှောင်
အတွင်း ပျောက်ကွယ် သွားသလို
ထိုးတုံ့ပစ်ချလိုက်သော ဒါဇော့်ကို
နောက်ပေါ်လာ ကျားတစ်ကောင် လက်ဖြင့်
ပုတ်လိုက်ရာ...
အမြှောင်တွင်းသို့ ကျိုက်ချိ
ခွဲပဉ္စသွားပြန်လေသည်။
လောက်...
တော်တော်ရှုတ်
ကောင်ကြီးတွေ
ကွာ
ကြောက်လန့်တကြား ရှမ်းသား ပစ်လိုက်ရေ
ကျည်ဆံသည် အပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်
မသိ ။ ကျားတို့ မထိတော့ပေ သော့ချလေသည်။

သေနတ်သံတွေ
ကြားတယ်ကွ
ဘာသံ
အစ်ကိုကြီး
အေး ဟုတ်တယ်ဟ
ငါလည်း ကြားလိုက်တယ်
ခပ်သဲ့သဲ့ပဲ တောင်
တစ်တောင်နှစ်တောင်
ကျော်လောက်ပဲ

အစ်ကို ဖြစ်ပါ့မလား
ဒီတောင်ကြားမှာတော့ ကျွန်တော်
ထင်တယ် အစ်မနန်း အန္တရာယ်
တစ်ခုခုနဲ့ တွေ့ပြီး သေပြီ
ထင်ခဲ့ပါရော့ ကျွန်တော်တို့
ဝါးသစ်ပိတ်သံက အစ်မနန်းကို
အချက်ပေးတာ မဖြစ်ဘဲ ချိုသံကို
ခေါ်သံတို့ ဖြစ်နေပြီးပယ်
မဟုတ်နိုင်ဘူး ရွှေးပု
ဝါးသစ်ပိတ်သံက ဝေးဝေးတော့
မရောက်ပါဘူး တောင်ကြား အနီး
တစ်ဝိုက်တစ်ခု ဖြစ်သွားရင် မကောင်းဘူး
ဦးလေးကြီး စိတ်ချမ်းသာအောင်တော့ လှုပ်
ဆိုက်ပါကွာ တကယ်ပဲဆို့ ဦးလေးခိုပ်တို့
ကြားရင်လည်း ကြည့်ဖို့ကြ
တာပေါ့
သည်လိုတော့လည်း ရွှေးပု ဘာမှ ပြန်မပြောတော့
နေ့လယ်ပိုင်းက ချက်ပြုတ်ထားသော ဝါးသစ်ပိတ်များကို
မီးဖိုထဲသို့ တစ်ချပြီး တစ်ခု ပစ်ထည့်လိုက်သည်။
ဒိုး...
ဖောင်း
ဖောင်း

ရွေးပြ မြောသချိုင်ပင် ဘုကာ ဖောက်ခဲ့သော
ဝါးဆစ်ပိတ်သံသည် ရှိသူကို လမ်းပြသချို
ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ အမှန်၊ ဗိုလ်ကြီး ဟောမ်းနှင့်
ဦးဖြူဘာကို ရှေ့ဆုံးမှစ၍ကို စောင့်ကြောက်ရှု
စနိတွင်ထားခဲ့ပြီး အင်ဒီနှင့်အားနှင့်
မြို့ပိုင် တောတိုးခဲ့ လေတော့သည်။
အသံကြားရာကို ဘုကာ အလောအချ
မှတ်ထားခဲ့သပြင့် အနောက်ပဲပင်တို့
ရှေ့ကြီး ထိပ်ရောက် တဲ့ကဂျိက်ခံရသည်
ချိုသောသ စနိုးပေါက်ကြီး အရှေ့ကျွေးမှု။
သချိုင်းစနိုးပေါက်ကို ပြန်တွေ့ရသော၊ အနောက်ပဲကြ
အလောအချ မှတ်မိပြီး၊ ထိုင်းတို့၏ သစ်ပင်များတွင်
ဓားဖြင့်ကာ ပြထားသော လမ်းညွှန်အမှတ်များ
ပြိုင် ကို ပေါ်သွားချိန်လေပြီ။
၁၅၉
ဗိုလ်ကြီးက
အစ်ကိုချိုကို နားမကြိုက်
သဘောကျပုံမပေါ်သေး
ဘူး

၁၆၁

သံချိတ်ကို တစ်ခါတည်းတွင် ပိုင်ပိုင်ရရ ချိတ်မိစေသော် အားကျနိုင်ခဲ့ပြီးမှ စိုးမိုးက ကြိုးကို ဆွဲကာ တဖြည်းဖြည်း ကူးသွားသည်။
ဒီတခါ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့မှာရှိတဲ့ ရှော့ဟာမှာနေပါ အစက်ပိုင်း ခွာမှာ ကျွန်တော် ကြိုက်တဲ့ ကောင်မလေးကို တင်ထားခဲ့ ချင်တော့
ဘော့..ဘော့
ဒိုင်း
အင့်
စိုင်း ဖြုန်ဆောင်သော ဘော့ဘော့သည် အသည်းတစ်ခါက် ကလီးပါးကို ဖြတ်လှုရှုး အချိန်တွင် သေနတ်သံ တစ်ချက် ကြားလိုက်ရပြီး ခြေးပု လေ့ခ်တွက် သွားကာ ပေါက်မှ ကျိုင်းသွားသော ကြိုး၏ပေါ် လွှတ်ထွက် သွားလေသည်။
ဂိုး
အား
၁၆၂

သည့်ခဏတွင် ဖြိုးသည်။ လည့်ပြုတ်သွားပြီး
တစ်ဘက် ချောက်နံရံသို့ ပြေးချိတ်ကာ
ချောက်ထဲသို့ ထိုးကျသွားလေတော့၏။
ဦးမောင်နုမှာ ရှုတ်တရက် ကြောင်တွေ
သွားရာမှ အင်္ဂါရေ မှုထားသော
ခြေထောက်ကို အားပြုကာ
ထောက်၍ သေနတ်ကို အဘိုးတန်
ခွေးဟုခေါ်သည့် ယည်း ယည်းဖြစ်ရာကို
ဒိုင်းချွင်းပြုနှင့်ပစ်၏။
ဒိုင်း
သေနတ်၏အပေါ်သို့ ပြောင်းနှစ်လုံး မကျသည်နောက်
မှာ ထွက်သွားပြီး ဗိုလ်ကြီး ပင်ထိုး စည်းစုံ တစ်ယောက်
ကျသွားပြီး ချောက်ပြို့ ရှိနေသည်။ လက်မောင်းကို
မိတစ်ချက် ပေါက်ထွက်သွားကာ သေနတ်လွှတ်ကျ
သွားလေသည်။
ဟေ့ လက်နက်ချ
လက်နက်ချ
ဟင်
ဦးကြီးတောင်းပန်
ဦးကြီးတောင်းပန်ပါ
မပစ်ကြပါနဲ့
အနုန်းဖြင့် အသံကျယ်ကြီး လိုက်ရ၍ ဦးမောင်နု အံ့ဩသွားသော ဖြစ်သွား
ရသော်လည်း ခွေးဟု ကား တွေး အလိုလို ပေါ်ဖြင့် လေကျသွားသည်။

၁၆၄

ဟင်
အာရုံက တခြားရောက်နေသည်မို့ သူ့အနီးတွင် ဘယ်အချိန်က ရောက်တော့မှန်း မသိသော လူ တစ်ယောက်ကို သတိမထားမိ လိုက်ပါ။
ရော့ တစ်ခုခု စားထား ဦး
ဟင်
၁၆၅

အိမ့်မိစည့်ကို ဖြူပေါ်က အစ်ကို ကယ်တင်ခဲ့နေမှာပဲ မနန်းတို့ အိမ်ပြန်အစ်ကို ရောက်လာမယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားကြည့်တာလေ
အင်း ဟုတ်တာပေါ့ ဒါပေမယ့် အနန်းမယ်က ဒီကို ရောက်နေတာ လား
ဟုတ်တယ် ဒါပေမယ့်
ဘာ.. ဒါပေမယ့်လဲ အိမ့်မိစည်
အာယ် ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ဒါတွေ အစ်ကို နောက်တော့ သိလာမှာပါ.. အခုတော့ အားရှိအောင် အစာ စားလိုက်ဦး
အစ်ကို့ကို ကြိုးတုပ်ထားတာ အိမ့်မိစည်ရဲ့ တားဆေးချင်တိုင် အိမ့်ပါစည်ရဲ့ ပေးရမှာ
၁၆၆
ရွှေအိမ်မိစည် မတတ်သာတော့ ကောက်ညှင်းပေါင်း တစ်ထုပ် ထုပ်ပိုက် အသားကင် တစ်ပဲ ပဲ့ယူကာ ဗိုင်းကို ခွံ့ကျွေး ရသေးသည်။ ဗိုင်း ဗိုက်ဝတော့ ရေတိုက်ရပြန်သည်။ ရေသောက်ပြီးတော့ ဗိုင်းက စကားတစ်ခွန်း ဆိုသည်။

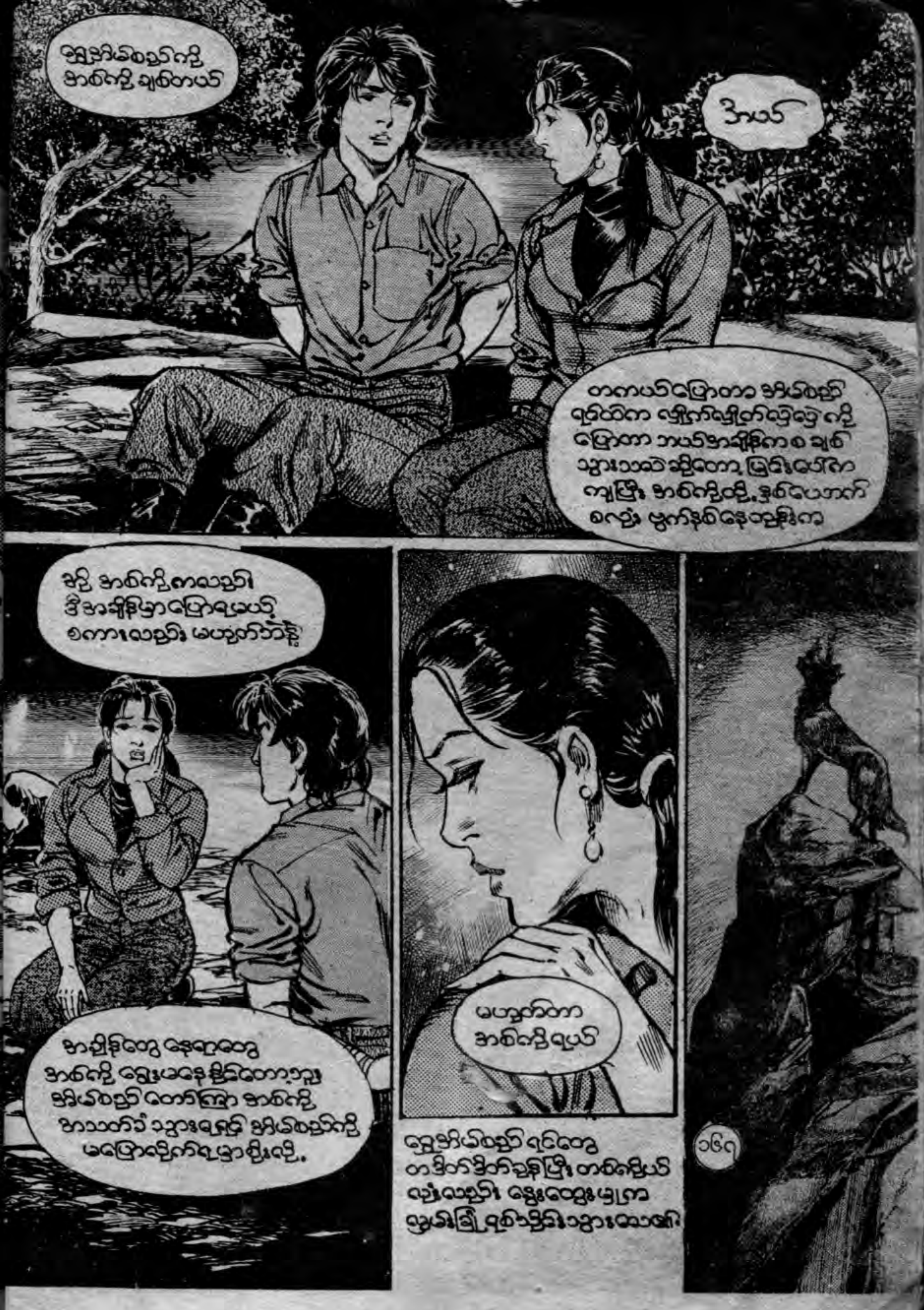
ဒီမိစ္ဆာကို
အစ်ကို ချစ်တယ်
ဘယ်
တကယ်ပြောတာ မိစ္ဆာ
ရုပ်ထဲက ရှိုက်ရှိုက်လှိုက်ခဲ့ကို
ပြောတာ ဘယ်အချိန်က စ ချစ်
သွားသလဲ ဆိုတော့ မြင်ပေါ်က
ကျိုး အစ်ကို့ရဲ့ ဒုက္ခပေါက်
ရင်ခွင် ပွက်နိုင်နေသည်ကား
ဒီကို အစ်ကို့ကလေးပါ
ဒီအချိန်မှာ ပြောရမယ့်
စကားလေးပါ မဟုတ်ဘူးနော်
မဟုတ်တာ
အစ်ကိုရယ်
အချိန်တွေ နေ့ရက်တွေ
အစ်ကို ရွေးမနေနိုင်တော့ဘူး
မိစ္ဆာ တော်ကြာ အစ်ကို
အသက် သွားရင် မိစ္ဆာကို
မပြောလိုက်ရမှာစိုးလို့
မိစ္ဆာ ရင်တွေ
တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ပြီး တစ်ကိုယ်
လုံးလေးပါ ရွေးတွေး ပူကာ
ချွေးစေးတွေ ရစ်သွင်းသွားသေး
၁၆၇

ဝေါ် ဝေါ် ဝုန်း…ဝုန်း
ညက ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသည့်ကြားထဲ အသံကြီးက ချောက်ချားဖွယ် ကြားလိုက်ရသည်။
တောချောက်သံလား တောင်ပြိုသံလား ခဏနေတော့ တောအတွင်း လေပြင်းငြိမ်သွားလို့ တလှုပ်လှုပ်
ဝသန်၌ လူ့ဘာသာ၏ ဦးသျှားကြီးသည့်
ဦးဖြူသိန်းသည် ဘိုးသိဂတ်သိဒ္ဓိ တစ်ယောက်။
ဝေါကား ဖိက ကောင်းကောင်း မှုန်မှုန် တောင်းပန်ပြီ လာနေတာ
သူတို့က ပညာစမ်းချင်တယ်ဆို တွေ့တယ် တွေ့ကြ သေးတာပေါ့ ကွာ
ဦးဖြူသိန်းက သူ့တပည့်ကို လွယ်အိတ်ကြီး အတွင်းမှ တိုက်ဆွားရုပ်ပုံများကို ထုတ်ခိုင်းပြီး စခန်းရှေ့မြေပြင်တွင် စည်းတားလေ၏။ ထို့နောက် တိုက်ဆွားရုပ်လေးများကို စည်းပေါ်တင်ကာ ချုံဖွဲ့ မန်းတော့သည်။ ရုပ်ပုံ စည်းပြုပြီ မလို့တော့ မချူ။ ပြီးတော့ လေးထောင့်စင်ပေါ် ပထွေးပိတ်ထိုင်များကို ထွက်သည်။

ဟေ့ ဒီအဘိုးကြီး ပါးစပ်နဲ့ အားကျိုးသလို... မရှုပ်နဲ့... မနက်ဖြန်မြို့ပေါ် ကြည့်ရအောင်ပေါ့ ဘိုး
ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ပါ ကျုပ်တော် သော့ပေးဖို့ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီး ပါပြီ
ဟုတ်တယ်... ဒါဆို... ...
ဦးဖြူဘိုး တက်ကြွသွားစဉ်မှာ ခွေးမတွေ့ ဖြေမရှုပ်ပါဘဲ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်သည် ဖြောင်းဖြောင်းမြည်ကာ ဘုန်းခနဲ လဲကျသွားသည်မှာ
အစ်ကို အစ်ကို
ဘာလဲ ဒီမှာလား
လူအားလျှော့ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေသည့်ကြားထဲသို့ ... တစ်ပုံတစ်ခုကို ပစ်ချပေးပြီး လှစ်ခနဲ ပြန်ပျောက်သွားပေါ့

ရှိမှာပေါ့ အာနန္ဒါ ပေါက်ရဲ့ ဗိုလ်
ပါ့တွေ့ လိုက်ရသပြင့်
အာနန္ဒ
အာနန္ဒပေါင်
ဗိုလ် ပေါ်ဒင်ကြီးတော့ အာနန္ဒပေါ်ပြေးလိုက်တဲ့
တွဲ့ကာ ရပ်သွားသေးတယ်။ သူ့ဘောက်တစ်ခုံတစ်ချက်ကို
ပေါ့မရဟန် ရှိနေဆဲမှာပင် ဗိုလ်ဝိုင်း ရောက်လာပြီ
သက်ဆွဲသိသွားသပြင့် အာနန္ဒပေါ် သူ့ဆီ ရောက်
မလာတော့။
ဗိုလ် မာကော်လေး အံ့ကြသွားသည့်မှာ အာနန္ဒ။ ထို့နောက် ဒုတ်ဘက်မှ ပစ်ခတ်လိုက်သေး
သွားသော ပစ္စည်းတို့ အသေအချာ ကြည့်ရှုလိုက်တော့ မားတစ်ကောင်း။ သူ့ အိမ်မှ
ဗိုလ်ဝိုင်းတို့ သိပ်ပဲ သွားပုံရသော သူ့ ဘေးရှောင်။
၁၇၁
ထိုစဉ်မှာပင် ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲ အချို့
လောက်ပွင့် တပြောပြော ကျသောသည်။
ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲတို့က အရုပ်ပါကျပ်ပင်။
တချို့ ကျောက်တုံး များက ထိကို မှန်ကြ
တချို့က လွဲကြ မှန်ပါ။

ဒိုင်း ဒိုင်း
ဘာဖြစ်တာလဲ ဘာဖြစ်တာလဲ ဗျာ့.
တော - တောခြောက် တာနဲ့ တူတယ်
ကဲကွာ ဒီလောက် ခြောက်ချင်တဲ့ တော
မိုက်ဒီးပ်က သေနတ်ကို တောထဲ ချိန်ရွယ်ပြီး ပစ်ထည့်လိုက်၏ ။ သို့သော် ခဲယမ်းများ တစ်ဘက်ကျ မရပ် သည့်ပြင် အသံကြီးကိုပါ ကြားရ၏ ။
ဒိုင်း ဒိုင်း ဒိုင်း ဝုန်း
အသံက တခဲခဲ သံကြီး ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ သတ်..သတ်.. ဆိုသည့် စကားနှစ်လုံး သည်း ပါလာ၏.. အားလုံး ကြောက်လန့် ကုန်ကြပြီ လားဥကောင်းသည်။ အတော်ရှုပ်ကနေသော တစ်ကောင်မှာ ကြိုးပြတ်ချ လွတ်သွားလေ၏
ဗိုလ်ဒီးပ်က ဖောင်ဟစ် အသိနဲ့ပေးရင်း အာလုပ် ရှုပ်နေသည့် ဦးဖြူသီ ကလည်း အလုပ်ရှုပ်နေ၏ ။
ဒီဟိုလူကို ထောင်ထဲ မသွင်းမချင်း ဖြစ်ဖို့ အာဏာရှိပစ်

ထိုစဉ်မှာပင် တောအုပ်ထဲမှ တဝုန်းဝုန်းအောင် မောင်သံကြီး
နှင့်အတူ အကောင်ကြီးတစ်ကောင် စခန်းအတွင်း
ပြေးဝင်လာပြီး သူ့လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော
သစ်ချောင်းကြီးဖြင့် ယိမ်းလွှဲ၍ ရိုက်တော့၏။
ထထောင်ကြီး ဒုံး ဦးပြုကြီး၏ ကပ်လျက် ဒေါက်တာ
မြောက်တက်သွားပြီး မြေပေါ်သို့ အရှိန်ဖြင့် ကျ
သွားသည်။ ဓါးမြှောင်ပါ ပြုတ်ကျပြီး မီးငြိမ်းသွားလေ၏။
ဤအခါ၌က ဒေါက်တာကို ဖြောက်ချ
အချိန်တွင် ရှေ့ရှေ့ ကောင်ကြီး၏
သစ်ကိုင်းကြီးက သူ့ထံ ပြေးဝင်
လာကာ ထိမှန်သဖြင့်……
၁၇၂

ကျည်ဆံခံရသော ဖျံပေါ်ကောင်ကား လွင့်ထွက်သွားပြီး ဗိုက်ပြီပံ့သည်။ ပက်လက်လန်ကျသွားတော့သည်။ သည့်နောက်တော့ လေနိုးတစ်ခုလုံး ပြောင်းဆန်ကုန်ပြီ ဦးပေါ်နက အာဒမ်ပါးရှိ ရှုံးဘဝ်ဆင်ညွှန်ကို ချွတ်ကာ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်နောက်ဝင် ကပ်လိုက်သည်။
ကျွဲရိုင်းကောင်ကြီးက နောက်ထပ်ဆိုးပံ့တစ်ပံ့ကို ပျက်စီး ပစ်လိုက်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ သေနတ်ကိုင် တစ်ဦးကို မြေပေါ်ကိုင်ပေါက်၍ ပစ်လိုက်လေသည်။
ဦးပြုံဦးမှာ ကောင်းကင်သို့ လက်နှစ်ဘက် မြှောက်ကာ ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်ဖြင့် မန်းမှုတ်နေစဉ် ဗာကောင်ကြီးက သူ့ထံ ဒုံးခနဲ ပြေးဝင်သွားသည်။
ထိုအချိန်မှာပင် တစ်တောလုံး ဆူညံသွားကာ ဗိုင်ဆန် တစ်အုပ် ဝင်ရောက်လာပြီး တွေ့သမျှကို ကျော်ခွ တော့သည်။

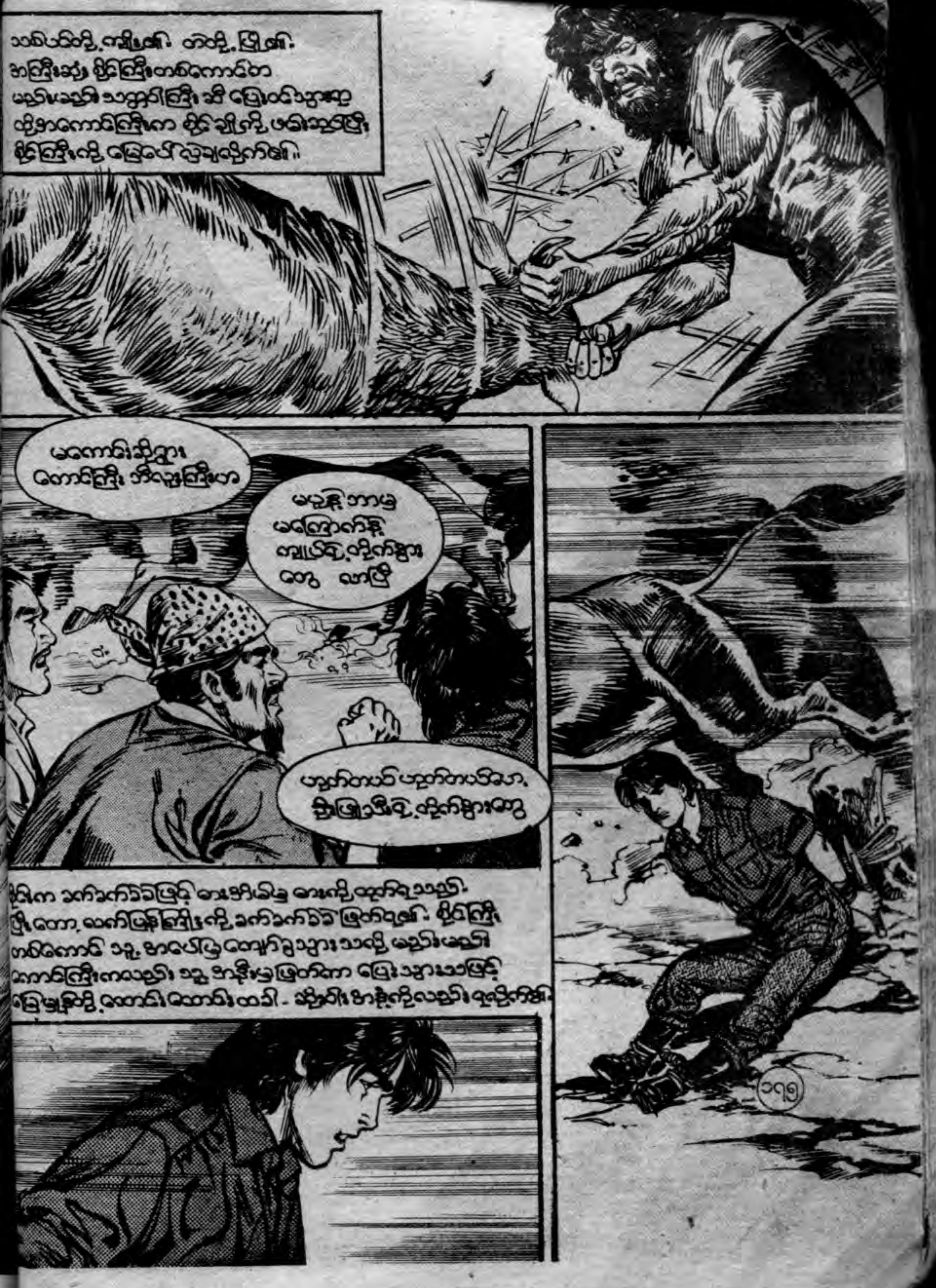
သစ်ပင်တို့.ကျိုး၏။ တဲတို့.ပြို၏။
အကြီးဆုံး ရှိုင်ကြီးတစ်ကောင်က
မည်းမည်း သဘာဝကြီး အိမ် ပြေးဝင်သွားစဉ်
ထိုအကောင်ကြီးက ရှိုင်ချိုကို ဖမ်းဆုပ်ပြီး
ရှိုင်ကြီးကို မြေပေါ် လှဲချလိုက်ပါ၏။
မကောင်းဘူးဗျာ၊ ကောင်ကြီး ဘီလူးကြီးဟ
မညှိုနဲ့ ဘာမှ မကြောက်နဲ့ ကျုပ်ပါရဲ့ တိုက်သွား တော့ လာပြီ
ပျောက်တယ် ပျောက်တယ်ဗျို့ ဘုန်းမြသိန်းရဲ့ တိုက်သွားတော့
ထိုမှ ဆက်ဆက်ခါခါဖြင့် ဖေးအိမ်ခြံ ဖေးကျော့ ထုတ်ရသည်။
ပြီးတော့ သေကြမ်းကြီးကို ဆက်ဆက်ခါခါ ဖြတ်ရ၏။ ရှိုင်ကြီး
တစ်ကောင် သူ့ ဟာပေါ်မှ ကျော်၍သွား၍ သည်လို မည်းမည်း
ကောင်ကြီးကလည်း သူ့ ဟာနှင့်မှ ဖြတ်ကာ ပြေးသွားသဖြင့်
မြေမှုန်တို့ ထောင်ထောင်ထ၏ - ထိုအခါ ဟာနုံကိုလည်း ရပ်လိုက်၏။

ဘော်ဂ်ဟောင်းက သစ်ကော်ကြက် နှစ်ချက်
ပစ်ခဲ့သော် ရွှေနီ ကသောကြောင့် တစ်ချက်ပစ်ခါ။
ခါခြောင်းထဲမှာ ဖြစ်နေသည်ကို ဒါကောင်ကြီး
ကသည့် ဒေါ်မြင်းလှည်းဖြင့် ချွဲချော်သွားပြီး
တစ်ချက်က ဂိုင် တစ်ကောင်ကို သွားမှန်ခဲ့။
ဂိုဏ်းက ပေါက်ခွဲကြီးကို ဖြတ်ပြီးတော့,
ခြေထောက်ခွဲကြီးကို ဖမ်းပါတော့။
ထိုအခါ ဂိုဏ် တစ်ကောင်က ဦးဖြူသိုးကို ပြေးဝှေ့တိုက်ရာ ဦးဖြူသိုး မြောင်းထဲသို့
လဲသွားသည်။ မသေသော်လည်း ကျိုးပါလျှင် မလှုပ်နိုင်ဘဲ ကွင်းပြင်မှာ လဲကျသွားသည်။ ထိုဂိုဏ်ကြီးသည်
ကျွန်ုပ် ထံသို့ ပြေးလာသောကြောင့် ကွင်းသည် ခြေထိုက်ခ ချိန် မရတော့ဘဲ ဂိုင်ချို
နှစ်ချောင်းကို ကိုင်ကာ ခုန်ပေါ်သို့ ကျွမ်းပစ်တက်လိုက်ရသည်။
ကွင်း မြင်းစီးကျွမ်းသော ဗိုင်ကြီးပေါ် ကျော်လေ!

မကြာမီ မည်းမည်းကောင်ကြီးလည်း တောထဲ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသဖြင့် ကိုကိုဘုတ်လည်း ယွက်ပြေးသွားကြရာမှ စခန်းသည် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။ မကြာမီ သေဝ အချိန်လေးမှာပင် အပျက်အစီးများက ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး ပြန့်ကျဲလျက် လေးငါးကောင် တစ်ကောင်ကသေပြီး နှစ်ကောင် ပျောက်နေပြီ။
ဟဲ့ဒုံး အနက် ၂ ကောင်က ပြေးနေပြီး တစ်ကောင်က ပျိုတိနေပြီ။ လူ ၄ ယောက် သေဖို့။ ကိုကိုသေက နှစ်ကောင်။ ဦးဖြူညို နှင့် မိုးတိမ်ပံ့ အသက်ရှင် ရသေး။
ဦးဖြူညို၏ တိုက်သွားရုံ ချုပ်များ သက်ပိုင်ကျိုးကာ တစ်ခုလုံး ပြိုလျက် မြေပေါ်သို့ ပြန့်ကျဲ၍ နေလေသည်။

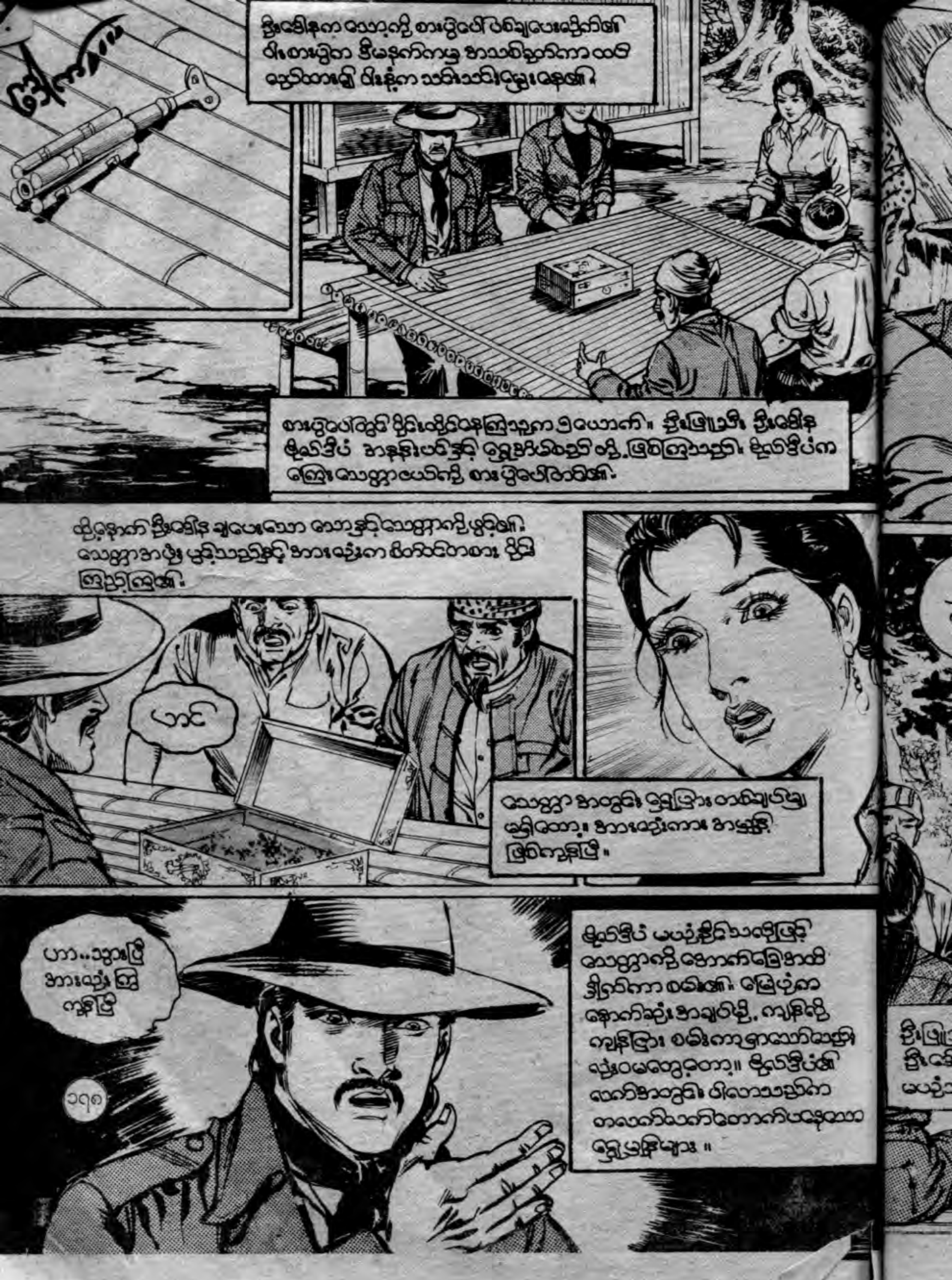
ဦးဖေါ်နက သော့ကို စားပွဲပေါ် ပစ်ချပေးလိုက်၏။ ဝါးစားပွဲက ဦးမနက်ကမှ အသစ်ခုတ်ကာ ထပ် ဆောက်ထား၍ ဝါးနံ့က သင်းသင်းမွှေးနေ၏။
စားပွဲပေါ်တွင် ပိုင်းထိုင်နေကြသူက ၅ ယောက်။ ဦးမြသင်း၊ ဦးဖေါ်န မိုက်ကယ်ဒီပ် အနန်းပတ်ကြဲဒ် ဝရွှင်အမျိုးသမီး တို့ ဖြစ်ကြသည်။ မိုက်ကယ်ဒီပ်က ကြေးသေတ္တာ ယူလာကို စားပွဲပေါ် တင်၏။
ထို့နောက် ဦးဖေါ်န ချပေးသော သော့ဖြင့် သေတ္တာကို ဖွင့်၏။ သေတ္တာ အဖုံး ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် အားလုံးက စိတ်ဝင်တစား ငုံ့ကြည့်ကြ၏။
ဟင်
သေတ္တာ အတွင်း၌ ဒုတ္ထဖြား တစ်ချပ်ပြန့် ရှိတော့၏။ အားလုံးကား အမှုန့် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
ဟာ..သွားပြီ အားလုံး ကြေ ကုန်ပြီ
မိုက်ကယ်ဒီပ် မယုံနိုင်သလိုဖြင့် သေတ္တာကို ခေါက်ကြည့်ပြီ ဒွိဂုဏ်ကာ စမ်း၏။ မြေပုံ၏ ခေါက်ချိုး အချပ်ပို့ ကျန်ခဲ့ ကျန်ကြား စမ်းကာ ရှာဖွေသော်လည်း ရှိသဝမတွေ့တော့။ မိုက်ကယ်ဒီပ်၏ လက်အတွင်း၌ ပါလာသည်ကား ဆက်စပ်မရနိုင်သော အမှုန့်များ။

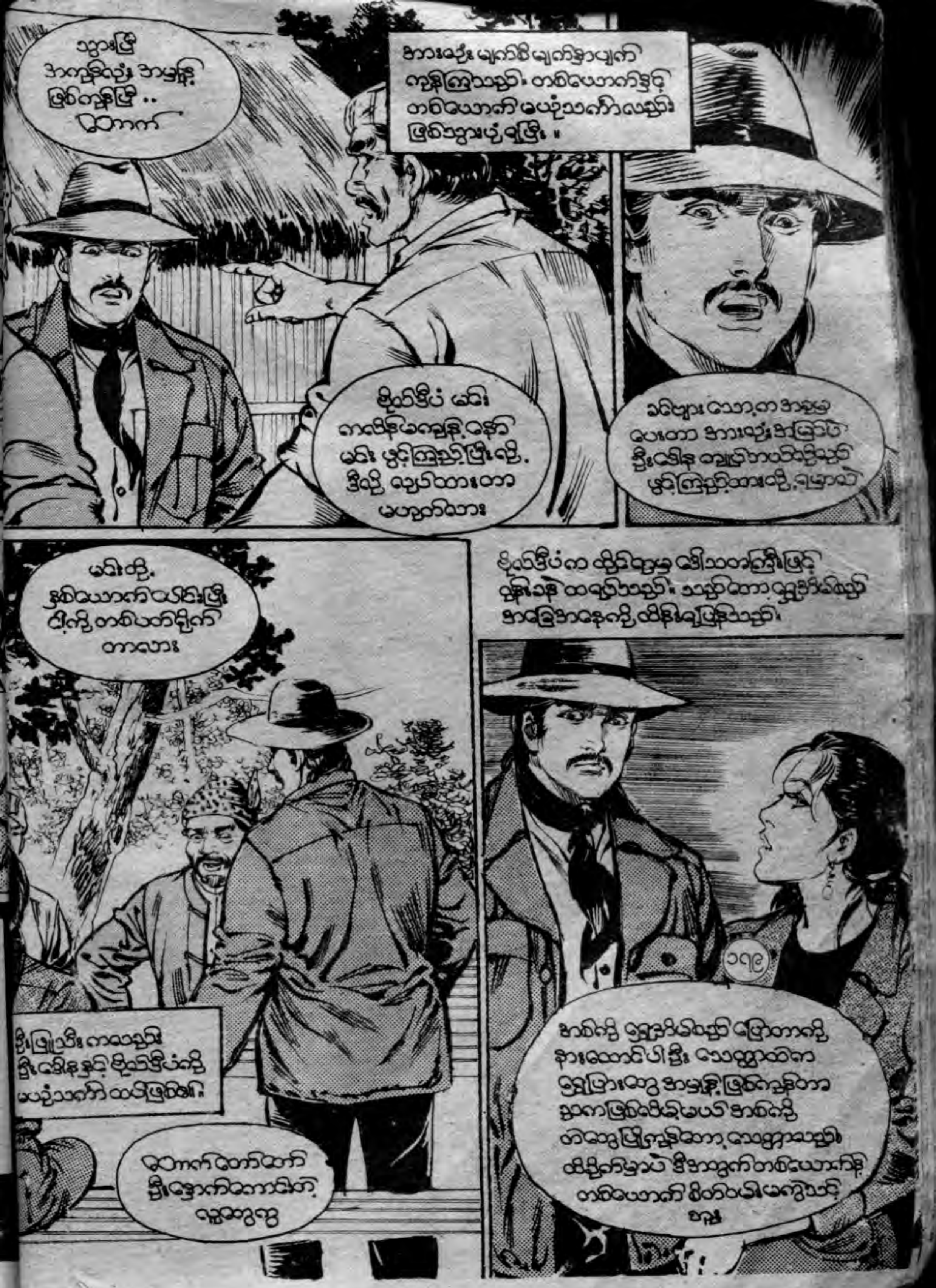

အားလုံး မျက်စိ မျက်နှာပျက်
ကုန်ကြသည်။ တစ်ယောက်နှင့်
တစ်ယောက် မယုံသင်္ကာ လည်း
ဖြစ်သွားပုံ ရပြီ ။
ယင်းတို့
နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး
ငါ့ကို တစ်ပတ်ရိုက်
တာလား
၁၇၉

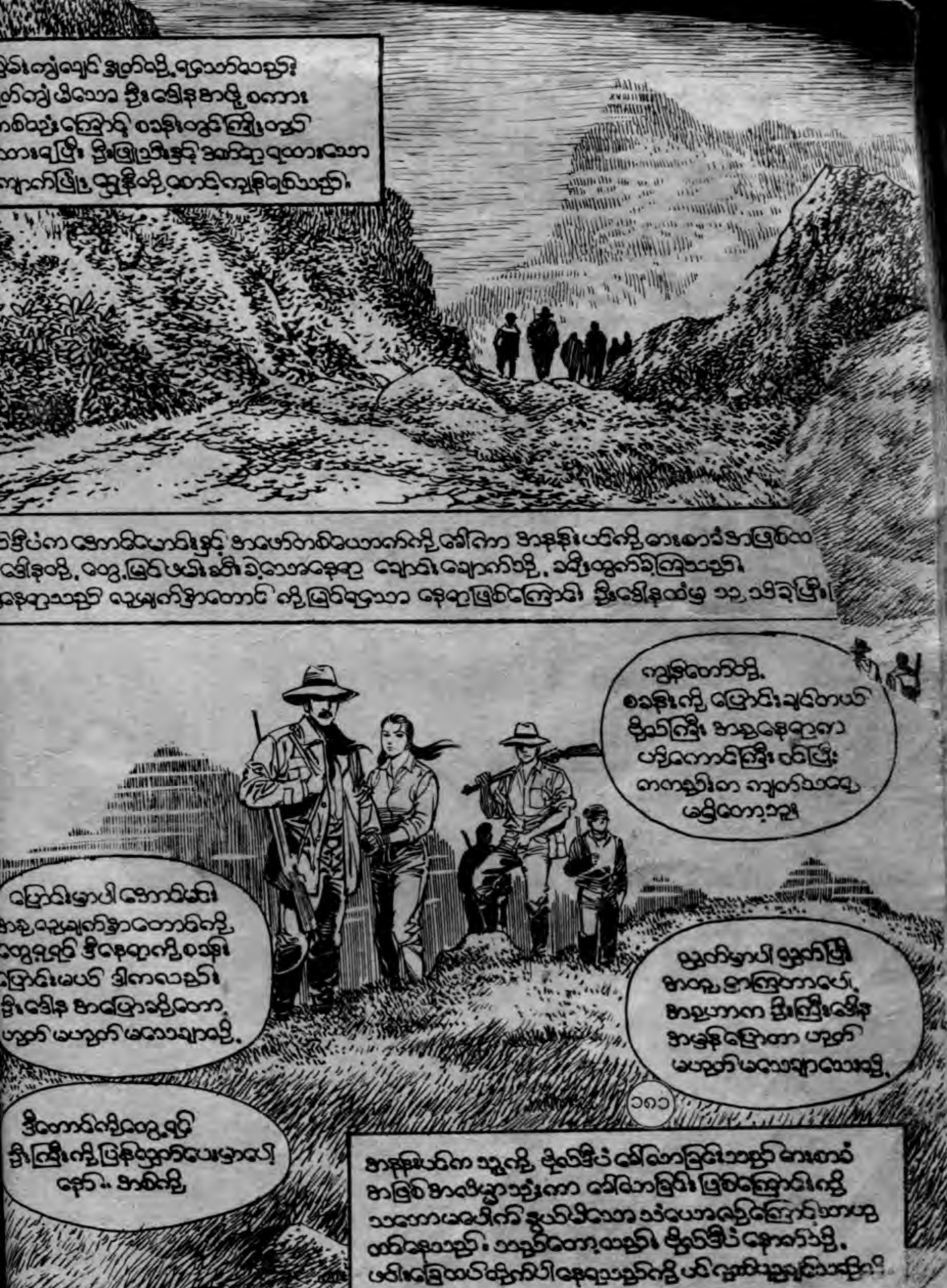

ရှုဒင်မိုင်စည်၏ ပြုမူပြောဆိုတားသော
ကာအာပေါက်ကိုဝှ ရေမျှ မာတွမ်ပြီ.
ဦးမြဒွီး သေချာလှည့် ထည့်ပေါက်သည်.
ရှုဒင်မိုင်စည်က ရေခမ်းမှု ကြွမ်းမယောက်တဲ့
ရေကျောက်မြေမီး ကျွဲသာ သီးသန့် မှုဖြင့်
ထည့်ပေါက်ခဲ့ကြသည်ကို ဦးမြဒွီး
သိပြီးသား။
ပြီးတော့ အမြဲအနေကို ပြောကြသည်က အာတ်ခက်သည်။ ရှုဒင်မိုင်စည်က မော်ပိုကြီး နံ့ဘေးတွင် မြောက်လျှံပြီး ဒါးပတ်ကို ပချဲ့တစ်ခါက်တွမ်လွှဲသကာ ကြေးသေနတ်ပေါက်ကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်ရှုနေသည်။
ကျောက်ပြီး ရှုဒင်က ဒုစ်လှဲ့ပြီး
တစ်လောက်ပြဲ့ ဦးဖိုးမြင့် အာရုံတွင်တိုင်က
ဘူး ယောက်ယောက်မှ ဒိက်ရှုကို စည်းခွောင်
ထားသော ပတ်တီးကို နေသားကျအောင်
ပြုပြင်ပြင်နေ၏.
သည်တော့ ဦးမြဒွီးက
ကွမ်းချေးတက်နေသော
သွားများပေါ်အောင်ပြုံးလိုက်
၏။ ဦးမြဒွီး အိုသည်က
ငါး မရှေ့ချောင်ရေချိုးပြုနိုင်ဘို့
လူတား။
၁၈၂

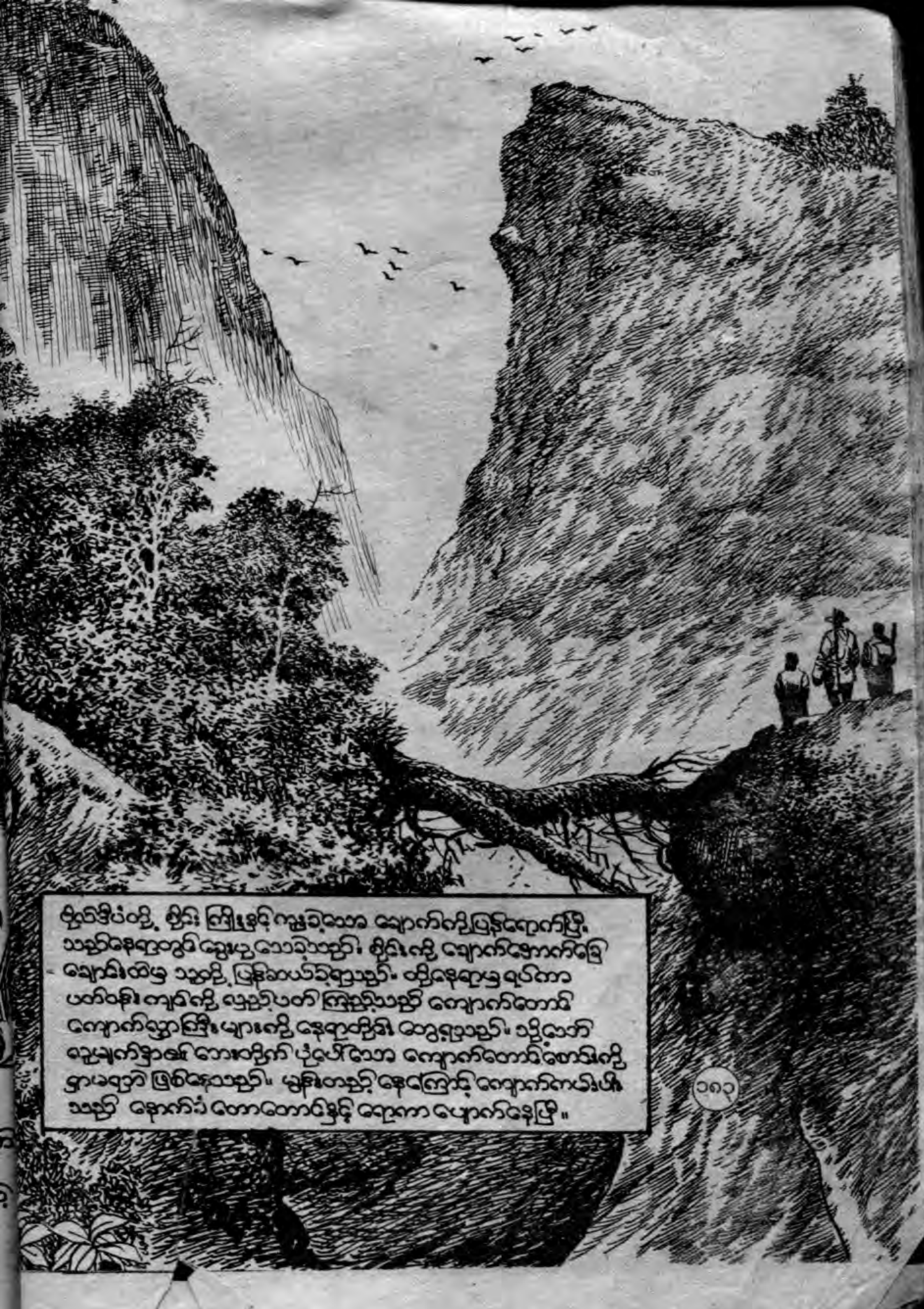
ဖိုလ်ဒိုပ်တို့၊ ဗိုလ်း ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်သော ချောက်ကိုပြန်ရောက်ပြီ၊
သည်ဝိနေရာတွင် ခြေဖျပ် သေခဲ့သည်၊ ဗိုလ်းကို ချောက်အောက်ခြေ
ချောက်ထဲမှ သူတို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့ရသည်။ ထိုနေရာမှ ရပ်ကာ
ပတ်ဝန်း ကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်သည် ကျောက်တောင်
ကျောက်လွှာကြီးများကို နေရာတိုင်း တွေ့ရသည်။ သို့သော်
ရွှေမျက်နှာ သေးတိုက် ပုံပေါ်သော ကျောက်တောင် တစ်ခုကို
ရှာမတွေ့ ဖြစ်နေသည်။ မှန်းတည့် နေကြောင့် ကျောက်ကယ်ပါ၍
သည် နောက်သို့ တောတောင်နှင့် ရောကာ ပျောက်နေပြီ။
၁၈၃

ရွှေဇော်ဒီဝိစည်သူ ရေမျှော့မှ ရေသောက်ပြီ
သည်ကို ဦးဖြူညီး သိလိုက်သည်နှင့်
ကျောက်ပြုံ့ ရွှေနီကို စခန်းအဖြစ်ပို့
ထိုကာ တားမြောင်းဖြစ်လိုက်ချလိုက်ပါ။
အဟင်း.. ဟင်း..ဟင်း
ရွှေနီ ယုံကြည်၍ အပြုံ့သားနှင့်
မဲ့ပြုံးပြုံးနေရင်း ခြေကျသွားပါ။
ပြီးလျှင် ဦးဒေါ်နကို သေနတ်ဖြင့်
ကျေးလိုက်ယပ်ပြီ ဖြိုပ်ပြန်ရောက်တော့
ဦးဒေါ်န သွာကြပြီး ရွှေနီနှင့်
သတ်ပုတ်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါသ
ဦးဖြူညီး ကျေးရွာပါ ရုပ်ဖေမာလျှင်း စခန်းတွင်း ပြန်ဝင်တော့ ရွှေဇော်ဒီဝိစည်သူ
တဲတော်ထဲတွင် ဖြိုးဖျက်ပျိုနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
ဦးဖြူညီး စိန်းသို့ ရောက်စဉ်မှာပင် ရွှေဇော်ဒီဝိစည်သူ၏ ပုဆိုးမှ
မြောက်တုံ့ပြီး ဒိုးပတ်လေသည်။ မြေပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။
အဟား..
အဟင်း..ဟင်း...
ရွှေဇော်ဒီဝိစည်သူ
ဘယ်လိုဖြစ်
နေတာလဲ
ရွှေဇော်ဒီဝိစည်သူ မျက်လုံးတို့ အားယူ
ဖွင့်ကြည့်သည်။ သို့သော် မျက်ခွံတို့
ဖွင့်မရတော့ဘဲ အားကုန်နေရှာ၏။

ဦးဖြူဘိုးက ရွှေဒင်္ဂါးစည်ကို ယန္တြင်တန်ဖြင့် ပွေ့ချီကာ တံ အဝတ်ထဲသို့ ထွေးဝှေ့လိုက်ပြီး ဖြူးတော့ အလုပ်ကားမြှူတွေ လျက်။
အဟင်း ဟင်း ဟင်း ဒီကောင်းက နင့်အစ်ကို အရှင်သတ်ဖမ်းသွား ကြည့်ရှုလို့ သေးမကြောင်း ငါသိတာပေါ့
လူယုတ်မာကြီး လွှတ်.. လွှတ် ဦးနဲ့ ငါ့ကို လွှတ်..
ရွှေဒင်္ဂါးစည် အတက်ခံ အားယူ ချိန်းပေါ့။ ဒုတိယမှာသာ အသံ တွက်ချိန်သည်။ မြေလောက်တို့ အကြောင်းတွေက ဆိုင်းနေသလို သုံးဝလှော်ပါမည်မရှုး

ရှင်းဦးက ဂူဝတွင်စိုက်နေသော
ဓားကို အံကြိတ်ကာ ဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။
ဒဏ်ရာမှ သွေးတို့သည် ပေါက်ခနဲ ပန်းထွက်
လာသည်။ သည်တော့ သူ့ အပေါ် ဗိုက်ကို
ဆွဲဖြဲ၍ ကျိုးယက်ကို သိုင်းကာ ချည်လိုက်၏။
ပြာဝေစေရှုပြင်နေသော မျက်လုံးတို့က
ရှေ့ဘက်ဖိတ်တွင်ကို ပွေ့ချီကာ တဲအတွင်းဝင်သွား
သော ဦးဖြူသိန်းကို လှမ်းမြင်မိလေသည်။
၁၈၆

သည်ဟာချိန်တွင် ဦးဖြူသိုး၏ ခေါက်ပိုးတို့
ယက်ဝိုး၊ ဆောင်း ဖြိုးဖြိုး တစ်ချက်
ကျရောက်လာသဖြင့် ဦးဖြူသိုး မှိုက်ခနဲ
ဖြစ်သွားသည့် ခြေထိုးပါစသွားသည်။
ဦးဖြူသိုး လက်မှ လွတ်သွားသည်။
ဒဓားကို
ဖြောင်း
စိုင်းကို့ အာသံယဲ့ယဲ့ပေးအောင် ထွေးပါးကိုလှိုက်ဆိုပါလောက်
သည်။ ရုက ကျသည့်နေရာမှာ မထွေပြီးပြီ။ ဦးဖြူသိုးက
ဓားစာချေပ်ချသော ခြေဖြေးဆွဲ၍ စိုင်းကို့ ဘွဲ့ချက်ကာ
ရှုံ့ဆိုကြီးခြုက်တော့သည်။ စိုင်းသက်သီးကို မထွေးပြီးပြီ။
ပျက်ဆုံးမြီးက ရွှေ့ဘို့ ငိုက်ကျသောအခါ။
လူသတ်မှာ ဦးကြီး..ဂါ ကျွ..
ဝေ... ဝါတစ်ချိုး က မေးရိုးတို့ ပဲ့ကာ
တို့ သည့် ဖို့ကျက်ခြင်း ခံလိုက်ရလေသည်။
၁၈၇
သစ်သားလှေကားတွင် တိုက်ဆိုပါသံ၍ ထွန့်ထွက်သွားသော
အသံနှင့် သွားတစ်ချောင်းကျက်ကာ ဦးဖြူသိုး
တိန်း ရုံသီသို့ လွင့်စဉ်ကျလေကျသွားလေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် မြေနီ လမ်းပေါ်လိုက်လာသော
ကျွန်ုပ်သည်က တဲအားချိုးကို ဖျာခဲ့ပြီ
သောသဖြင့် မြေအိမ်ခရာကို ကိုင်း က
ကောက်ပွ ပွေ့ချီကာ တဲနံဘေး ပေါက်မှ
ချိုးထွက်လိုက်တော့၏။
ဆောက်တာစ်ချက် ထပ်ကြားလိုက်ရပြန်
သဖြင့် ကိုင်း ပါးချီးကာ သစ်ပင်ကြီး
တစ်ပင် နောက် ပြေးကပ်လိုက်တော့
သစ်ပင်ငယ်တစ်ပင် ကြီး၍ထွင်ခဲ့သော
ရသော ဦးဖိုးနိုင်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။
ဟာ... ဦးကြီးဖိုးနိုင်
ဦးကြီး လာ..လာ
မြေအိမ်ခရာကို သစ်ပင် ခြေရင်းတွင် ခကာချ၍ ဦးဖိုးနိုင်ကို ပြေးသွားကာ ကြို့ဖြေပေးသည်။
ဟော..ဟော, ငါ မလိုက်ဘူး မောင်ရင်
ဦးကြီး ကယောင်ကြ အသွင်ရှာသူနဲ့ ပြေးမှ ဖြစ်မှာ ဒီမှာ အန္တရာယ် မကင်းဘူး
ကင်းတယ် ဟော့ကောင် ကင်းတယ် ဒီပုံ ဖြန့်လာရင်ငါကို ဖွတ်မိမှာပဲ
၁၈၉

မဟုတ်သေးဘူး ဦးကြီးရေ.. အနီးနီးရှေ့ အနီးနီးပဲ
ဖိုးဂိုးက ဆက်မပြောနေတော့ ဦးဒေါ်နက်ကို သူ့ကျောပေါ်ကောက် ထမ်းချီတင်ခဲ့တော့သည်။
ဦးကြီး
ဦးဒေါ်န

သူသည်နောက် ခြေဦးတည့်ရာကို
ကောက်ကွေ့ယိုင်ကာ တောအတွင်း
ပြေးဝင်ခဲ့လေတော့သည်။
ကျောက်ပြိုးဆွဲ နီကား နှစ်ခွဲပြီး
သေနတ်ကို မြေမှာထောက်ရင်း
အင့်ခနဲ ထွက်လာသောသွေးတို့
နှင့်အတူ ထိုနေရာမှာပဲ လဲကျ
သွားလေတော့သည်။
ဖိုးလစ်ဖိုပ် ပြန်ရောက်တော့ ဟာပြင်ဗာပျက်
ဗိုလ်ချုပ်ကို ပြန်ပြောပြနိုင်သော
ခြေချီမှာ သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် ဟာသာက်
ယောက်ခဲ့ပြီး ဖြီး ထောင်ကာလည်း ဖြူ
ကျောက်တောင်ပြီ ခြေချော်မိသည်ကို ထပ်
ပေါ်လာ၍ သူသည်ကိုသာ သူတွေ့သည်မျှ ပြောနိုင်ပါ၏။
သည်တော့ ဖိုလစ်ဖိုပ်၏
ဒေါသတို့ ပေါက်ကွဲ
ထက်လေပြီ။

ခင်ဗျားကြီး ရှေ့ပိုင်
ကျောက်ပွဲ ပေါ်ပါချင်
ယောင်ဒေါ်တော်ပြီ
ရှုပ်ကြီးတာ
မပတ်ပါနဲ့ ဗိုလ်ကြီးပ်
ဘာမပတ်သက်ရှာလဲ ခင်ဗျား မြောင်းခဲ့တဲ့ကောင်လေးဟာ မသေလွန်သေး ပျော်ကောင်ရဲ့ ခင်ဗျား တစ်ကျော်တွက်ဘူး တစ်ကြိမ်တည်း၊ သားသား ခင်ဗျားနေခဲ့ တာ ခင်ဗျားတို့မ ကျေပြီဆက်တိတ်ဖြာ ရှိနေပြီ ယဟုဝင်လဟာ
ဟင် ဘာဝင်ဖြစ်တာလဲ ဂါ..ဟာ
ဖြန်း
ဗိုလ်ကြီးပ်ကို ဝင်ဆွဲသော အာနမ်းပင် ဗိုလ်ဒိုဂ်ပ်၏ လက်ဖြန့်ရိုက်ချက် ကြောင့် ချာခနဲ သေနတ်လွတ်ကာ လွင့်ကျသွားလေတော့သည်။

သည့်ပြင်အောက်၊ ဗိုလ်ဖိုးပိုင်
ခြောက်လုံးပြူး က ပေါက်ကွဲသံ
မြည်ဟည်းသံ က ဦးခေါင်း သူ့
တွင်မှ အနီး လဲကျသွားလေ၏
ဦးဖြူသီး က သွားကျော့သွားသော
ပါးစပ်ကို လက်တစ်ဘက်ဖြင့် ပိတ်ရင်း
တိုက်ခြား တစ်ဆောင်ကို ကျော်၍
သစ်ငုတ်တို တစ်ခုပေါ် တက်ခဲ့သည်။
ထိုနောက် မြေပြင်ကို
ဖနောင့်ဖြင့် ပေါက်ကာ
မနိ မြုပ်ပစ်တော့သည်။
ငါ သခင်
ငါ ပညာရှင် ငါ့အပါးကို
ငါ့ မြှားနှင့် ငါ ရန်သူ
ငါ့ကို နာကျည်းအောင်ပြုပါ
သွားသူ၊ ဗိုလ်မောင် အမှိုက်
ကောင်အား ခေါင်းဖိုက်အောင်
ခွဲ့မပေတော့
ဦးဖြူသီး စကားအဆုံး ဖနောင့်ဒုချက်ထပ်ပေါက်ပြန်၏။

ဒိုး
ဂျာ
ဒုန်းဆိုသံနှင့်အတူ ချွန်နေ အကောင်ကြီး တစ်ကောင်ကော့ ပြုံးခနဲ တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
သစ်ပင်ကြီး ခြေရင်းတွင် စိုက်ချထားသော ဓားမြှောင်ပါ စပ်ပွားသွား လိုက်ရပြန်သည်။
ဒိုး
ဝုန်း
ပြောင်ကြီးက စိုင်းတို့ ပုန်းခိုရာ
သစ်ပင်ကို ဦးချိုနှင့် ခြေ
ဆောင့်လိုက်သဖြင့် ပင်စည်ကြီး
တုန်ခါသွားပြီး အသီးတချို့
ဝေါခနဲ ကြွေကျလာ၏။
ကြီးပါသည်!
ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ပြီ
ထိုးကြရမှပေတော့မည်။

ဗိုင်း ဆွဲ့စားနေခဲ့မှာပင် ဗိုင်ကြီးသည်
တရှူးရှူး အသံကြီး ထွက်ပေါ်၍ ခြေထောက်များ
ချော်ချွတ်ကာ လိမ့်ကျသွားတော့သည်။
ကြီးမားလေးလံလှသော ကျောက်ဆောင်ကြီးကြောင့် ကမ်းပါးပြိုသွား
သည်နှင့် ပဲ့ကျသွားသဖြင့် ဗိုင်းနှင့်ခြေဖဝါး ချောက်ထဲမှာ ကျောက်တုံး
မြေခဲ အချို့နှင့်အတူ ချောက် အတွင်းသို့ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

ပြောစမ်း နင်ဘာသိသလဲ
ပန်းကောင့်ရေနေရာကျော်လာသည်
မသိဘူး အမြှက်အိအသားတွေ
လာသည်။ မသိဘူး ဦးဖေါ်နတ်ဦး
ဒါကြီး ဘာဆိုတာလဲ မသိဘူး
အနန်းနီး
အနန်းနီ ဘာမှ
မသိတော့ပါ
နှန်နီးပင်ဘူ အသွားအတွက်
ဘူပြန်ပေးသပ်အနေရှုလေပြီ။
ဦးကြီးဖေါ်နတ်ဗိုလ်ဒီပံ့ သတ်
ပစ်ပြီးကါမှ ကျောချမှ ဓားဖြင့်
သိရလေပြီ။ သူ့ဝော်အချိန်က
ရွှေ့ပြီးပြီ။ ဘဝဝေသွား ပါသွားပြီ၊
အသက်လေသွား ပါသွားပြီ၊
ဘာယာဘူမှ ဘက်မောင်မလေသည်
လား။ တံချေပါက် ရှေ့ဝင်ပါလေသည်
လား။ အပေါ်ပြင်ကို တစ်ခုဝတ်ယူ
တွေးမိလေသည်လား။ မှားခဲ့သော
အမှားကိုပြင်ဖို့ မရှ။
ကဲ ဒီပံ့ တော်ပြီဟေ့
သူ့ကို ဖျက်နေသို့ ငါတွေမ
ရှုဒီမြေစရုပ်သည်။ ပြန်
ရောက်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး
ပန်းရွေးကောင်းနဲ့ နာမည်ကြီးမင်
ဘယ်ပါမှာရှိတယ်ပါ ဆိုတာ သိဖို့
နည်းလမ်း တစ်ခုပဲရှိ
တယ်
ဦးဖြူညီးက အနန်းပင်ကို ကယ်ပါတင်ခြင်း
ထားသည်ပြီး အပြင်စခွဲ ဖြင့် အပေါ်ပုံချပြ
ဗိုလ်ဒီပံ့က နည်းလမ်းဆိုသည် စကား
ကြောင့် မျက်ခုံးတွေ့ အရောင်ပြန်တောက်
လာပြီး ....

ဘောင်ဒီမောင်း
ဖြစ်ချင်တာ မပြောပါနဲ့
ကွာ ဦးဖြူသီး ငုံ့
ဖနိုးတော့ စရွှေကြွေး
ရှာပေးဖို့ ဘာလို့ ထ
ချပါသေးလဲ
ဗိုလ်ကြီး ကသည်းပါး ပျာ စရွှေ
ရှာပုံတော်မှာ ပြောင်း ထည့်ထားတာ
ပြောင်းက ကြေးကို ခေါက်တဲ့အသံ
ကြားရင် ထပ်ချော .. ဒီကြောင့်
ဦးဖြူသီးက ဖနိုး မှာပြောတာ
ကြေးပလားကို
ခေါက်နေတာ
ဦးဖြူသီးက ယူလာသော ဒိုင်းကြီးဖြင့် လှမ်း၍ ဘောင်ဒီ။ ဒိုင်က
ဘောင်ဒီမောင်းကို လှမ်းပါးတားသည်။ ရွှေဒိုင်းဖြင့်
အာရုံစိုက်နေပြီ ထွေ။ ဦးဖြူသည် လာမည့် ဘေးကို သည်။
ဦးဖြူသီး ဇိတ်ကြီး ကိုင် ကိုင်ရှင် ပေးမည်ကို သည်။

ဟင်
အစ်ကို
အစ်ကိုကြိုး သတိ
ရပြီလား
အင်း..
ဟိုဟို ရှုတိုက်ပါလည်း
ဟုတ်-ဟုတ်ပါတယ်
အစ်ကို့.. အစ်ကို့ သတိမရ
နေလို့ ချောင်းထဲကနေ
ကယ်ခဲ့ရတာပါ
တာ
တော်တော်
ကြာပြီလား..ဖိုးတေ
ရေ
ကြာပြီ အစ်ကို့
ဘယ်နေရာ ရောက်နေ
မှန်းလည်း မသိဘူး
ဖော်ကာလည်း
အရမ်းပဲ
အိပ်မက်
နေတော့ဖိုးမှီ
ပဲ့ထားသလား
ဟုတ်တယ်.
ချောင်းထဲမှာ တကယ်လှ
သူ့ပါလို့..ဖြားလို့..ဖြင့်
ရလာတာ
၁၉၉

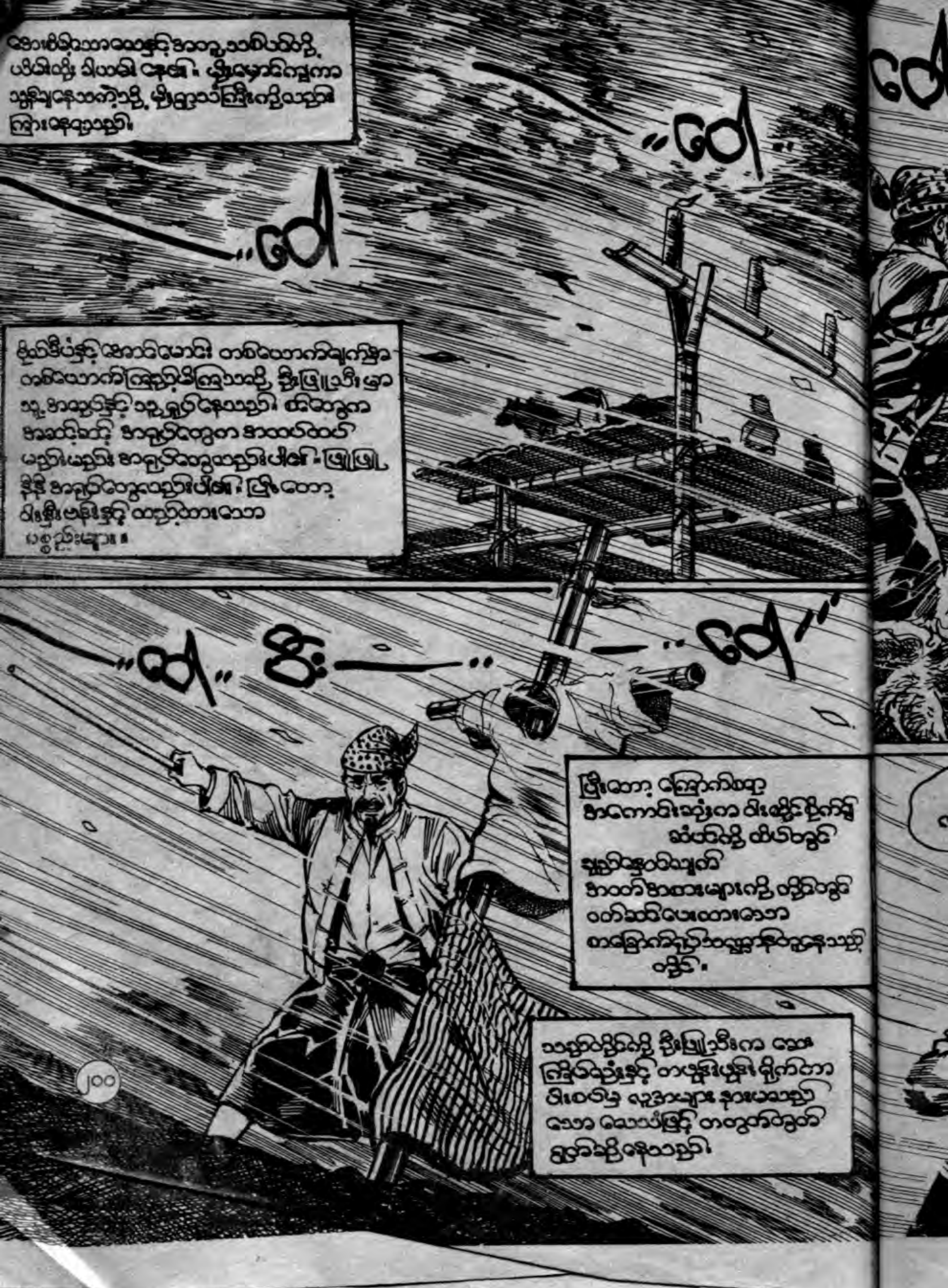
လေအားပြင်းသောလေနှင့်အတူ သစ်ပင်တို့
ယိမ်းထိုး ဒယိမ်း နေ၏။ မိုးမှောင်ကျကာ
သုန်မှိုင်းနေသကဲ့သို့ မိုးရွာသံကြီးကျယ်သည်ကို
ကြားနေရသည်။
ဝေါ
ဝေါ
ဗိုလ်မှီပုံနှင့် ဆောင်မောင်း တစ်ယောက်ချင်းစီ
တစ်ယောက်ကြီးပြို့ကြသည့် ဦးဖြူညီး မှာ
သူ့အလုပ်နှင့် သူ ရှုပ်နေသည်။ ထိုတွင်က
အသက်ခတ် အချုပ်တွေက အသံပါတယ်
မည်းမည်း အချုပ်တွေသည်းပါလေ - ဖြူဖြူ
နီနီ အချုပ်တွေသည်းပါလေ၊ ဦးတော့
ပါးရိုးမယ်နှင့် ထည့်ထားသော
ယက္ခုဝိုင်းများ။
ဝိ အိုး—— ဝေါ
ဦးတော့ ခြောက်မရှ
အကောင်းဆုံးက ပါးဆိုင်ပိုက်၍
ဆံပင်တို့ ထိပ်တွင်
ချုပ်နှောင်ထားကာ
အဝတ်အစားများကို တိုင်တွင်
ဝတ်ဆင်ပေးထားသော
တခြောက်ချပ်အသွင်နှင့်နေသည့်
တိုင်။
သည်တွင်ဆိုကြမ်း ဦးဖြူညီးက ထေး
ကြိုးပမ်းချုပ်ဆွဲ၍ တပ္ပိုးပုံ ချိုက်လိုက်ကာ
ပါးစပ်မှ ရှူသံများ ထွက်လာသည်
သော လေသံဖြင့် တတွတ်တွတ်
ရွတ်ဆိုနေသည်။

ထိုအခါ၌ တောတောကထက် ပိုကြမ်းလာ၏။
မီးညွန့်တို့သည် လျှပ်ပြက်ယှက်သန်းကာ
မီးပွင့်ကြီးတို့သည်လည်း မီးပွားများ
တဖွားဖွား လွင့်စဉ်လျက်နေ၏။ သစ်ကြီးတခု
ဖရောဖရဲတွင် မီးများပေါက်ပြီး.. ဦးဖြူဘုန်းက
အသေးသုံးခုများကို မကြာမီ ပြုချနေသဖြင့်
မီးညီးမှုတို့ ထွက်ဘတလူ စိမ်းစိမ်းရှူ့ အခု
သိုးကြီးကလည်း လောက်ကျောက်ပါခဲ့နေ၏။
ငါ ဝေးနေတယ်
ဘယ်သူလဲ
အား
အား
အား
တောထဲမှ ဆင်သဲကြီးတစ်ကောင်
ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဆင်တွေ့
ဆင်ကြီးဖြစ်၍ ယာဉ်ကြီးဖြင့်ရှာသော
မကောင်းဆိုးဝါး ဆင်သဲကြီးမှာ
ဆင်းလျှံ့ သိမ်းလိုက်ကြသည်။
လာ..
လာပြီ ဗျ
လာပါစေ ငါ့ဒေါ်ချွ.
လာတာ လာစမ်း လာစမ်း
ပြောစမ်း နင်ဘာကောင်
လဲ
ဦးဖြူဘုန်းက ပိဿာချိတ်တွင်ဝတ်ဖို့ ဖိနှိပ်ထားရ
သော ပုဆိုးလာသည်။ ဖရောဖရဲတွင်
တချို့ မီးပြီးမှ သွားသော မီးပွင့်ကြီး
လည်း ပွားခဲ့ဖြစ်ကာ မီးညွန့်တို့
လျှံတက်ကုန်၏။

ရွှေတွေ ဘယ်မှာ ရှိလဲ။
ဟာ..
ပြော..ပြောစမ်း
ဖြောင်း

အား
သူ့ကိုနောက် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ရန်ချိန်ရွယ်
ထားသော ဖော်ဓိမော်ဂမ်း၏ လည်ကုပ်
အံ့ပသူ ကျွမ်းကျင်စွာ မြှောက်ဆွဲ့ပစ်လိုက်သည်။
အမလေး
အနန်းပေါ် ထိုင်နေသော တဲနံရံကို
ထိုးလှုထိမှန်ပြီး ပြုတ်ကျသွားလေ၏။
အား
ဟဲ့ အကောင်
ငါ့ဆရာ အသိမ့်ပေးနေ
တယ်.. ရပ်စမ်း
ရပ် - ရပ်
ဦးဖြူဘီးက ဓားကြီးမြင့်တုံး ကျော်မြှောက်၍ ပေါက်ချ
မချရသေးမီမှာပင် အကောင်ကြီးက အံ့ပသူ ကျောပေါ်က
လှိုက်လေ တော့သည်။
အား

ဦးဖြုသီး ခေါက်ကွေးချောင်
ဖွံ့ရုပ်ရုပ်ဖြစ်ကာ သွေးပွက်ပွက်
အန်ထွက်လာတော့၏။
သတိပြန်ဝင်လာသော ဗိုလ်ဒိုင်ပံ့က ရိုင်ဖယ်ဖြင့်
ထိုးပစ်သဖြင့် ။ အောက်မေးရိုး ထွေ့ပြုကာ ရွဲ့သွားသည်။
အကြိမ်ရှု ရှည်သွားပါနိုင်မှသာ
အကောင်ကြီးက တွေ့သမျှကို
ဖြောင်းသန် ဒေါင်းကျိုက်ချိုး
ပျက်စီးလေတော့၏။ ယီးဗိုလ်သည်
ဖြန့်ကျဲ မီးပြိုမိုး ကျနေ အမှောင်
အတွင်း ရပ်မိုးပစ်နေရာဖြင့်
ပိုးပါဒိုင်ပံ့တို့ ကျည်သံများ
အလကား ဖြစ်ကုန်တော့၏
ထိုစဉ်မှာပင်ကြီးမားသော ကျောက်တုံးများ
အလိမ့်လိုက်ကြီး လိမ့်ဆင်း လာပြန်လေရာ
အားလုံး တစ်ကွဲတစ်ပြား ဖြစ်ကုန်တော့၏။
ထိုအချိန်တွင် ပဲ ... ကောင်ကြီးသည်
ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏

နံနက်ခင်း အာသာဝင်း ရောင်ခြည်ဖြင့် ကျက်
ကျသင်း သာလေပြီ။ ညက ရွာခဲ့သော
အခါမဲ့ မိုးကြောင့် ချောင်းရေတို့
တဝေါဝေါ စီးနေသဖြင့် ရှိုင်းနှင့်
ရွှေဘိုမြစ်လည်း ကျောက်ဖြိုကျောက်ချပ်
ထွေးပေါ်သော ကမ်းပါးပေါ်တက်ခဲ့ကြ၏။
ကျော့မင်းခေါ်တဲ့ အာသံနှင့်
အတူ ရောနှောစီးဆင်းသည့်
ရွှေဘိုမြစ်လည်း ဝေါ ချက်ချိုး
ဝေါဝေါ လေးတွေ ထွက်ကျ
အားကြီးပါတော့သည်
ရွှေဘိုမြစ်ပဲ
အဲဒါ ဘာလဲ.... အစ်ကို
အခု အခြေအနေ ဘယ်လောက်ရှည်ရှည် ဆက်ဆက် အစ်ကိုတော့ ပျော် တယ်
ဘာဖြစ်နေပြီလဲ
ဒီမြစ်ရဲ့ လက်တံ ချွေပြီး သွားနေရမှာ။

ဗိုလ်က ကျွဲကော်ပင်တို့ တားညှိမ်းတော့ကျွန်
များကို ခြွေချလိုက် - အသီးတချို့ကို
စားကြပြီး ဗိုလ်ဒွတ်ဘိတ်လိုက်ပေးသည်။
ထို့နောက် ခရီးဆက်ကြပြီး တစ်နေ့လုံး လျှောက်ပြီး တောင်ခြေ
အပြင် သွားကြ၍ ထိုင်နေသော နေရာသစ်ပင်အောက်နေချိန်
ဗိုလ်က ချုံပိတ်ပေါင်းတို့ ရှင်းလင်းလိုက်တော့ မြေပုံနေရာ ဖြစ်နေသည်။
ဗိုလ်ကြီး
ဒီမှာ မြေပုံ မှတ်ထားတဲ့
တွေ့တယ်
ဟုတ်တယ် ဗိုလ်ကြီး
ဒီ တောင်ခြေထဲမှာ
ရဲဘက်တို့ မြှုပ်ခဲ့တဲ့
နေရာပဲ ဖြစ်ရမယ်
၂၀၇
မြို့စားကြီးသေဒဏ်ကြောင့် ထောင်ထဲမှာ
မှာ ပုဂံမြို့ရှေး ဖြစ်ခဲ့သော သူ၏ကြီး
ဟူသည့် တကျိုပင် စာမူပါပေါ်
ဓာတ် မှတ်ပုံတင်ထားချက်
စာမူပါနေရာက ရွှေ့ထပ်ဖြစ်ခဲ့တော့။

ထိုဂူကြောင့် ဒူးထိုင်သား ကျောက်တုံးများကို ဖယ်ရှား၍ သေချာအောင် မြေကို တူးဆွ ကြည့်ပါသည်။
မနက်ရွှေ့သော မြေကြီး၏ အတွင်း ဆွေးမြေ့စပြုနေသော အရိုးစု အချို့ကို တွေ့ရှိရ၏။ ပြီးတော့
သံချေးတက်နေသော ဓားတစ်ချောင်း၊ ထို့နောက် အညှိတက်နေသော တချို့ဝတ္ထုသည့်
ကြေးပြွန်ရှည် တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

အာနန္ဒပဝါကို ပန်ကောင်ကြီးများ သယ်သွားသလား မသိဘူး ဗိုလ်ကြီး
အာနန္ဒပဝါက တပြင်မှာနေ တာပဲကွ
ဟုတ်တာပေါ့လေ ပန်ကောင်ကြီးပြေးတော့ အဲဒီအကောင်က ဖြတ် ပြေးတာ အာနန္ဒပဝါကို ဝင်တိုက်သွားသလို မိုးပါနိုင်ပဲ တွေ့ရတော့ ရတာပါ
ကဲ ဒါဖြင့် ရှာမနေနဲ့တော့ တောတော့ဆိုင်း ရောက် ပါသွားမှာပေါ့!

ဘာလဲ
ဒီမှာကြည့်
ဟာ
ကျောက်တုံးမှာ
ထွင်းထားတဲ့
စာ
သည့်ပါတော့ ရှိုင်းက ဖြန့်ထားသော ကြိုးကြောင့်
သည့်၊ ရှေ့ဦးသွားတဲ့ ဆောက်တော်တွင် ပျံ့
တစ်စတစ် ပေါ်လာကာ မြင်ရသော
ကျောက်သားတို့ လွှမ်းထားသည့် တာတ
တောချုံနွယ်ပင်တော့ယိမ်း
သေချာသွားပြီ ။ ဖွက်ထားမယ့်ထဲမှ ကျောက်ခဲ့ ။
ထို့ကြောင့် နွယ်ပင်တို့ကို ဂရုစိုက်ပြီး ချုံတို့ကို
ဖယ်ကြည့်တော့ ရှေးဦးနှင့် အဖြူရောင်ကျောက်ထက်တွင်
ထင်ကြောင်းရှာ ပိတ်နေသော ကျောက်ပြားကြီး
တစ်ချပ်ပေါ်မှ ဒီသာရာ ပေါ်လာ၏။
ထို့ကြောင့် သစ်ကိုင်းခြောက် တောင်ဝှေးနှင့်
တစ်ချောင်းကို ကြုံ ရှုပ်ပေးလိုက်သော
ကျောက်ပြားကို ကလော်၍ ဖွင့်ကြည့်သည်။
၂၁၁
ကျောက်ပြားကြီးက သိပ်မလှုပ်ဘဲ အပြင်ဘက်တွင် ပေါက်နေသော
ကောက်ကွေးနေသည့် သစ်ပင်နှင့် ကျောက်ပြားကြားထဲ
တို့မှာ ညှပ်မိပြီး ထောင်နေသည်။

ဟာ...

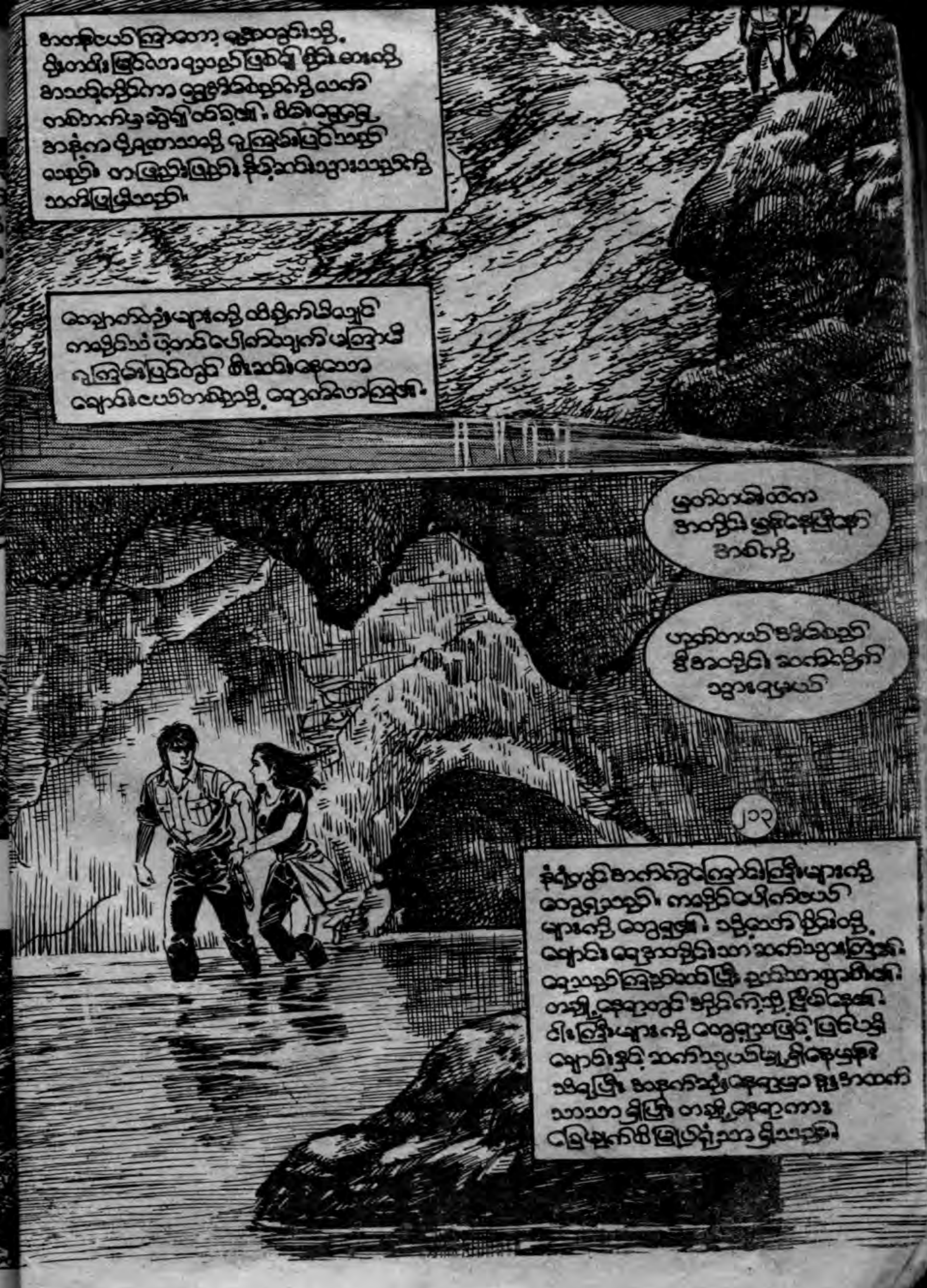

၂၁၃

ကြောက်စရာကြီး

ဝေါ—
ဝေါ—
ဖောင်..ဖောင်—
၂၁၇

ဝါးချုံ့တောပေါ်းချုံ့ တွဲလောင်းသော ဖောင်ငယ်တစ်စီး ဖောင်ပေါ်တွင် မိုက်လ်ဒီပ်နှင့် အောင်ပြောင်း လက်နက်ကိရိယာပါ ကျောပိုး အိတ် ကိရိယာပါ စာပြင် မိုက်ဒီပ်က ဝါးတုတ် မြောက်ချက် ပြုပြင်ထိုက် ထားပြီး အောင်ပြောင်းက ထိုဝါး ကိုင်ကာ ရှေ့ဆီး အာဝန့်ကိုမြင်စဉ် ရှုနေသည်။
ချောင်းကမ်းနှစ်ဖက်သည် မက်မောစေသော ကမ်းပါးယံနှင့် ထူထပ်သောတောတွင်သာ ဖုံးလွှမ်း နေပြီး ချောင်းပေါ်သို့ ကိုင်းကျနေသော ဝါးကိုင်းတစ်ခု အပေါ်တွင် ကြက်တူရွေးငှက်မျိုးတစ်မျိုးသည် နားချို နေသည်မှာ အသီး သီးသာလို့ တွဲလှုပ်ခါနေသည်။
ကျွန်တော်တို့ ဒီတောထဲက ပြန်ထွက် နိုင်ပါ့မလား ဗိုလ်ကြီး၊
သေသွားတဲ့သူမှတွေ့ထက်စာရင် အများကြီး အခွင့်အရေးရှိပါတယ် ကွာ.. မင်း မှာသလို တွေးမှုမယ် ခိုရင် ငါ့ညီမ ရှုချဉ်ခါသည်

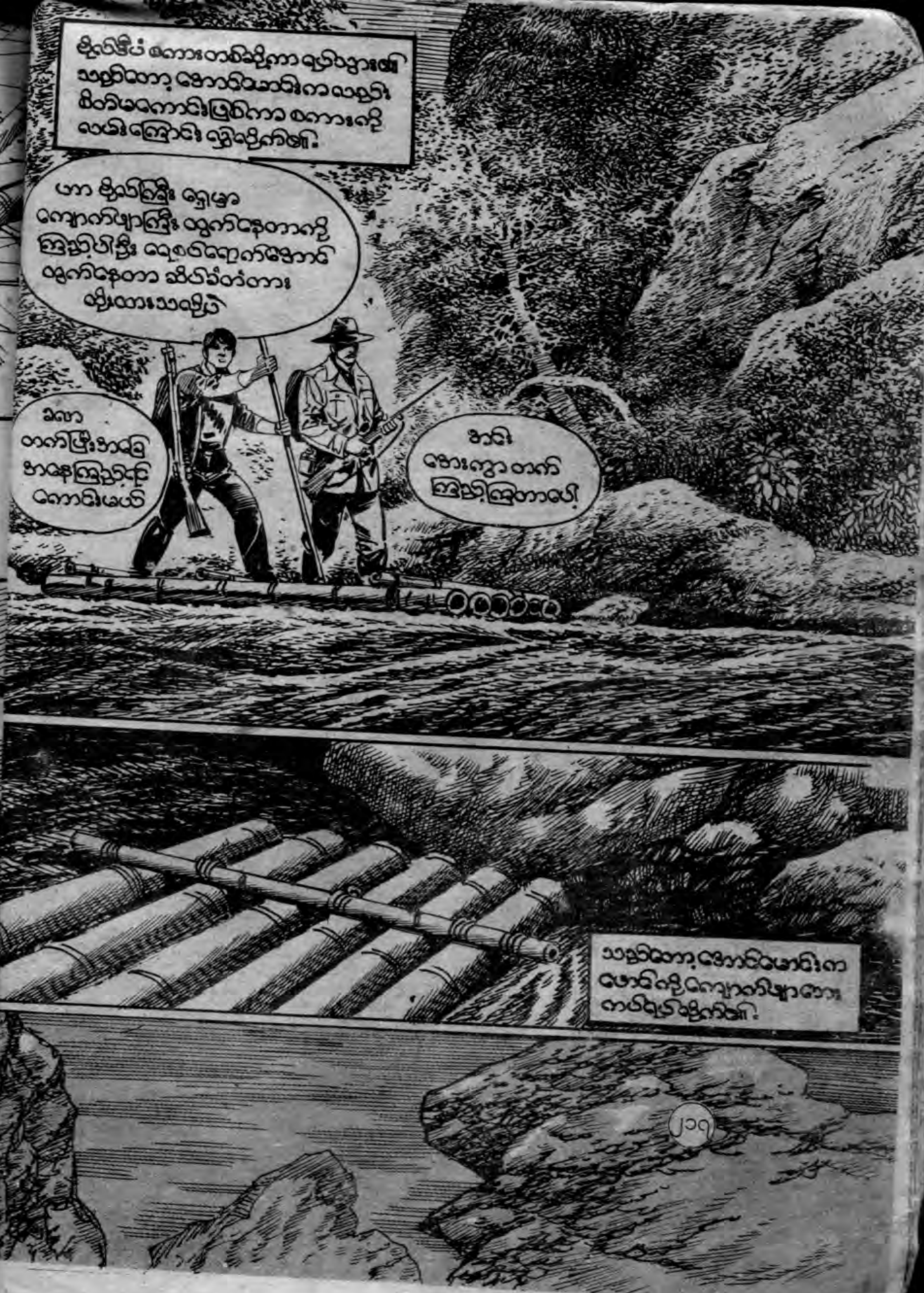

မိုးလင်းပြီ ဖောင်းတစ်ခဏ ရှပ်သွားပြီ
သည်တော့ ဒေါင်ဝဲယားဂါက လှည့်
ထိုင်းမကောင်းဖြစ်လာ ဖောင်းကို
လမ်းကြောင်း လွှဲပြီးကြပါ၏။
ဟာ မိုးပါကြီး ရှေ့မှာ ကျောက်ဖျာကြီး ထွက်နေတာကို ကြည့်ပါဦး ရေစပ်ကျောက်စွန်းထောင် ထွက်နေတာ ဆိပ်ခံတံတား တို့လေးသလိုပဲ
ခဏ တက်ပြီး အခြေ အနေကြည့်ရ ကောင်းမယ်
အင်း ဖောင်းကွာတက် ကြည့်ကြတာပေါ့
သည့်တော့ ဒေါင်ဝဲယောင်းက ဖောင်ကို ကျောက်ဖျာပေါ် ကပ်ရပ်ခဲ့ကြပါ၏။

ရွှေဥဒေါင်းစည့် ဆည်မြောင်းပြုသည်ကား ရေနံချေးရှင် ပန်းမပေါ တစ်နေရာ သဲမြေပျို့ပျို့လေး ဖြစ်သည်။ ရှူးမျိုးမှ ဖောက်ထိုးဆင်းလာသော ကျောက်တက်ပန်းသွယ်ကြီး ဖောက်ဖို့ သဲမြေမှ ကျွန်းရုန်းကာ ထိုးထောင်ထွက်ပေါ်နေသော ကျောက်တုံး ကျောက်ခိုင်တို့ လည်းရှိ၏။
အစ်ကို မတွေ့ဘူး ဘာကိုလဲ
နာရက်တီဂယ်ရှိုးနက် ပဲဗျာလေ... နာရက်တီ ဂယ်ရှိုး အနက်ရောင် အပင်
ဟင်
သည်နေရာမှ သဲမြေပြင့်ကွင်းတစ်ခုလောက်ရှိသွား ခဲ့ ထိုးထွက်ကာပေါက်နေသော အပင်ငယ် သုံးလေးပင်ခန့်ကို ရှိုင်း ညွှန်ပြ မြင်ရမိတော့၏ အရွက်က ဖောက်ပြန် ဖေါ်ကြွားတွဲတွဲ အရွက်ပြားလည်းကြီးပြီး ထိပ်ချွန်းသွယ်ပြီး ချွန်၏။ အရောင်ရင့်ပြီး အစက်အပြောက် လည်း ပါကာ ငွေပေရွှာမှတ်ဖမ်း အထဲမှ အတွင်းယပ်ဖြစ်လေသည်။
၂၀၉

ဩ .. ဩ ..
၂၂၀

နှစ်ယောက်သား ဝမ်းသာအားရ သဲများကို ကျုံးကာ ပွတ်ကြည့်ကြတော့ အားလုံးပဲ အညှိတက်နေသည့် ရွှေများ ဖြစ်နေတော့၏။
ဟော.. ချမ်းသာပြီကွ ချမ်းသာပြီ
ငါတို့တော့ ဘယ်ပါ့ချမ်းသာမှာလဲကွ ဟား..ဟား
ရွှေမှုန်များကို ကျုံးကာ ဝမ်းသာအားရ ခုန်ကြ၏။
နောက်သတိရ၍ ကျောပိုးအိတ်ကြီးပါလင် ဖြုတ်ကာ အထဲမှ ပစ္စည်းများကို သွန်ပြီး ရွှေမှုန်များကို အိတ်အပြည့် ထည့်ကြ လေတော့သည်။

ကြားလိုက်ရတော့ အတော်ပင်မောသော
ပြေးထွက်ခဲ့ကြသည်။
ဟုတ်ပါတယ်
ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါတယ်
လှိုဏ်ခေါင်းထဲ၌ အသံက ပဲ့နေသည်။
ရေသံက တဝုန်းဝုန်း ဖြစ်နေသည်။

ဗိုလ်ဖြိုးနှင့် ဆောဂ်ဖော၏ သူ့ဦးကို
ဖြိုးတော့ ရွှေမှုန်ကြိုးတိုက်များကို
ကျောထောက်ပြုနိမ့်စွေပေါ်ရှိကြော့တော့သဲ
လက်တစ်ဘက်မှ ဆွဲကာ သူနတ်ကို
ဗိုသင့်ပြုပြင်ပြိုက်သည်။
ပြေးလာသော ရှေ့သ်က တဒုန်းဒုန်း က သူတို့နှင့်
နီးလာပြီး နောက်တော့ ဘွားခနဲဖြင့် ဗိုင်းပေ၍
ပေါ်လာသည်။
ဒိုင်း
ဟေ့ကောင် ရပ်
ဒိုင်း
သေနတ်သံက ပဲ့ခိုးတွက်သွားပြီ ...
ကျောက်တုံးတွေ ကျေကွဲပြီး ပါတချို့
ပြုတ်ကျလာသည်။ ဗိုင်းကန်နဲ့ တောသို့
လွှဲချလိုက်သဖြင့် ကျည်ဆံက
ဖုန်ရ်ကျည်သာ လွဲသွားသည်။
ဒါဒ်ကို
ဒါဒ်ကို မပစ်ပါ
နဲ့
၂၂၇

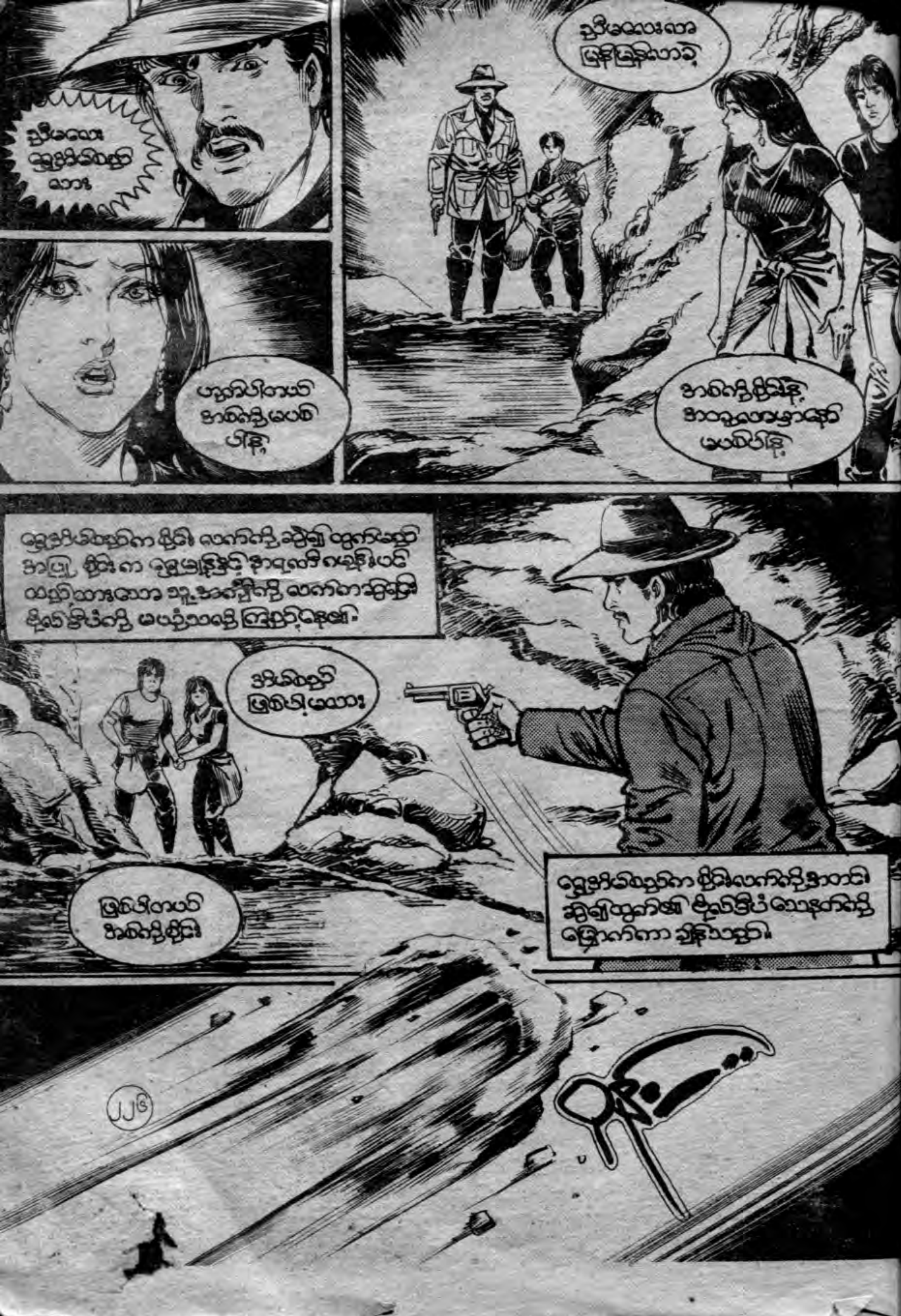

ရုတ်တရက် ကျောက်ခဲတုံးကြီး တစ်တုံး
ဖိုလစ်ဒီပ် နောက်ဘက်ကြ ချိန်ရွယ်ကာ ပြေး
ဝင်လာ ထိမှန်ပြီး ကွဲထွက်၍
ကျောက်စငယ်များ ပြန့်ကျဲ လွင့်စဉ်ကာ
ဖိုလစ်ဒီပ် နှင့်သား ရှေ့ ကျည်များက
ရုတ်ချည်း ထိမှန်ခဲ့လေသည်။
ဝှီး
ဖလပ်
ဖလပ်...
လင်းနို့အုပ်ကြီး သဲသဲမဲမဲ ပျံထွက်လာပြီး
လူများကိုပင် ဝင်တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။
ထိုစဉ်မှာပင် လင်းနို့အုပ်ကြီးထဲမှ
မည်းမည်း ကောင်ကြီးတစ် ရုပ်
ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ဖောင်ဖောင်
တော်တော်ကြီး ကြားလိုက်ရသည်။
မကောင်းဆိုးဝါ၊
ကောင်ကြီး၊
မကောင်းဆိုးဝါ၊
ကောင်ကြီး၊

ဗိုလ်ဒီပ်က သေနတ်ကို မြှောက်ချိန်သည်။ သို့သော် နောက်ကျ သွားသည်။
အာကောင်ကြီးက သူ့လက်ကြီးဖြင့် ဖွဲ့ရိုက်လိုက်ရာ လင်းနီ့ လေး ငါးကောင်ခြင့် အာဏာ့ဗိုလ်ဒီပ် ရှေ့ လဲကျ သွားသည်။
ဖောင်း
သည့်အခိုက် ဆောင်မြယောင်းက လေနီကာ ပစ်ထည့်လိုက်သဖြင့်
အာကောင်ကြီး နောက်သို့ ယိုင်သွားစဉ် ဆောင်မြယောင်းက ရှေ့ဒိတ်ဖွဲ့စိဒိတ်ကို ဆွဲ၍ ထွက်ပြေးတော့သည်။
အာကောင်ကြီးက ဒေါသတကြီးဖြင့် ဆောင်မြယောင်း နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားရာ ဗိုလ်ဒီပ်သည် ကျနီးထပြီး သူ့သေနတ်ကို ကောက်ကာ ပြေးတော့သည်။

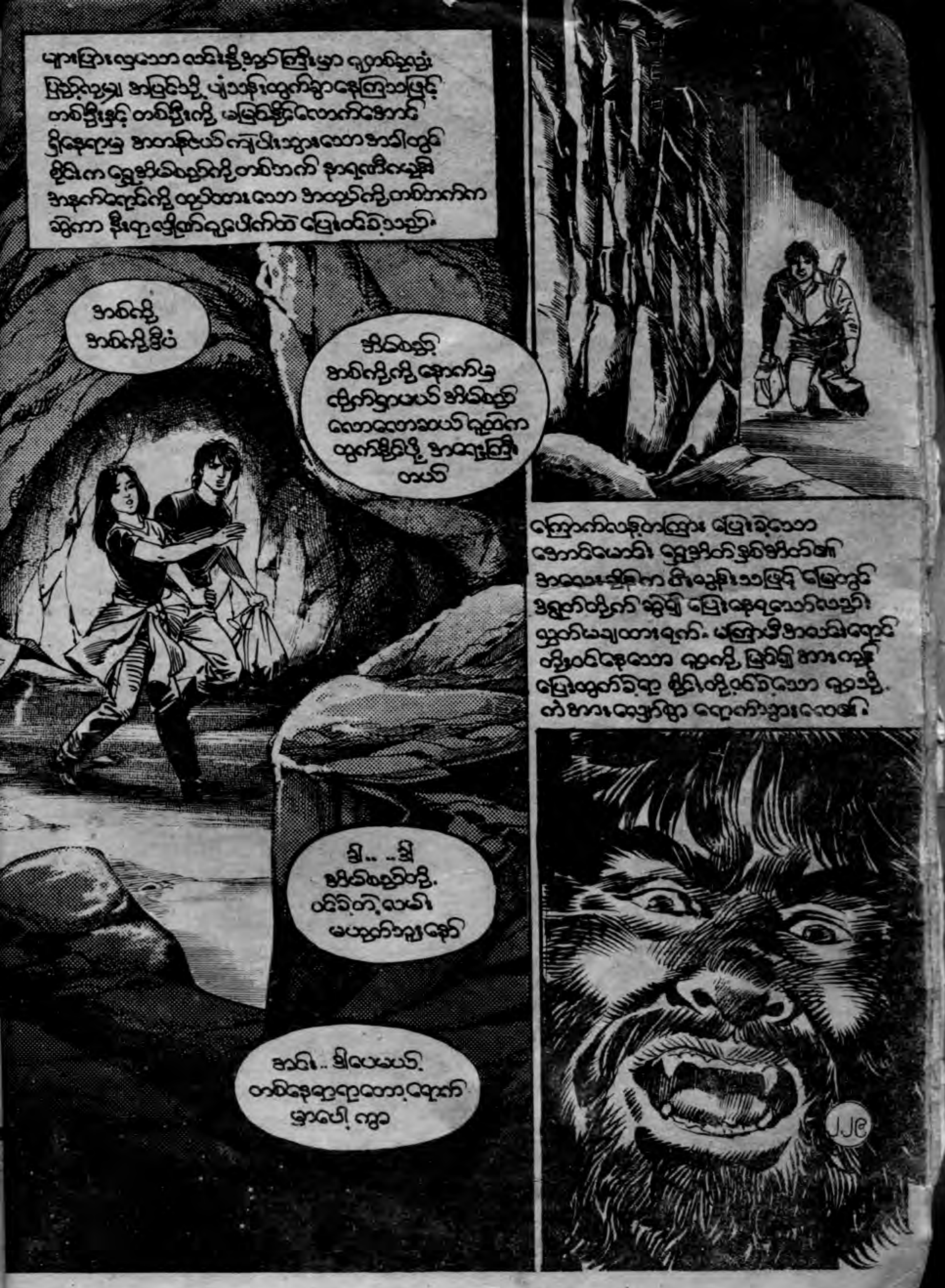
များပြားလှသော ဝေဒနာနှင့် အသွင်ကြီးမှာ ရဟာစိုင်းလည်း ပြိုပြိုလဲလျှ အပြင်သို့ ပျံသန်းထွက်ခွာနေကြသဖြင့် တစ်ချို့နှင့် တစ်ချို့ကို မမြင်နိုင်လောက်အောင် ရှိနေရာမှ အတောင်ပံ ကျိုးပဲ့သွားသော အသံတွင် စိုင်းက ရွှေဒီပါးစပ်ကို တစ်ဘက် နာရှုတော်မှုချိ အနက်ရောင်ကို ထုပ်ထားသော အသတ်ကို တစ်ဘက်က ဆွဲကာ နီးရာ ဂူကြီးပေါက်ထဲ ပြေးဝင်ခဲ့သည်။
အစ်ကို
အစ်ကိုခိုင်
ဒီမိစ္ဆာ အစ်ကိုကို နောက်မှ ထွက်ပြေးပယ် ဒီမိစ္ဆာ လောလောဆယ် ဂူထဲက ထွက်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်
ကြောက်လန့်တကြား ပြေးခဲ့သော ဒေါင်ယောင်း ရွှေဒီတို့ နှစ်ယောက်၏ အသေးကိုက ဟီးလေ့နီးသဖြင့် မြေတွင် ခွေလုတ်တိုက် ခွဲ၍ ပြေးနေရသော်လည်း သူတို့ယကျထားရက်။ မကြာမီ အသေမြောင် တိုးဝင်နေသော ဂူကို မြင်၍ အားကျ ပြေးထွက်ခဲ့ရာ စိုင်းတို့ဝင်ခဲ့သော ဂူသို့ ပဲ အမှောင်ကျွမ်း ရောက်သွားလေ၏။
ဒါ... ...ဒါ ဒီမိစ္ဆာတို့ ဝင်ခဲ့တဲ့လမ်း မပေါက်ဘူးနော်
အခု... ဒီလိုပဲ တစ်နေရာရာတော့ ရောက် သွားပေါ့ကွာ
၂၂၉

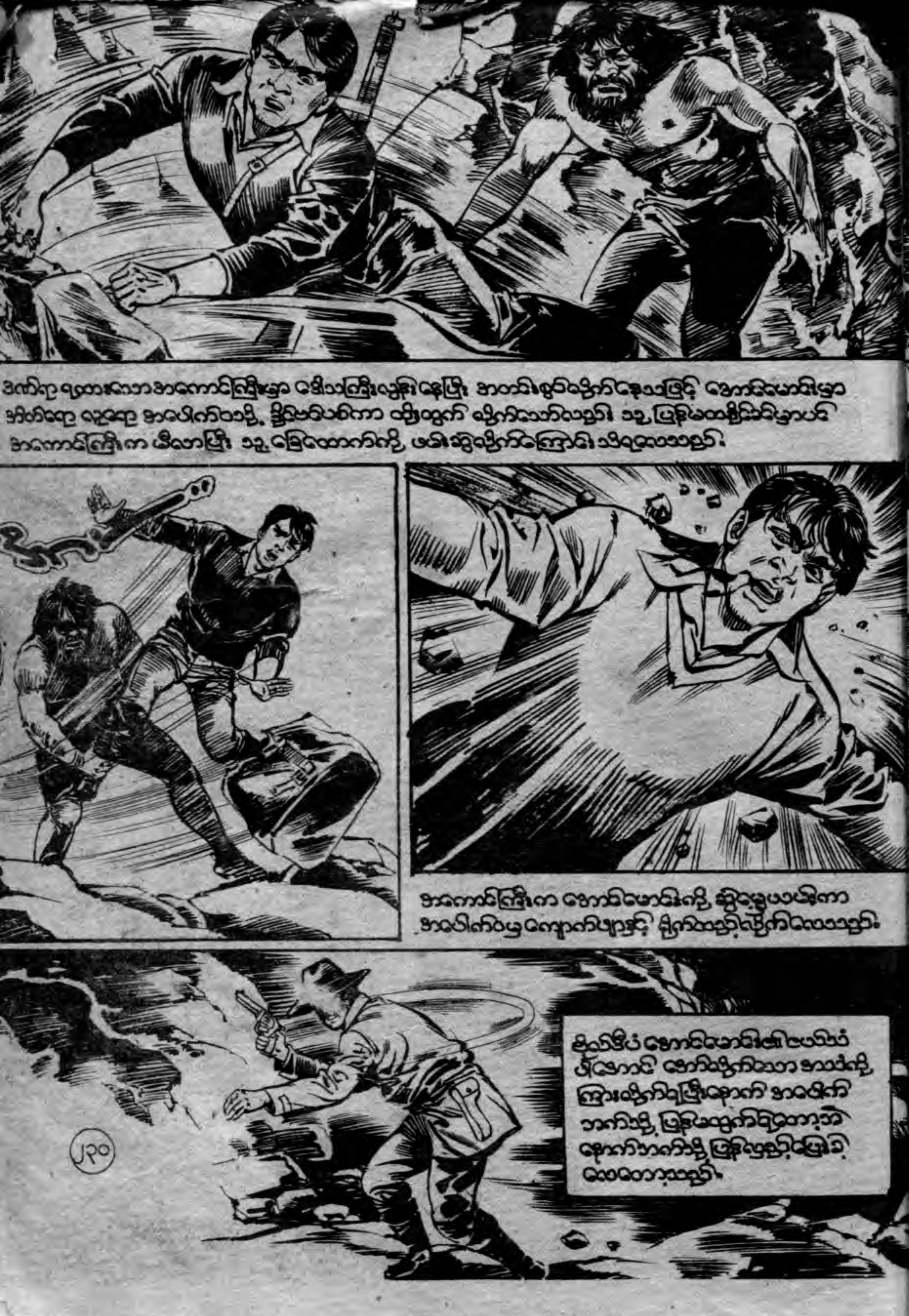
ဒီကိစ္စ ရှားပါးသော အကောင်ကြီးမှာ ဒေါသကြီးလျက်နေပြီး အတင်းဖွင့်လိုက်နေသဖြင့် ဇောင်ဇောင်မှာ
အိတ်ရော လူရော အပေါက်ဝသို့ ဦးတိုက်ပစ်ကာ ထွက်သွက် လိုက်သော်လည်း သူ ပြန်မထမီအချိန်မှာပင်
အကောင်ကြီးက မီလာပြီး သူ့ ခြေထောက်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်ပြန်ရာ သိရလေသည်။
အကောင်ကြီးက ဇောင်ဇောင်းကို ဆွဲချယမ်းကာ
အပေါက်ဝမှ ကျောက်ပျဉ်နှင့် ရိုက်သည့် လိုက်လေသည်။
ဒိုက်ပ်ဒိုပ် ဇောင်ဇောင်၏ ငယ်ပါ
ဂျ်ဆောင် ဆော်လိုက်သော အသံကို
ကြားလိုက်ရပြီးနောက် အပေါက်
ဘက်သို့ ပြန်မလှည့်ကြတော့ဘဲ
နောက်ဘက်သို့ ပြန်ပြေးသည့် မြေခွေ
လေတော့သည်။

ဟောဟိုမှာ ကယ်ပါပြီ ဒီအား ...
ဒီအသံက ယိုးမယ်တော်ဝေယာကတ်ဆို ပြီးသည့် အသံဖြစ်ကြောင်း သိရှိကာ ရောဖြင့် ရွံ့ရှင့် ခြုံနှံလျက် မြေပြင်ပေါ်သို့ တက် သွားသည်။
ဒါတကြို– ဒါတကြို ကြားလား
ကြားတယ်ပါ ဘိုးဘိုးတို့ ကြိုးကြောင်ကြီး ပဲ့တာ
ထိုခဏ၌ သူတို့ ရှေ့မှောက်၌ ကျောက်ခဲကြီးတွင် အသံကြားရ သောကောင်သို့ ပြေးဝင်သွားသည်နှင့် ရုတ်တရက်ပေါ်လာသော အပွင့်နှင့်က တောင်းခံ၍ တွေ့ရှိလာသည်။
အား.. ကျွတ်.. အား
၂၃၀
ထိုအခါ အဘိုးအိုသည် တစ်ဆိုး၏ အသက်မရှိ သွားရှုသည်ကို ကြားနေရသဖြင့် အမြန် သွားကာ သူ့ကို ကောက်ပိုက်သွား၍ အဆောက်အအုံတခု သော ချောက်ကမ်းပါးကြီးသို့ လှေကားအတွင်း အချိုးအကွေ့များမှ တောက်ပလျက် အဆောက်အအုံ များကို တွေ့ရှိရသည်။

ဟင်
ဟာ
ငှက်ကြီး
လား

အစ်ကို
အစ်ကိုဒိပ်
ဟာ
ညီမလေး
ဗိုလ်ဒိပ်က ရှေ့ဆီးခံရသည်ကို တစ်ချက်သာ သေနတ်ပြောင်း ချိန်ထားသည်။ အကောင်ကြီးက နီးကပ်လာပြီမို့ ဆီးပစ်ရတော့သည်။
နောက်တစ်ချက်အပစ်တွင် အကောင်ကြီးက မီလာပြီး ဗိုလ်ဒိပ်၏ သေနတ်ကို ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ကာ ဗိုလ်ဒိပ်ကို ဆောင့်တွန်းပစ်လိုက်သဖြင့် ရုန့်ရိုန့်နှင့် ရှိကပ်ပြီး ဗိုလ်ဒိပ် လဲကျသွားတော့သည်။
အစ်ကိုဒိပ်

ဗိုင်းက ဗာနနိုးပဝါကို ဖောက်ချလားပြီး ဖြစ်၍ ဗွေ့ဒုံဖိစရာကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ဗာနနိုးပဝါက သူ့ ဗာနီး လွတ်ကျလာသော မိုလ်ဗိုပ်၏ ဓားနက်ကို ကောက်ယူလိုက်၏။
ထိုစဉ် အကောင်ကြီးက လည်ဘိ ဗိုင်းတို့ကို မြင် သွားပြီး သော်နှင့်ဘက်ကို ဆန့်တန်းပြီး ပြေးဝင် လာသည်....။
ဗိုင်းက ခါးမှ ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ယူ၍ အားကုန်ပစ်ပေါက်လိုက်တော့သည်။
ဗိုင်း ပစ်လိုက်သော ဓားမြှောင်သည် အကောင်ကြီး၏ ရင်ဝ တည့်တည့် စိုက်ဝင်သွားသဖြင့် ဖော်သံက ယည်သံ ဟိန်း၍ ထွက်လာ၏။

ထို့နောက် ရှိုင်းတို့၏ ခိုင်မာသော မျက်လုံး
အစုံဖြင့် ရှုစိုက်ကာ ကြည့်နေရင်းမှ
ဘုရင်ခံ ပစ်လဲကျ သွားလေတော့၏။
ဘုန်း
ဘုန်း
ရိုင်ဖယ်သေနတ်ဖြင့် အချက်ပေါင်းများစွာ ပစ်ခဲ့ပြီးမှ
မသေသော အကောင်ကြီးသည် ယခု ရှိုင်း၏ အားကြောင့်
မှောက်လဲသွားမှ လဲကျသွားသည်မှာ အံ့ဩစရာပင်ဖြစ်၏။
ရှိုင်းက လဲကျနေသော အကောင်ကြီး
အနီးသို့ တရွရွ တိုးကပ်သွားကာ
ကြည့်လိုက်သည်။ မြင့်မားထွားကြိုင်းသော
အရပ်အမောင်း ကြီးကြီးမားမားသော
ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ရှည်လျားသော အမွေး
အမှင်တွေက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို
ဖုံးအုပ်ထားလျက်ရှိ၏။ ရှိုင်း ထိုအကောင်
ကြီး၏ ယက်ဖောင်း အမွေးရှည်များ
အောက်မှ တစ်စုံတစ်ရာကို လှမ်း
မြင်ရသဖြင့် အသေအချာ အနီးကပ်
ကြည့်လိုက်တော့ အသားတွင်းသို့
နစ်မြုပ်နေသော ငွေကြိုး လော့ကက်
ဖြစ်နေမှန်း သိလိုက်တော့သည်။

ဟုတ်တယ်

ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့ခဲ့တယ် ကျွန်တော် တစ်ရက်မိုးလင်းရင် မှတ်မိတယ်ဆိုတဲ့အမှာ .. သေနတ်သံကြောင့်ကြီးဟာ လက်မောင်းမှာ ထိသွားပြီ ပေါက်သွားတယ်ဆိုပြီးတော့ ကြီးပြီး ပျောက်သွားတယ် လို့ ရေးထားတယ်
အိုး!!–
ထိုအချိန်မှာပင် သေနတ်သံ သေနတ်ပြင်း ... ကျွန်တော် ... ရောက်သွားပြီး ... ကြားလိုက် ... သွားသည်။
ဟာ.. သတိ မဒေါ်လေးသုံး ကို ကိုကြီးကို သတိထား ကောင်
သည့်မှာတွင် စိုးလင်းပ သတိရလာပြီး လိုက်နေရ မှတ်သိုက်ပါ

ဒိုင်း
ဒိုင်း

ဗိုလ်က တားသည်။ ဘာနန်ပဝင်က
ယခုပါ။ ချကြမ်းပြင်မှ မီးဘသည်
လျှံတက်၍ ဘာမျှ မျှားကျွ ပါ
ကျွမ်းလောင်၍ မီးလျှံကြီး ထတောက်
သည်သို့ ဖြစ်လာပြီး။
ဘာနန်းပင်ပေါ်သို့ ပြိုလဲကျသော သစ်ကိုင်းများကြောင့်
မီးဟုန်းဟုန်း ထတောက်၍ ဘာမျှ မမြင်ရတော့။
ပြေး..ပြေး..
၂၃၉
မီးတောက်တို့ကြား တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်
ဟုန်းဟုန်း ထတောက်၍ ကျော်ဒီတို့
လက်တွဲ၍ လျှောက်ခဲ့ရာ ပြေးကြ
ပြေးလေတော့သည်။

ဝေါ ... ဝေါ ...

ကျောက်ခဲတို့ ကျောက်သားတို့ လွင့်စဉ် ထွက်ကျခဲ့သည်။ မီးတောက်မီးလျှံတို့
ပန်းထွက်လာသည်။ ဖုန်မှုန့် မြူမှုန့်တို့သည် အုံ့ပျံ့ပေါက်ကွဲ၍ ကျောက်တုံးကြီးများနှင့်
ဖုံ့ကာ မွှေးမွှေး ပြိုကျလေတော့၏။ ခဏအကြာ၌ ငြိမ်သက်သွားသောအခါ သူတို့ရှေ့တွင်
ကျောက်တောင်ကြီးက တစ်ခြမ်းပြိုပျက် ထိုးကျကျန်သောနေရာကို မြင်ကြရပေတော့သည်။

ချောင်းရေလျှာချောင်း၏ ပြုပြင်ထားသော ဝါးလုံး ဖောင်လေးတစ်စီး စုန်ဆင်းလာသည်။ ဖောင်က မိုးလိုင်နှင့် အောင်မောင်းတို့ စီးလာသော ဖောင်။
ဖောင်ပေါ်မှာ စိုင်းက ထိုးပါ၊ ကိုယ်ပိုင် ရွှေဥဒေါင်းမလာဘူး ကျောက် မြစ်တွေ ပေနေသော ရှိုင်း၏ အတ်ရှိကို ပြောသည်။ အထဲတွင် ရွှေမှုန်များနှင့် ကျောက်စိမ်းပါသော အာရုံစိုက်မှုနှင့် ကျိုးကြေ နေလေပြီ။
တောက် ရေအောက်မြန်ပါ ပါအောင်ဒါလေ ဒါများ တွေ့မှာပဲ ကာမှ ကျွ
ဘယ်ဟာတွေမှိုင်းမလဲ အဖိုးကိုရှာပါ လာဖောက်တာ မနေ့ကပဲ ... ပေါ့
အား.. အဝါးပေါ်မှာ ရွှေမှုန်တွေပါကြေကြိုး တစ်ထုပ်လုံး ... ဘယ်ကျောက် ...

ဒီပေမယ့် ဓောင်ပေါ်ယောင်း ဘာနားက ဗိုက်ကြွစ်ရဲ့တော့ ရှိသေးတာပဲ ဘာစ်ကို
ပျောက်သည့် ဓောင်ပေါ်ယောင်း ဘာယောင်းဘာနီးမှ ကျော်ပြီး ဗိုက်ကြွစ်ရဲ့ ရှုတွေက နှင့်နေအောင် လေးချက်ရလာပြီး ဓောင်ပေါ်ယောင်း၏ ဘေးနတ် ပြီးတော့ မြေပုံတွေ့ဖော်ပြီက ရှိသော သင်္ချေ တက်နေသည့်ဘေး နှင့် စာချုပ်ကြေးမှူး။ သည့်ဘာရှဘားလိုင်း ဖော်ပေါ်ပြီ
ဘာစ်ကို ဗိုက်မကောင်းတာက တွေးတောက်ငည့်ကြီး ဘာစ်ကိုကို့ ပထယာဂ ကြောင့် တောသွားပုတာ ကိုပါ
၂၄၃
ဘာမြေဘာနေက မပေးတော့ဘူးလေ.. ပြီးတော့ သူကိုယ်ပိုင်တို့ကိုသည် လျှို့ဝှက်ပျောက်ပြီ တို့ရှူးနှင့် ကြီး လှုံ့လှုံ့ ဖြစ်နေပြီကို့ ကောက်ပြီ ဘားလှုံ့ ဘာသက်လှူနေရတဲ့ဘာချိန်

ဟား..ဟား...
...ဟား
ပြီ

* စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၀၀၆၄၅၀၆၀၆
* မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၀၀၀၀၅၆၀၁၀၇

* ထုတ်ဝေသူ
ဦးညွန့်တင် (၃၅၆၉)
မိုးပေဒါလစဉ်

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ပထမအကြိမ် – ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ
အုပ်ရေ – ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်

--- --- --- --- --- --- --- --- ---

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)